

NOVICE

Občine Duplek

LETNIK 22 • ŠTEVILKA 4 • december 2017

Srečno

2018

„Sedaj je pravi čas za nove ideje, za nove rešitve,
za vse, kar je tako dolgo čakalo, da končno plane na dan.“ (Julia Doria)

Vsem občanom in občankam želimo lepe božične praznike in srečno novo leto,
hkrati pa vam čestitamo ob dnevu samostojnosti in enotnosti.

Mitja Horvat, župan
Svetniki in svetnice občinskega sveta
Člani Nadzornega odbora

V Medgeneracijskem centru Dvorjane smo izdelovali adventne venčke

Foto: Viljem Klemenčič

KAZALO

○ ŽUPANOV UVODNIK	3
● PO OBČINI	4
● OKOLJE IN PROSTOR	15
● IZOBRAŽEVANJE, KULTURA, SOCIALA	21
● ŠPORT IN REKREACIJA	34
● IZ DEJAVNOSTI DRUŠTEV	44
● NASVETI, PRIPOROČILA, PREDLOGI	60
● V SPOMIN	63
● POROČILI SO SE	64
● MLADI DOPISNIK	65

NOVICE OBČINE DUPEK, letnik 22, številka 4, javno glasilo

IZDAJA: OBČINA DUPEK • **ODGOVORNA UREDNICA:** Majda STRUC • **UREDNIŠKI ODBOR:** Glorija LORENCI, Mihela KALOH, Darja ROJKO
LEKTORIRANJE: DIGITPEN Katja Bergles, s. p.

UREDNIŠTVO: Trg slovenske osamosvojitve 1, Spodnji Duplek, tel.: 684 09 11, faks: 684 09 28,
e-pošta: darja.rojko@duplek.si; spletna stran: <http://www.duplek.si>

Javno glasilo Novice občine Duplek je na podlagi 13. člena Zakona o medijih (Ur. l. RS, št. 35/02) vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo Republike Slovenije za kulturo, pod zaporedno številko 172. Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 2700 izvodov. Brezplačno ga prejema vsa gospodinjstva v občini Duplek.

Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi. Rokopisov in fotografij ne vračamo.
Priprava za tisk: Grafična forma Hutter, tel.: 02/ 300 20 10 • Tisk: Evrografis d. o. o.
Naslovnica: Palčkovanje vrta Korena na Vurberku • Foto: Tatjana Vogrin

Prvi sneg, božične pesmi na radiu in še kaj drugega nam sporoča, da se leto počasi umika novemu. Sam sicer takih prelomnic ne dojemam prav dramatično, res pa je, da je to čas, ko se morda večkrat uzremo vase, pogledamo nazaj in se za trenutek pogrejem tudi z lepimi spomini.

Ko se lotevam pisanja uvodnika, skoraj vedno pokukam na splet, ali je morda kakšna času primerena misel, ki bi me pritegnila in mi dala inspiracijo za pisanje. Po navadi je ni. Tudi tokrat nisem našel nič originalnega. Veliko lepih besed, nekaj oguljenih verzov in predvsem veliko osladnosti. Mi je pa eno voščilo vseeno dalo neko iztočnico. Verjetno je vsak izmed vas že kdaj izbral prav začetek leta za neko spremembo. Zato je verjetno nastala tudi takšna motivacijska voščilnica, ki pravi: »Sedaj je pravi čas za nove ideje, za nove rešitve, za vse, kar je tako dolgo čakalo, da končno plane na dan.«

Sam menim, da je vsak dan pravi čas za nove ideje, podvige in prave rešitve. Če bo le-te prineslo novo leto, tudi prav. Upam pa, da bo čim manj prelomljenih novoletnih obljub. Tudi na naši Občini imamo veliko idej in upam, da tudi pravih rešitev. Veselim se tudi novih podvigov v prihodnjem obdobju. Res je, da sprejemi proračunov in razvojnih načrtov nekako sovpadajo s koledarskim letom, a to ne pomeni, da gre za novoletne obljube. Tudi vseh naših načrtovanih projektov ne bomo izpostavljali v obliki kataloga, ki bi lahko spominjal na predvolilno brošuro, čeprav bi jih lahko naštel kar nekaj. Saj me poznate: obljubljam malo, čeprav so naše ambicije velike. O nekaterih lahko preberete v tej izdaji Novic, ostale so zapisane v proračunu. V prihodnjem letu bo veliko izzivov in zavedam se, da bo vsak izpeljan projekt naš skupen uspeh, zato si predvsem želim veliko uspehov v naši občini.

Na splošno je bilo leto 2017 v znamenju prebujanja gospodarstva. Čutiti je povečano stabilnost, ki pa je v današnjem turbulentnem svetu vedno lahko le navidezna in krhka. Svet se še vedno spopada z verskimi in ideološkimi konflikti. Novost je žal ta, da pomembni voditelji ne poznajo več diplomatskega jezika in da se preko družabnih omrežij vedno bolj demonstrira moč države in velikost egov voditeljev. Evropa se še vedno predvsem ukvarja sama s sabo, s svojo identiteto in z vedno večjim razdorom med konservativci in liberalci, kar v številnih državah odpira vrata novim politikom, ki pa so, na žalost, po navadi ekstremisti.

V naši državi se politično ozračje pravzaprav ogreva za naslednje volilno leto, gospodarstvo pa je najbolj veselo, kadar se politika čim manj vmešava. Z odprtjem vrat Magni smo tudi na simbolični ravni poslali signal drugim vlagateljem, da si želimo delovnih mest in predvsem razvoj gospodarstva. V naši občini pa smo

to leto zaznamovali predvsem z odprtjem prve vodne vlečnice za deskanje in smučanje na vodi in z uspehom v dolgoletni birokratski sagi. Leto smo začeli ambiciozno z lovljenjem Guinnessovega rekorda v pustnem času, spomladi smo predali namenu krožišče z rancarjem, ki je tudi ob mednarodnem spustu splavarjev vzbudil precej pozornosti. Poleti je bilo najbolj odmevno dogajanje ob najdbi letalske bombe na Vurberku in je kar nekoliko zasenčilo nepozabno praznovanje Dupleškega tedna z Modrijani, Jeleno Rozgo in ostalimi. Narava in ujma sta nam dogajanje začinili z odkritjem Kulturnega doma Korena. Gradili in obnavljali smo ceste, kanalizacije, vodovode, skratka – dela je bilo na pretek. Zagotovo se lahko vsak občan te občine spomni vsaj ene pridobitve, ki jo je opazil v letu, ki se poslavlja.

Če morda kdo od vas ni videl okrog sebe prav nič dobrega ali lepega v tem letu, potem vam želim, da odslej odprete srca za dobre stvari, da bi znali uživati v majhnih radostih in da decembrska luč prežene črne misli. Vsem bralkam in bralcem Novic pa želim, da obdržite vse svoje dobre lastnosti, dosežete plemenite cilje, bogatite svoje znanje in nesebično delite tisto dobro, kar imate v sebi.

Mitja HORVAT,
župan

V OBČINSKEM PRORAČUNU V LETU 2018 VIŠJI NAČRTOVANI PRIHODKI IN IZDATKI

Občinski svet je proračun za leto 2018 sprejel v sklopu dvoletnega proračuna za leti 2017 in 2018 že januarja 2017

Zaradi pričakovanih razpisov za pridobitev sofinancerskih sredstev pri izvajanju investicij smo na decembrski seji občinskega sveta predlagali spremembo proračuna 2018. Proračun je po spremembi izredno investicijsko naraven, kar 50 odstotkov odhodkov je investicijskega namena.

Prihodki za leto 2018 so ocenjeni v višini 7.242.379 EUR, kar je 31 odstotkov več od prvotno planiranih. Zvišanje gre predvsem na račun višjih transfernih prihodkov iz naslova kohezijskih sredstev pri izvajanju izgradnje kanalizacijskega omrežja v Zg. Dupleku. V pričakovanju uspešne kandidature za evropska kohezijska sofinancerska sredstva, namenjena razvoju regij, pričakujemo pri izvedbi projekta 85 odstotkov sofinancerskih sredstev.

Odhodki za leto 2018 so ocenjeni v višini 8.038.102 EUR, kar predstavlja 37 odstotkov več v primerjavi s prvotno planiranimi. V letu 2018 planiramo večje investicijske projekte na področju varovanja okolja, in sicer za izvedbo infrastrukturnih projektov s področja odvajanja in čiščenja komunalnih vod.

Na področju prometa so v proračunu predvidena sredstva za rekonstrukcijo ceste Dvorjane–Ciglenca v višini 278.500 EUR. V letu 2018 se načrtuje nadaljevanje rekonstrukcije državne regionalne ceste R3-710 v Sp. Dupleku v dolžini 500 m od Sp. Dupleka do Dvorjan preko »Grihta«. V okviru projekta bodo zgrajeni pločniki, kolesarska steza, novo črpališče za komunalne odpadne vode, nov most čez Ciglenški potok, regulacija potoka, javna razsvetljava.

Pri urejanju pokopališč sta planirani gradnja žarnega zidu na pokopališču Dvorjane ter zasteklitev mrliške vežice na pokopališču v Koreni.

Za izobraževanje v proračunu zagotavljamo sredstva v višini 2.687.833 EUR. Zraven zagotavljanja sredstev za redno dejavnost predšolske in šolske dejavnosti je del sredstev namenjenih prizidavi Vrta Žitečka vas, izdelavi projektne dokumentacije za Vrtec Sp. Duplek ter izgradnji montažne dvorane v Sp. Dupleku s tremi vadbenimi površinami velikosti 50 x 35 metrov v višini 1.033.233 EUR.

Na področju kulture, športa in nevladnih organizacij so predvidena sredstva v višini 454.300 EUR. Na gradu Vurberk sta predvideni sanacija obzidja med stolpičema ter sanacija obzidja pri cerkvi z ureditvijo parkirnišča. Hkrati bodo potekala tudi sanacijska dela v notranjosti dvorane Kulturnega doma Korena kot posledica odpravljanja škode, ki jo je prizadejalo neurje v avgustu 2017.

Na področju pomoči in podpore pri ohranjanju narave je predvidena realizacija projekta Drava Natura 2000,

ki ga vodi MRA v sodelovanju s partnerji in v katerega je vključena tudi Občina Duplek. Gre za ohranjanje vrst in habitatnih tipov rečnega in obrečnega pasu reke Drave. Na območju naše občine sta predvideni ureditev interpretacijskega poligona ob gramoznici z obnovo travnišč ter obnovitev mrtvice Struga z ureditvijo interpretacijske točke pod Vurberkom. Projekt se bo realiziral v celoti iz nepovratnih sredstev. V letu 2018 je predvidena ureditev Turističnega rekreacijskega športnega centra na območju gramoznice, ki v letu 2017 zaradi nepotrjene prijave na razpisu s strani Agencije RS za kmetijske trge še ni bila realizirana.

Za razvoj turizma v proračunu zagotavljamo sredstva za projektno dokumentacijo za umestitev stebrov z jeklenico in kabino (gondolo) na ročni pogon nad reko Dravo. Na ta način bi preko Drave povezali občini Starše in Duplek ter nadgradili kolesarsko povezavo iz projekta Dravske kolesarske poti. Stroške si bosta občini delili na polovico.

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci Občina Duplek predvideva najem dolgoročnega kredita v višini 853.793 EUR.

Zraven vseh planiranih projektov bomo v letu 2018 s proračunskimi sredstvi zagotavljali nemoteno delovanje lokalne skupnosti in delovanje kulturnih, športnih in drugih interesnih skupin ter programov na področju zdravstva, športa, izobraževanja in socialnega varstva.

Mihaela Borovnik

*Življenje samo ti ne more dati radosti,
če je sam zares ne želiš.*

*Življenje ti da le čas in prostor,
na tebi je, da ju napolniš.*

(kitajski pregovor)

**Naj bosta vaš čas in prostor v letu 2018
obilno napolnjena s srečo, zdravjem in
medsebojnim razumevanjem,
prihajajoči prazniki pa naj vam prinesejo
mir in veselje.**

**Občinski urad Občine Duplek
in Režijski obrat**

PLAČEVANJE KOMUNALNEGA PRISPEVKA PREKO TRAJNIKA

Več možnosti obročnega odplačevanja komunalnega prispevka

Občina investitorju oziroma lastniku objekta, ki se na novo priključuje na komunalno opremo oz. posamezno vrsto komunalne opreme ali povečuje neto tlorisno površino oz. spreminja njeno namembnost, odmeri znesek komunalnega prispevka. Kadar gre za novogradnjo, investitor navadno poravna znesek v enkratnem obroku čim hitreje, saj mu upravna enota le na podlagi v celoti poravnane komunalnega prispevka izda gradbeno dovoljenje. V drugih primerih pa imajo zavezanci za plačilo komunalnega prispevka na podlagi 17. člena Odloka o komunalnem prispevku v občini Duplek (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 26/09, 23/11, 48/13, 31/17) možnost obročnega odplačevanja, in sicer največ do štiriindvajset obrokov. Podati morajo pisen predlog o možnosti obročnega odplačevanja, o odobritvi odloči župan, dinamiko plačil in višino posameznega obroka pa določi občinska uprava z odločbo.

Plačnik lahko zaprosi za izdajo položnic, ki jih poravna bodisi na pošti ali drugih plačilnih mestih, lahko pa se odloči za plačilo obrokov preko Sepa direktne obremenitve oz. trajnika. Plačevanje preko trajnika je za plačnika zelo udobno, saj nima skrbi, kdaj mora obrok poravnati in kako; vse, kar mora storiti, je, da ima na dan plačila kritje na bančnem računu. Seveda pa mora predhodno še izpolniti Soglasje za Sepa direktno obremenitev, ki ga dobi na občini oz. se plačniku pošlje po spletni ali navadni pošti. Po izpolnjenem in podpisanem soglasju se obroki plačniku odtegujejo v skladu z odločbo, ki jo je prejel o obročnem plačevanju komunalnega prispevka. Plačilo preko trajnika se izvede vsakega 18. v mesecu, kadar pa pride na soboto ali nedeljo, se plačila izvedejo prvi naslednji delovni dan. V primeru spremembe bančnega računa ali druge spremembe prosimo plačnike, da spremembe javijo vsaj 10 dni pred odtegljajem.

V primeru vprašanj ali nejasnosti smo vam na voljo na Občini Duplek.

Mateja Mihelin Dežman

UREJANJE LASTNIŠTVA JAVNIH CEST V NAŠI OBČINI

Občine se vse po vrsti spopadamo s problematiko neurejenih lastninskih razmerij pri občinskih cestah, ki izhajajo še iz preteklega družbenega sistema. Podatki zemljiškega katastra kažejo, da je v državi skupno več kot 23 000 km kategoriziranih cest neodmerjenih ali zemljiškoknjižno neurejenih, država in občine pa že desetletja zagotavljajo in vzdržujejo te javne ceste.

Problematika urejanja lastniške strukture cest v naši občini, po katerih že poteka javni promet, se rešuje v dogovoru z lastniki. Večina teh cest je še neodmerjenih, zato Občina Duplek vsako leto nameni približno 20 000 EUR za stroške odmere. V kolikor doseže soglasje lastnika, Občina naroči geodetsko odmero ter nato pripravi pogodbo o brezplačnem prenosu ceste v njeno last. Po vpisu lastništva v zemljiško knjigo poskrbi še za dodelitev statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena. Vse stroške postopkov krije Občina. V letošnjem letu smo na opisani način prenesli v javno dobro skupno 61 parcel.

Želimo si, da bi se čim več lastnikov zemljišč, ki so v naravi ceste, odločilo za prenos teh zemljišč na Občino in posledično v javno dobro. Ceste vsekakor so javno dobro in pod enakimi pogoji morajo biti dostopne vsem, neodvisno od volje posameznikov.

Če ste lastnik takšnega zemljišča in bi želeli zemljiškoknjižno stanje urediti z dejanskim, se oglasite v občinskem uradu ali nam pošljite pobudo na elektronski naslov dusanka.novak@duplek.si. V kolikor bo ureditev stanja v javnem interesu, bomo pričeli z ustreznimi postopki.

Dušanka Novak

VEČNAMENSKA ŠPORTNA DVORANA DUPEK

Občina Duplek želi že nekaj let zgraditi večnamensko športno dvorano, v kateri se bodo odvijale aktivnosti športne vzgoje ter tudi športne in druge prireditve.

Ker se zavedamo, da je tovrstna investicija velik finančni zalogaj, smo k projektu želeli pritegniti zasebnega partnerja po modelu koncesije BOT (Build-Operate-Transfer oz. zgradi-upravljaj-prenesi). Na podlagi leta 2016 izdelane idejne zasnove smo objavili poziv promotorjem za oddajo vloge o zainteresiranosti za izgradnjo večnamenske športne dvorane na lokaciji današnje telovadnice.

Po izvedenem strokovnem dialogu s promotorjema smo skupaj s strokovno komisijo proučili možnost izvedbe projekta javno-zasebnega partnerstva. Ugotovljeno je bilo, da postopka po tem modelu ni smiselno in racional-

no nadaljevati, saj je breme in tveganje za Občino preveliko, zato smo nadaljevali z iskanjem drugih možnosti s ciljem, da pridobimo čim bolj funkcionalen objekt za zmerno ceno, v katerem bodo omogočeni športna vzgoja in tudi drugi športi.

Tako smo v letu 2017 pridobili idejno arhitekturno zasnovo in projektno nalogo za izgradnjo montažne dvorane v velikosti 50 x 35 metrov s tremi vadbenimi prostori, ki dvorano umešča na lokacijo pomožnega igrišča in se s hodnikom povezuje z osnovno šolo ter hkrati ohranja obstoječo šolsko telovadnico.

Predvidena je montažna gradnja. Leseni lepljeni nosilci konstrukcije bodo v fasadnem delu prekriti s sendvič in steklenimi paneli, troslojna PVC membrana pa bo sku-

Arhitekturna zasnova dvorane, prikaz JV in SV dela iz idejne zasnove Artech d. o. o.

paj z lesenimi nosilci tvorila ukrivljeno površino, ki se bo spuščala do nivoja igrišča in na ta način ustvarila ukrivljeno streho. Notranjost je zasnovana tako, da bo omogočala pregraditev centralnega igrišča v tri enako velike vadbene prostore. Ob igrišču bodo umeščeni spremljajoči prostori, to so garderobe s sanitarijami in tuši ter tribuna za gledalce. V nadstropju bo galerija, na kateri bodo telovadne površine namenjene talni vadbi oziroma fitnesu.

Projektna naloga z idejno arhitekturno zasnovo je bila predstavljena občinskim svetnikom, predstavnikom šole ter predstavnikom športnih društev. Idejna zasnova je bila pozitivno sprejeta, zato smo pristopili k izdelavi investicijske in projektne dokumentacije, v kateri bodo podrobneje definirane vse zahteve za realizacijo načrtovanega projekta v prihodnjem letu.

Natalija JAKOPEC

ŠOLA V ŽITEČKI VASI BO DOBILA PRIZIDEK

Tudi v naši občini se je v zadnjih letih povečevalo število otrok v vrtcih in šolah, najbolj v Vrtcu Duplex. Ne-

kako smo do sedaj z racionalnimi razporeditvami šolskega programa in z uporabo prostorov, namenjenih

Tloris pritličja in kleti, povzeto po IDZ, Biro biro d.o.o.

osnovnošolskemu izobraževanju, uspeli zagotavljati prostore za dodatne oddelke predšolske vzgoje. Stavbe so pretežno stare, z izjemo centralne šole, ki je bila prizidana, zato je potrebno opozoriti tudi na to, da je nekaj učilnic tudi manjših in ne zmorejo maksimalne kapacitete, ki jo določajo sedanji normativi.

Prostorska stiska obstaja in predvideva se, da se bo v prihodnje zaradi demografskih kazalnikov število otrok še povečalo, zato je nujno, da pristopi Občina k reševanju prostorske stiske celovito in sistematično z zagotovitvijo novih prostorov. V pripravi je idejna zasnova za dozidavo vrtca pri OŠ v Sp. Duplek, za prizidavo pri OŠ Žitečka vas pa je že izdelana.

Tako v letu 2018 načrtujemo gradnjo prizidka k podružnični šoli v Žitečki vasi, v kateri so trenutno trije oddelki šole in dva oddelka vrtca. Skladno z izdelano idejno zasnovo je predvidena dozidava obstoječe stavbe na SV strani objekta kot dvoetažni objekt (K+P), ki ga je mogoče kasneje še nadzidati do višine obstoječe stavbe.

Gradnja bo potekala fazno. Prihodnje leto je načrtovana izgradnja do tretje gradbene faze z dokončanjem

enega prostora za izvajanje predšolske dejavnosti, v letu 2019 se planira izvedba dokončanja celotne investicije ter predaja objekta v uporabo.

V pritličnem nivoju prizidka smo predvideli dva oddelka vrtca s pripadajočimi sanitarijami, vhod za vrtec, dvigalo (vezano na nadstropje in klet) in stopnišče (vezano na klet). Na spodnjem kletnem nivoju, ki se odpira na teren, je v prizidavo umeščen večnamenski prostor, ki ga v dopoldanskem času uporabljata tako vrtec kot šola, v popoldanskem pa društva in vaška skupnost. Obstoječa stavba bo po posegu namenjena šoli, prizidek pa vrtcu in društvom.

Skupna velikost prizidka je 360 m². Vrednost investicije, ki je ocenjena na podlagi tehnične dokumentacije IDZ in na osnovi primerljivih vrednosti tovrstnih objektov, dosega dobrega pol milijona evrov. Natančnejše vrednosti bodo definirane s popisom del, dejanski strošek izvedbe pa se bo izoblikoval v postopku javnega naročila.

Natalija JAKOPEC

ŽARNI ZID V DVORJANAH

Na pokopališču v Dvorjanah bomo ob zahodni parcelni meji uredili žarni zid, ki se bo ob vežici zaključil z ureditvijo prostora za raztros pepela

Pokopališče v Dvorjanah je največje izmed pokopališč v naši občini. Pokopališče se kljub izvedeni širitvi zahodno ob glavni poti hitro zapolnjuje, zato je bilo potrebno predvideti nadaljevanje širitve. Pomanjkanje prostora ter zasledovanje prevladujočih načinov pokopa, to je žarnih, je Občino privedlo do spoznanja, da sta žarni zid in prostor za raztros pepela primerni rešitvi. Širitev je predvidena z ureditvijo žarnega zidu

Žarni zid je urejen terasasto in sledi terenu. Zasnovan je modularno, tako da se lahko izvaja fazno. Posamezni modul tvori zid s podestom za odlaganje sveč in s tremi nizi petih žarnih niš. Z izgradnjo celotnega zidu, ki je sestavljen iz devetih modulov, bo na voljo 135 žarnih niš. V vsako žarno nišo je mogoče položiti dve žari.

Celotna vrednost investicije je ocenjena na sto petdeset tisoč evrov. Izvedba je načrtovana fazno, in sicer v letu 2018 načrtujemo postavitve treh modulov ter ureditev prostora za raztros pepela.

Natalija JAKOPEC

Topografska situacija, prikaz novega dela pokopališča s prikazom umestitve žarnega zidu in prostora za raztros pepela

DRSALIŠČE VABI

Nabrusite svoje drsalke in se nam pridružite na novi drsalni sezoni, ki se je letos pričela prvega decembra. Drsališče – opremljeno s pravim ledom, gostinskim delom in pokrito s šotorom – vas pričakuje v osrčju Dupleka. Seveda smo pravočasno založili tudi poličke z drsalkami in iz spanca prebudili zimske pomočnike. V decembru se zvrsti mnogo dogodkov, na obisk pridejo vsi dobri možje, sliši se dobra glasba, ob petkih se disko drsa, tradicionalno se odvijejo božični sejem, programi za otroke in tudi za odrasle ter podobne vragolije. Letos se bomo potrudili, da bo dobro vzdušje in dogajanje potekalo tudi v januarju in februarju, o čemer vas bomo sproti obveščali. Kot novost pa pripravljamo tudi kulinarčno

presenečenje. Sezona se zaključi v začetku marca, ko že dodobra preženemo zimo, odprti pa bomo, kot zmerom, vsak dan. Veselimo se vašega obiska in vam želimo super sezono s čim manj padci.

Miha ROJKO

OBČINSKI PROGRAMI ZA OTROKE

Ti so: prispevek ob rojstvu otroka, prehrana za dojenčke, prireditve za predšolske otroke z obdaritvijo ob božiču, subvencije za letovanja osnovnošolcev in žepnine za dijake ter študente iz socialno ogroženih družin

Če preletimo občinski proračun, lahko ugotovimo, da Občina Duplek zagotavlja več programov, ki prispevajo k boljšemu življenju otrok v naši občini. Te programe Občina zagotavlja izven zakonsko določenih nalog. Poleg naštetih programov so v času poletnih šolskih počitnic s sofinanciranjem Občine izvedli poletni tabor za otroke.

Že od svojega nastanka Občina Duplek zagotavlja sredstva za obdaritev otrok ob rojstvu. V proračunu Občine Duplek za leto 2017 je bilo zagotovljenih dovolj sredstev, da se je znesek prispevka za novorojence povišal s prejšnjih 85,00 € na 120,00 €. Poleg denarja starši prejmejo tudi knjigo. Včasih so to pravljice za otroke, včasih pa koristni priročniki o vzgoji ali zdravju otrok. V letu 2017 smo do konca novembra prejeli 58 vlog za izplačilo prispevka za novorojence. Prav vsi starši najbrž te vloge ne vložijo, vendar je ta številka kljub temu dober pokazatelj, koliko otrok se vsako leto rodi v naši občini. V proračunu smo za ta namen v letu 2017 zagotovili 9.000,00 €.

Vsak novorojenček do 4. meseca starosti je v občini Duplek upravičen tudi do brezplačne otroške prehrane na recept iz lekarne, če takšno hrano potrebuje. Tisti, ki to hrano zaradi bolezni potrebujejo dlje, pa jo brezplačno prejmejo do 8. meseca starosti. Za te namene smo v letu 2017 v proračunu zagotovili 13.500,00 €. V povprečju je strošek otroške prehrane na otroka 100,00 € mesečno, kar pomeni, da je bila zagotovljena brezplačna prehrana za 33 dojenčkov mesečno.

Otroško veselje in sreča sta dragocena verjetno za vsakogar izmed nas. Ko nastopi praznični čas ter jih obiščeta

Miklavž in Božiček, se na občinskih prireditvah zbere kar veliko otrok, kar do 300 jih lahko naštejemo. Veselijo se predstav in skromne obdaritve. Tudi otroške animacije in predstave ob občinskem prazniku so dobro obiskane. Veliko zanimivega za otroke pa se dogaja tudi ob Srednjeveškem dnevu na Vurberku. Za te prireditve in obdaritev Občina Duplek zagotovi do 5.000,00 €, Miklavževa darila pa že nekaj let prispeva trgovina Jager.

Subvencije za letovanje osnovnošolcev v Poreču (letovanje organizira Zveza prijateljev mladine Maribor) in v Punatu (letovanje organizira RKS – OZ Maribor) so deljene na podlagi socialnega stanja družin upravičencev. V Punatu je s subvencijo Občine Duplek letovalo 16 otrok, v povprečju smo za otroka prispevali 142,00 €. V Poreču je s subvencijo Občine Duplek letovalo 43 otrok, za posameznega pa smo v povprečju prispevali 249,00 €. Višina prispevka je različna in je odvisna od socialnega položaja družine. Skupaj je bilo za ta namen zagotovljenih skoraj 13.000,00 €.

31.500,00 € je bilo v letu 2017 namenjenih izplačilo žepnin, ki jih prejmejo dijaki in študenti iz družin z nižjimi prejemki. Od januarja do avgusta 2017 je 25,00 € mesečne žepnine prejelo 93 dijakov in študentov iz občine Duplek, od septembra do decembra tega leta pa ta prejemek dobiva 89 upravičencev, kljub temu da je bil po letošnjem razpisu census za upravičence bistveno ugodnejši od preteklega leta.

Za Poletni tabor za otroke, ki se ga je v 9 tednih udeležilo 137 otrok, je Občina Duplek prispevala 4.349,00 €.

Glede na celoten proračun Občine Duplek za leto 2017 predstavljajo opisani programi 1,33 % proračuna.

Milena Ropoša

DRUŠTVO PRIJATELJEV DORMAGEN – GOHR OBISKALO DUPLEK

V začetku oktobra smo v občini gostili goste iz pobratenega mesta Dormagen – Gohr

Društvo prijateljev Dormagen Duplek je bilo ustanovljeno leta 1997, julija 1997 pa je bila podpisana uradna listina o prijateljstvu. Na teniškem igrišču v Spodnjem Dupleku je bila posajena lipa in postavljeno znamenje z napisom: Duplek Dormagen – Svoboda Freiheit – Mir Friede – Prijateljstvo Freundschaft.

Na obisku pri Oldtimerjih

Od leta 1997 pa vse do današnjega dne se še vedno tkejo vezi prijateljstva. Nazadnje so nas obiskali v začetku oktobra, ko jih je sprejel župan Mitja Horvat in se jim zahvalil za obisk. V nadaljevanju je orisal delovanje naše občine na področju medsebojnega sodelovanja v prihodnje. Predstavil jim je delovanje Medgeneracijskega centra DANica Duplek, ki so ga obiskali v nadaljevanju in kjer jih je sprejela podžupanja Slavica Golob. Predstavniki iz Dormagna so bili navdušeni nad delovanjem centra, kjer se družijo ljudje različnih generacij. Predstavili so se jim: Ljudske pevke iz Korene, Društvo upokojencev Duplek – Glasbene urice s harmoniko gospe Marije Lavuger ter Društvo upokojencev Vurberk. Jožica Vake (kot uradna prevajalka) jim je z Manuelo Strmšek iz MGC Dvorjane predstavila delovanje centra in med drugim povedala, da v centru obiskovalci telovadijo, kuhajo, pečejo, vrtičkajo, plešejo, se učijo nemškega jezika in računalništva, opravljajo kmečka opravila na stare načine, pripravljajo delavnice za otroke, pravljичne urice, igrajo karte, pripravljajo literarne večere, delavnice na temo zelišč in še bi lahko naštevali. Skratka, želeli so jim povedati, da je namen centra spoštovanje in veselje do življenja tako starejših kot vseh sodelujočih.

Po predstavitvi in kosilu jih je društvo Oldtimer Duplek odpeljalo v Zavrh na ogled etnološkega muzeja, kjer so jih gostoljubno sprejeli. Po obisku muzeja pa so jih člani

društva Oldtimer Duplek odpeljali na panoramski izlet po naši občini. Ustavili so se pri župniji Sv. Barbare in si ogledali zeliščni vrt Društva Melisa. Prijazno jih je sprejela Irena Lenič in jim opisala zelišča, njihovo delovanje ter namen vrta. Odpeljali so jih tudi do Wake parka, nato pa v svoj klub, kjer so se družili s člani. Na koncu so obiskali Društvo upokojencev Duplek in kegljače, kjer so se preizkusili v kegljanju, srečanje pa so zaključili ob druženju in petju.

Člani pobratenega mesta vedno z veseljem obiščejo našo občino, saj so deležni prijaznega sprejema, prav tako pa jim vedno prikažemo delovanje občine skozi društva, ki se jim predstavijo in zanje prijetno poskrbijo. Posebna zahvala gre gospodu Milanu Šamcu, ki je ob takšnih priložnostih vedno »za akcijo« pri organizaciji, in seveda vsem članom društva Oldtimer Duplek za sodelovanje. Ne smemo pa pozabiti na Jožico Vake, ki jih je spremljala cel dan in jim v njihovem jeziku prijazno ponazorila dogajanje. Prav tako hvala vsem nastopajočim in Medgeneracijskemu centru DANica Duplek in DU Duplek.

Obljubili smo, da se naslednje leto vidimo v Dormagnu, zato so bili naši gostje še toliko bolj veseli vseh društev, ki so jim tako ali drugače polepšala obisk v naši občini, poslovili pa so se v pričakovanju, da nam tudi oni razkažejo svoje mesto in delo.

Darja ROJKO

Delegacija Dormagna z županom

Foto: Tomaž Lukas

ALI ZA POPESTRITEV PRAZNIČNEGA VZDUŠJA RES POTREBUJEMO PIROTEHNIČNA SREDSTVA?

December je mesec veselja in pričakovanj, vendar nam lepe trenutke pogosto kvarijo močni poki, ki jih povzročajo pirotehnična sredstva

Zakon o eksplozivih in pirotehničnih izdelkih določa, da je uporaba pirotehničnih izdelkov, katerih glavni učinek je pok, dovoljena le v času med 26. decembrom in 2. januarjem. Teh izdelkov nikoli ni dovoljeno uporabljati v strnjenih stanovanjskih naseljih, zgradbah in zaprtih prostorih, v bližini bolnišnic, na površinah, kjer potekajo javne prireditve, itd. (mimogrede, predpisana globa za kršitelje predpisa je od 400 do 1200 evrov). Žal niti dosledno spoštovanje zakona ne bi rešilo vseh težav, ki jih povzročajo pirotehnika. Ta namreč (poleg dizelskih motorjev, kurišč na biomaso, industrijskih obratov itd.) znatno poslabšuje kakovost zraka.

Podatki Agencije RS za okolje in merilne mreže Maribora ter sosednjih občin kažejo, da so že več let v prazničnem času, predvsem pa v silvestrski noči, koncentracije zelo drobnih prašnih delcev v zraku močno povišane.

Koncentracije delcev PM₁₀ so v Mariboru 31. decembra 2016 začele naraščati po 22. uri in so naraščale vse do vrha naslednjega dne ob 6. uri, ko so znašale že 178 µg/m³. Tak porast koncentracije delcev gre pripisati ognjemetu in uporabi druge pirotehnike. Tudi v sosednjih občinah smo zabeležili preseganja mejne dnevne vrednosti (50 µg/m³) za delce PM₁₀, in sicer:

- 31. decembra 2016: Miklavž na Dravskem polju: 83 µg/m³,
- 1. januarja 2017: Maribor – center: 88 µg/m³, Miklavž na Dravskem polju: 122 µg/m³.

Skupna značilnost vseh pirotehničnih sredstev je, da vsebujejo eksplozivne in zdravju škodljive snovi, med njimi tudi zelo strupene barijeve soli, kalijev kromat ter svinčev nitrat, katerih smrtna doza je izjemno nizka.

Teh snovi z rednim monitoringom zraka niti ne analiziramo, vemo le, da jih pirotehnika vsebuje. Ko z monitoringom spremljamo drastično povišanje koncentracije delcev PM₁₀, vemo tudi, da so te strupene snovi prisotne v velikih odmerkih. Žal se pri aktivaciji eksplozivov v ozračje sprostito vse snovi, ki so del pirotehničnega sredstva, ter produkti, ki nastanejo pri reakciji. Najslabša situacija je tam, kjer se odvija največje praznovanje z uporabo pirotehnike.

Ker gre za zelo majhne delce, lahko ti v zraku lebdijo več dni, gibajo se z zračnimi tokovi, še posebej kadar ni padavin. Ko se čez čas posedejo na površino, se zaradi vetra in prometa ponovno dvigajo v ozračje. Padavine jih sperejo iz ozračja in tal ter s tem onesnažijo površinske vode in podtalnico. Nevarna lastnost teh delcev je, da lahko prodrejo globoko v pljuča in krvožilni sistem, kjer povzročajo vnetje dihalnih poti tudi pri sicer zdravih ljudeh, prehajajo celo v možgane in vplivajo na živčevje ter genetski material ljudi in živali. Raziskave so dokazale povezavo med onesnaženostjo zraka in poslabšanjem zdravstvenega stanja pri ljudeh z respiratornimi boleznimi ter povečanje števila smrti pri starejših ljudeh zaradi akutnega poslabšanja obolenj srca in ožilja.

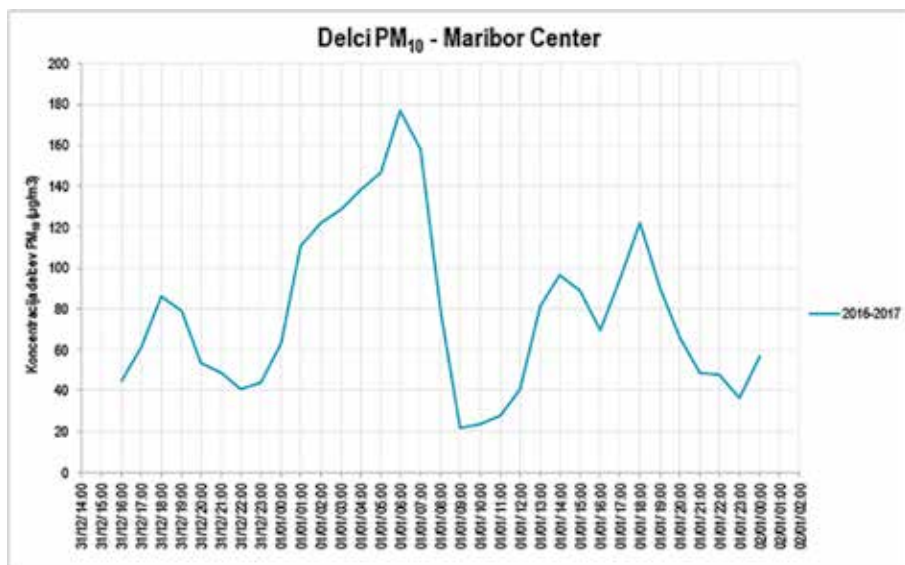
Tako svetlobni učinki kot pok, ki ga povzroči eksplozija pirotehničnega predmeta, predstavljata velik problem za prostoživeče živali in hišne ljubljence. Zaradi pokanja se živali zelo vznemirijo – prostoživeča divjad in ptice zbežijo in s tem porabljajo dodatno energijo, ki je v tem letnem času zaradi pomanjkanja hrane ni v izobilju. Tudi domače živali in hišni ljubljenci ob pokanju doživljajo stres, katerega posledice so največkrat vedenjske in telesne motnje, pogosto pa tudi zbežijo od doma. Tako lahko v času novoletnih praznikov in še kasneje v naravi srečamo prestrašene, prezeble in onemogle kučke, ki so v paniki zbežali in se ne znajo več vrniti domov. Seveda pa se poveča tudi število sprejetih živali v zavetiščih. Če so živali ustrezno čipirane in imajo srečo, lahko ponovno

najdejo svoje gospodarje. Zmeraj pa se take zgodbe ne končajo dobro.

Preden se odločite za nakup pirotehnike, morda premislite še naslednja dejstva:

- Pirotehnika se proizvaja in uvaža v glavnem s Kitajske, kjer jo v zelo slabih razmerah izdelujejo otroci.
- Nakup pirotehnike lahko pomeni, da boste globoko segli v denarnico. Morda bi ta denar namenili za dobrodelne namene.
- Ne nazadnje se pri uporabi pirotehnike lahko zgodijo in se zgodijo res tragične nesreče, včasih z doživljenjskimi posledicami za posameznike. Usoda se lahko poigra tudi z vami!

Zato še enkrat apeliramo na vas:

Koncentracije delcev PM₁₀ na merilnem mestu Maribor – center v obdobju od 31. decembra 2016 do 2. januarja 2017

preden uporabite tovrstne izdelke, pomislite na svoje zdravje, na bolnike, starejše, male otroke in živali, ki jih hrup in svetlobni učinki zmotijo pri njihovem vsakodnevnem življenju.

Če vam je v resnici vseeno za vas in vaše otroke, soljudi, okolje, živali in naravo ter boste pirotehnična sredstva uporabili, pa bi bilo prav, da njihove ostanke po uporabi pospravite, še posebej s kmetijskih zemljišč, saj obstaja velika verjetnost, da sicer zaidejo v krmo živali. Zaradi nevarnosti požara tudi odsvetujemo uporabo pirotehniko v bližini gospodarskih poslopij, še posebej hlevov, kozolcev in skladišč!

Tudi mir in zvezdnato nebo sta neločljivo povezana z decembrskim časom.

*Brigita Čanč in
mag. Suzana Prajnc,
vodja urada
Medobčinski urad za varstvo okolja
in ohranjanje narave*

ZAHVALNA NEDELJA

V Cerkvi na Slovenskem zahvalno nedeljo vsako leto obhajamo na nedeljo po prazniku vseh svetih

Praznik zahvale so poznala že starodavna ljudstva, ki so v znamenje zahvale in s prošnjo za blagoslov darovala ječmenove snope, poljedelska ljudstva pa so darovala enoletno jagnje. Z nastopom judovstva oziroma z izhodom judovskega ljudstva iz egiptovske sužnosti je zahvala dobila bogoslužni in odrešenjski pomen. Judje se tega dogodka spominjajo ob šotorskem prazniku (prim. 5 Mz 16, 13–15 in 4 Mz 29, 35–39).

V nedeljo, 5. novembra 2017, smo tudi v naši župnijski cerkvi Sv. Barbare v Slovenskih goricah v Zgornji Koreni ob lepo okrašenem oltarju z darovi narave obhajali zahvalno nedeljo. To je dan, ko se zahvalimo za vse zemeljske dobrine, ljudi, živali in milosti, ki smo jih deležni vse leto. Zahvala je potrebna tudi za vse slabe izkušnje, da se iz njih kaj naučimo ali pa nas utrdijo, zahvalimo pa se tudi vsem, ki ste delček naše življenjske poti – brez vas bi bilo naše življenje pusto in siromašno.

Po zahvalni pesmi in blagoslovu se je gospod stalni diakon Janez Kurnik pri obeh svetih mašah zahvalil vsem

duhovnikom, ki opravljajo bogoslužja, ter vsem nam, ki po svojih močeh pomagamo, da je naša cerkev za nas župljane živa.

Iskreno in pristrčno zahvalo smo dolžni tudi gospodu diakonu Janezu za marljivo in skrbno opravljanje poslanstva, ki mu je bilo dodeljeno kot skrbniku naše župnije.

Naj nas misel zahvalne nedelje vodi na vseh poteh skozi vse leto.

Milka Kolarič

Foto: Danica Beber

PROMETNA VARNOST NA OSNOVNI ŠOLI KORENA

V sodelovanju z ravnateljem OŠ Korena Darkom Rebernikom smo 3. oktobra 2017 izvedli predavanje staršem vseh razredov šole

Predavanje, ki ga je izvedel podpredsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Duplek Simon Poštark, je bilo namenjeno predvsem ozaveščanju staršev o pravilni uporabi zadrževalnih sistemov (otroških varnostnih sedežev) in pojasnilom, kako naj starši poskrbijo za varno udeležbo svojih otrok v cestnem prometu na poti v šolo in iz nje, ko so udeleženi kot pešci ali kolesarji.

Aktivnost je sovpadala tudi z aktivnostmi v Tednu otroka, ki ga obeležujemo vsako leto prvi teden v oktobru. Ugotavljamo, da veliko staršev še ved-

Simon Poštark je udeležencem nazorno prikazal možne posledice prometnih nesreč v primerih, ko otroci v vozilih niso primerno zavarovani v varnostnih sedežih Foto: Marjan Vrbnjak

no ne uporablja pravih varnostnih sedežev za otroke ali pa jih ne uporablja pravilno. Simon Poštark je udeležencem nazorno prikazal pravilnost uporabe otroških varnostni sedežev, s pomočjo video posnetkov pa tudi mož-

ne posledice v primeru, ko otroci v vozilih niso pravilno zavarovani.

Z uporabo varnostnih sedežev bi bilo v prometnih nesrečah vsaj za polovico manj mrtvih otrok, veliko poškodovanih otrok, ki imajo trajne posledice, pa bi dobili le nekaj modric in prask.

Varnost pred dobrim počutjem

Verjetno se otrok najbolje počuti, če sedi v maminem naročju. A eno so dobri občutki in mamin prijeten dotik, drugo pa so sile ob prometnih nesrečah. Že pri trku vozila, ki vozi s hitrostjo 50 km/h, se naša naletna teža poveča več kot 30-krat. Mamica, ki ni pripeta z varnostnim pasom, stisne otroka ob armaturo z naletno težo okoli ene tone in pol. Tolikšne sile si sploh ne znamo predstavljati. Ker se nas večina boji padca v globino, si lahko predstavljamo, da je sila ob trku s hitrostjo 50 km/h v zid enaka padcu s strehe večje družinske hiše. Zato si vedno pripnimo varnostni pas in pripnimo v sedež tudi otroka. Za otroka varnostni sedež ni oklep, ki bi ga utesnjeval. Sedež mu omogoča boljši pogled iz vozila, saj je dovolj visok, da vidi skozi okno. Otroci, ki so v ustreznem varnostnem sedežu pripeti z varnostnim pasom, so bistveno varnejši ob morebitnih nesrečah, pa tudi ob ostrih zaviranjih, saj jih sedež še dodatno zaščiti.

Napotki za večjo varnost otrok med vožnjo

Otroci morajo biti vedno in na vseh vožnjah pripeti z varnostnimi pasovi. Otroci utrpijo hujše posledice kot ostali

potniki v osebnih avtomobilih, zato NI IZGOVOROV.

Otroci do višine 150 cm morajo biti nameščeni in pripeti v homologirane otroške varnostne sedeže – glede na svojo težo in velikost. Vsi otroški sedeži morajo imeti oranžno nalepko z oznako, za katero težo otroka je sedež primeren, in z oznako standarda (najnovejši je R44/04).

Otroški sedež mora biti trdno nameščen v avtomobil z varnostnim pasom ali ISOFIX sistemom, tako da se ne premika.

Otrok mora biti v otroškem sedežu tesno in trdno pripet z varnostnimi pasovi, zato jih dovolj zategnimo (manj kot dva prsta prostora med pasom in telesom).

Varnostni pas otroku poteka čez ramena in med nogami.

Pri starejših otrocih na jahaču poteka varnostni pas čez rame in pod trebuhom otroka čez boke, speljan je pod stranskimi vodili sedeža. Pri jahačih priporočamo samo jahače z naslonjalom za hrbet in glavo (zaradi zaščite ob stranskih trkih).

Tudi pri otroku poravnamo višino naslonjala za glavo, tako da je nad vrhnjim robom glave.

Otroci morajo biti pripeti tudi v kombijih in avtobusih. V kombijih morajo imeti do višine 150 cm tudi otroški varnostni sedež. Otroci sedijo vsak na svojem sedežu, trdno pripeti z varnostnimi pasovi, brez torbic na ramenih.

Marjan Vrbnjak

*Svet za preventivo in vzgojo
v cestnem prometu Občine Duplek*

SODELOVALI SMO PRI IZVEDBI NACIONALNE AKCIJE »PEŠEC«

V okviru nacionalne akcije »Pešci«, ki poteka pod sloganom »Bodi preVIDEN«, smo člani Občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in prostovoljci tudi letos izvajali akcijo »Pešci«

Pešci spadajo med ranljivejše udeležence v prometu, zato je skrb vseh ostalih nujna in potrebna. Podatki kažejo, da se veliko število nesreč zgodi prav na prehodih za pešce v naseljih, kar pomeni, da vozniki sploh ne spoštujejo pravila prednosti pešca, ko ta stopi na prehod. Ko se približujemo prehodu za pešce, je pomembno, da vozimo s hitrostjo, ki omogoča, da se pred prehodom po potrebi zaustavimo. Pešci so še posebej izpostavljeni v

Sodelujoča aktivista v akciji

Foto: Marjan Vrbnjak

jesenskem, zimskem in spomladanskem času, ko je temni del dneva daljši.

Seveda je pomembno, da se tudi pešci zavedamo, da se moramo kljub prednosti, ki jo imamo na prehodu, vedno prepričati, ali je prečkanje varno, posebej še pri zavijanju vozil desno ali levo, kjer lahko voznik pešca spregleda. Pred prečkanjem jasno nakažimo, da želimo prečkati (vzpostavimo očesni kontakt, dvignimo roko, da nas voznik opazi). Pogledati moramo levo in desno, preden stopimo na prehod. Če ocenimo, da se vozilo, ki se približuje prehodu, ne bo uspelo ustaviti, je boljše, da počakamo.

Akcijo, ki istočasno poteka po vsej državi, smo izvajali v sredo, 4. oktobra 2017, v času od 17.30 do 19.00 v bližini prehodov za pešce v Spodnjem in Zgornjem Dupleku ter v Dvorjanah.

Nameni akcije so bili:

- osveščanje pešcev in ostalih udeležencev v prometu glede uporabe odsevnikov,

- opozarjanje na varno ravnanje pešcev v prometu in upoštevanje ključnih pravil (prečkanje ceste, hoja po pločniku, varnost otrok),
- opozarjanje voznikov motornih vozil na upoštevanje pešcev znotraj naselij in dosledno odstopanje prednosti pred prehodi za pešce,
- razdeljevanje odsevnih trakov in drugih odsevnikov z namenom izboljšanja varnosti pešcev,
- poostren nadzor nad ravnanjem voznikov in pešcev s strani policije.

V okviru akcije smo pešcem, kolesarjem in tudi drugim udeležencem v cestnem prometu razdelili večje število odsevnih teles z namenom večje vidnosti pešcev v cestnem prometu.

Priporočila za večjo varnost pešcev:

- Pešec mora uporabljati prometne površine, namenjene hoji pešcev (pločnike, hodnike, prehode, podhode, nadhode).
 - V kolikor ni zagotovljenega hodnika za pešce, mora pešec hoditi ob levem robu vozišča v smeri hoje.
 - Pešec se mora vedno prepričati o varnem prečkanju ceste. Preden stopimo na vozišče, obvezno pogledamo levo in desno. Cesto prečkamo hitro in brez nepotrebnega ustavljanja.
 - Ponoči ali ob zmanjšani vidljivosti moramo med hojo po cesti nositi odsevník na vidnem mestu na strani, ki je obrnjena proti vozišču. Poskrbimo za večjo vidnost in varnost z uporabo svetlih in odsevnih oblačil ter odsevnih teles (odsevnih trakov, kresničk, svetilk).
- Uporaba prehodov za pešce je obvezna. Na semaforiziranih prehodih moramo počakati na zeleno luč za pešce (predhodno pogled levo in desno), na ne semaforiziranih prehodih je posebno pozornost potrebno nameniti približujočim se vozilom, da se ta dejansko ustavijo iz obeh smeri (vzpostavitev očesnega kontakta z voznikom, dvig roke).
 - Učenci prvega in drugega razreda osnovne šole morajo na poti v šolo in iz nje poleg odsevnika nositi tudi rumeno rutico, nameščeno okoli vratu. Odrasli, ki ob cesti spremljajo otroke, le-te držijo za roko na zunanji strani, proč od ceste.
 - Na avtocesti se ne smemo zadrževati izven vozila ob cestišču, saj je to izredno nevarno. V primeru izrednega dogodka poskrbimo za svojo varnost: vozilo ustavimo na odstavnem pasu z vsemi delujočimi utripalkami, oblečemo odsevník, zavarujemo mesto dogodka z varnostnim trikotnikom, izstopimo iz vozila in se umaknemo na varno za zaščitno ograjo ter pokličimo pomoč.
 - Vozniki poskrbite predvsem, da vozite zmerno (počasneje ob megli, v dežju, snegu in ob slabši vidljivosti), pričakujte pešce na cestah in jim odstopite prednost, pozorni bodite tudi na pešce na vozišču, kjer ni pločnikov. Za dobro vidljivost poskrbite s čiščenjem vseh stekel in ogledal na svojem vozilu. Ne uporabljajte mobilnega telefona med vožnjo, saj na ta način ogrožate tudi pešce.

*Marjan Vrbnjak
Svet za preventivo in vzgojo
v cestnem prometu Občine Duplek*

NI SOSEDOV KOT SO CIGLENČANI

Sonce je grelo in s svojo svetlobo pričaralo pravo jesensko pravljico. Dišalo je po dobrotah, žganju, moštu. Kako hitro je leto naokoli, se zavemo, ko se začnemo

zbirati na našem vsakokratnem »kraju zločina«. Vsakič upamo, da bomo presegli pričakovanja in dogajanja vseh srečanj do sedaj in letos ni bilo nič drugače.

Ciglenčani

Foto: Uroš Kovač

Krasno je videti toliko družin, toliko različnih generacij na enem mestu. V ribolovu, kegljanju in streljanju z zračno puško sodeluje ogromno prijavljenih; ribolov smo morali izpeljati v kar dveh krogih. Letošnja novost je bila podelitev diplom in zahval. Čutili smo dolžnost zahvaliti se vsem, ki so priskočili na pomoč po opustošenju nevihte, v kateri je škodo utrpela naša vikend hišica. Ob pomoči gasilcev je nesebično priskočilo na pomoč kar nekaj sosedov in brez njih srečanja skoraj zagotovo ne bi mogli izpeljati. Hvala še enkrat vsem.

Pravijo, da prijatelja spoznaš v nesreči, a za nas to ne drži, saj že dolgo vemo, da si znamo priskočiti na pomoč, cel Duplek

pa tudi ve, da takšnih sosedov, kot smo v Ciglencah, ni. Prav zato negujemo ta odnos in starejši ga uspešno prenašajo na mlade, tako da se ni bati, da bi se ta naša tradicija opustila. Marsikdo bi si želel takšnih sosedov in samo kot informacija – nekaj parcel je še zmeraj na voljo tukaj okrog.

Letošnji pokal »zlato Seko« je osvojil najboljši tekmovalec po seštevku točk vseh treh kategorij. Veliki zmagovalec je tako postal Albin Krajnc in vsem je bilo takoj jasno, da

Tekmovanje v ribolovu

Foto:Uroš Kovač

se bo pokal, ki bo podeljen drugo leto, imenoval »zlata tačika«. Kdor pozna Albina, ve zakaj.

Po tekmovanju in podelitvi medalj smo se veselili ob ognju, igrali beerpong, otroci so pekli penice, jedli smo kostonje, nato pa ob zvokih DJ-ja Sandixa plesali in noreli do poznih nočnih ur, ko smo se zaradi mraza polni lepih spominov zavlekli vsak v svoj dom. Do naslednjega druženja – en lep ciglenški pozdrav: »Čuj, ke ti piješ?«

Maja Majerič

MARTINOVALI SMO TUDI V KORENI

Pametno in strokovno kletarjenje je pogoj za dobro vino
Oktober je čas, ko imajo vinogradniki po opravljenih trgatvah polne roke dela v kletih.

Strokovnjaki pravijo, da so se tudi letos združili narava, pridnost in znanje ter dali odličen vinski letnik.

Mošt se je spremenil v mlado vino, ki so ga vinogradniki ponudili v pokušnjo na Martinovo soboto pred dvorano v Koreni. Kletar Marko Praviček in častni kletar Stanko Kurnik sta poskrbela, da je bil sodček poln mladega vina, prav tako so vina prinesli tudi drugi pridelovalci, ga zlili v skupen sod in nastala je odlična zvrst, ki so jo lahko poskusili vsi obiskovalci prireditve.

Za obiskovalce so program pripravili člani Moškega pevskega zbora Korena ter ljudske pevke. Brez krsta mošta, ki ga na poseben način pripravlja Folklorna skupina KUD Tonček Breznar, tudi tokrat ni šlo. Letos so člani društva Trta opravili trgatve potomk pri tistih vinogradnikih, ki so posadili sadike trt potomk ter grozdje potomke Stare trte, ki raste pri cerkvi sv. Barbare v Koreni. Nabrano grozdje so sprešali pri kletarju Stanku Kurniku, naloga kletarja pa je, da vino neguje in ga ob kakšni posebni priložnosti ponudi v pokušnjo, prav tako pa je kletar zadolžen za skrb in nego trt potomk, za potomko pri cerkvi pa še nadalje skrbi njen prvi skrbnik Borut Pulko.

Na prireditvi je zadišalo tudi po pečnem kostonju, ki ga ne sme manjkati

na takšnih dogodkih. Odlično sta jih spekla člana PGD Korena.

Na ta način je bilo zaokroženo vinsko leto 2016, vino pa je bilo ponujeno potrošnikom v užitek in uporabo. Do pridelovalcev vin potrošnike vodijo posebne table, ki omogočajo, da se najdeta vinogradnik pridelovalec in kupec dobrega, domačega, lokalno pridelanega vina. Za promocijo domačih vin bodo skrbeli kletar Marko Praviček, častni kletar Stanko Kurnik in vinska kraljica Kornelija Poharič, ki ima podaljšano funkcijo še za en mandat. Z združenimi močmi uspeh ne bo izostal. Ob zaključku prireditve je Matej Slanič snel še klopotec in ga shranil do naslednje sezone.

Marjana GLONAR

Trgatev potomke Stare trte, ki je zelo bogato obrodila in raste pri Francu Perku Foto: Ivo Glonar

SPOMINI: ŽALOST – SREČA – VESELJE

Te besede so spremljevalke naših življenj

5. november 2012, žalost: Velike poplave skoraj v celoti uničijo naš dom. Ni besed, s katerimi bi opisal to tragedijo, žalost, živčnost, obup. A sreča je na strani hrabrih, pravijo. Stopili smo skupaj. Mali – dobri ljudje so kljub svojemu pomanjkanju pomagali, da bi si zopet ustvaril dom. Takrat sem to vzel v zakup, pač je prišlo do velike nesreče in ni bilo nobene spodbudne besede ali večje pomoči, preveč nas je bilo prizadetih. Življenje ne stoji, gre naprej in vsakdanjik je razpet med besedami v zgornjem naslovu. Od poplav je minilo pet let, nekateri se še tožijo, mi – mali pa smo si znova uredili topel dom.

5. avgust 2017, katastrofa: Lep, sončen dan, grem pospremit prijatelja k zadnjemu počitku. Po pogrebu se še ustavim pri mali dojenčici (jo crkljam), potem pa domov. Odsoten sem od pol četrte popoldan do osme ure zvečer. Avto dam v garažo, malo se še poigram s kužki, potem pa v hišo. Pri vhodu je zelo vroče, odklenem vrata, vendar se ne odpro. Le kaj je to? Na silo odprem vrata. Vročina in dim puhmeta vame. Ne dojamem, kaj je to. Počakam, da se malo razkadi in ohladi, podzavestno iščem luč, vendar ne gori, iščem baterijo. Po štirih se odpravim ponjo, a ne sveti. Vročina in dim me preženeta na prostost. Očistim baterijo, gori, dolgo čakanje in znova lahko grem v hišo, psa pa za menoj. Pri slabi svetlobi začnem premetavati zgorele stvari, v kolikor mi to dopuščata vročina in dim. Borba traja vse do 5. ure zjutraj.

Našli smo še tri požare, ki smo jih pogasili. Prikaže se dan. Mi trije črni kot dimnikarji, a pogled je bil grozljiv. Popolnoma vse je zgorelo, plastika, stekla – zvita, popokane šipe – NIČ NI OSTALO. Veliko škode, žalost, jok (tudi moški jokamo).

Stanovanje po požaru

Kaj sedaj? Misli bežijo: kje spati in kje kuhati, kje se umivati? Stres, žalost, jok – misli ne delujejo. Zakaj jaz, kaj bomo? Bojim se za živali. Ne jemo, pet dni spimo na pogorelih jogijih, umazani, žalostni.

Kaj naj naredim? Preblisk. Gremo v leseno garažo. Pripeljejo mi dvosed, malo mizico, jogi, po tleh namečem tepihe. Tu spimo vsi trije (s kužkoma), čeprav piha pri vsaki reži. Dobimo rjuhe, živali dobijo hrano in tukaj gre zahvala Goranu in Bojani Horvat, Dragici Hiter in Dorjani Gričnik. Hvala vam!

Sedaj lahko vsi dihamo čisti zrak, pet dni smo dihali samo ožganino. V ponedeljek je prišel gospod župan. Takoj smo poklicali Čisto mesto in naročili kesone. Vsak dan sem pospravil 9 do 10 m³ odpadkov. Imel sem veliko stvari, odpeljali so 4 kesone. Hvala vam, gospod župan! Stanovanje je bilo popolnoma prazno, sedaj se je videlo, kaj je potrebno popraviti. Pri pregledu smo ugotovili: zamenjava 160 m² ognjevarnih gips plošč, nova električna, nova tla, nova okna, vrata. Tu so stopili skupaj sestra Justa, bratranec in sestrične, posebno Radek in Silvo z družinama, pa vaščani: Ornik Vlado, Igor z družinami, Branko Grozdek, Terezija Senekovič, Janko Ramuta, steklarstvo Miholič, Branko Mikl, Lojzka Blatnik, Jože Vuzem in Katja, Ljuba Ornik, Darinka Kumer, Janja iz Društva za zaščito živali, družina Rojko, RK Dvorjane, Milan Pulko, družina Opčič. Prav tako gre zahvala Marjani iz Elektra Maribor, njenemu bratu Zlatku, s katerim sva zmontirala tla, vso dnevno in kuhinjsko pohištvo, in seveda hvala Občini Duplek. Seveda ne bom pozabil svoje drage Sabine Weingerl za vsestransko pomoč in tolažilne besede ter tudi spodbudo v težkih trenutkih. Hvala tudi Darinki in Bernardi iz Jagra in vsem neznanim donatorjem, iz srca prisrčno hvala!

Foto: Patrik Krajnc

Na koncu pa še tole – nihče ni dolžan pomagati, vse to je prostovoljno. Drži. Pri obeh mojih nesrečah smo stopili skupaj, mali ljudje. Ob nesreči je pomembna vsaka sočutna beseda, a kaj naj rečem, pri dupleški visoki družbi to ni mogoče. To je tako – naj se vidi, kdo je visoko. Saj

to ni zamera, le opazka, kaj človek doživi, ko je zlomljen. Takrat vidiš, kdo ti stoji ob strani. Hvala, iskrena hvala, mali dobri ljudje! Življenje teče dalje in mi z njim.

Srečko PULKO

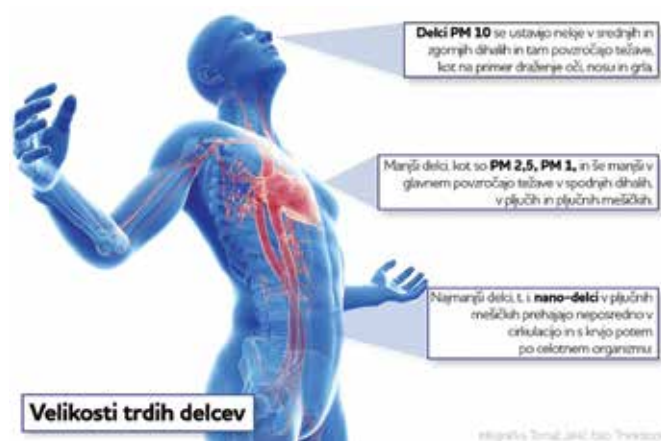
PRAVILNO KURJENJE Z LESNO BIOMASO

Začetek novega leta po navadi pomeni tudi višek kurilne sezone

Vsak dan se ob prezračevanju stanovanja tega prav dobro zavemo, saj že pri prvem vdihu »svežega« zraza zaznamo specifičen vonj, ki nam draži nos in grlo. V medijih se pojavljajo opozorila o preseganju delcev (PM_{10}) v zraku. Vzrok za to so predvsem individualna kurišča in gospodinjstva, ki v svojih kurilnih napravah poleg goriv sežigajo tudi raznovrstne odpadke in vlažen ali barvan odpadni les. Nekaj k poslabšani kakovosti zunanjega zraka doprinejajo tudi meteorološke razmere, ki s toplnimi inverzijami omogočajo nabiranje onesnaževal v prizemni plasti zraka – iz navedenega vzroka so poznane epizode (več dni, tudi en teden) prekomerno onesnaženega zraka.

Kurjenje odpadkov v kurilnih napravah je v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki v Sloveniji prepovedano

Uporaba lesne biomase za ogrevanje stavb, priprava tople sanitarne vode in priprava hrane imajo pri nas več kot tisočletno tradicijo. Žal pa pri zgorevanju lesne biomase nastajajo tudi škodljive emisije, predvsem če se kuri biomasa s preveliko vlažnostjo, če se kuri v neprimernih kurilnih napravah ali pa se kuri nepravilno. Poleg plinov, ki pri tem nastajajo, so najpomembnejše emisije delcev, manjših od deset mikronov – PM_{10} . Na njih se v atmosferi vežejo tudi ostale snovi; največja nevarnost teh delcev je, da lahko prodirajo globoko v pljuča in krvni obtok ter po njem v druge organe v telesu, s čimer škodljivo vplivajo na zdravje ljudi.

Delci v telesu in njihov vpliv na zdravje
(http://www.siol.net/novice/znanost_in_okolje/2014/05/kaj_morate_vedeti_o_zraku_ki_ga_dihamo_in_njegovih_posledicah.aspx)

Z namenom zmanjšanja izpustov delcev v zrak iz kurilnih naprav na lesno biomaso v nadaljevanju podajamo nekaj informacij, s katerimi lahko vsak posameznik skrbi za čistejši zrak.

Za pravilno kurjenje lesne biomase morajo biti izpolnjeni vsaj trije osnovni pogoji (kurilna naprava – gorivo – kurjenje):

- sodobna in pravilno vgrajena kurilna naprava,
- izbira primerne goriva (les naj ima čim nižjo vlažnost, drva morajo biti zračno suha, polena morajo biti primerne velikosti),
- uporabnik mora kurilno napravo uporabljati pravilno v skladu z navodili proizvajalca.

Izbira kurilne naprave

V Sloveniji je v bilo v letu 2015 v evidenci malih kurilnih naprav (do 50 kW) vpisanih nekaj nad 260 tisoč naprav, katerih povprečna starost je 18 let. Čeprav se ljudje večkrat pohvalijo, da jim stara kurilna naprava še odlično služi, je tovrstni proizvod vsekakor že tehnološko zastarel, predvsem ker potrebuje pri svojem delovanju veliko količino goriva in ne ustreza ekološkimi standardom.

Sodobne kurilne naprave na lesno biomaso zagotavljajo ob pravilnem kurjenju in primerno pripravljenem gorivu nizke vrednosti škodljivih emisij (CO, ogljikovodikov, prahu itd.) v primerjavi s starejšimi kurilnimi napravami. Za zmanjšanje vpliva emisij dimnih plinov iz kurilnih naprav na bivalno okolje so pomembni tudi dovolj visoki dimniki, ki dimne pline odvajajo čim višje v ozračje, da se škodljive emisije porazdelijo čim širše in čim bolj enakomerno v ozračje.

V kurilnih napravah s kuriščem za ročno dodajanje lesne biomase je potrebno za doseganje pričakovanih emisij dimnih plinov in pričakovanega izkoristka kuriti le zračno suho biomaso s priporočljivo velikostjo polen. Poleg tega mora uporabnik pravilno kuriti in dodajati biomaso v kurišče. Pri tem je potrebno redno odstranjevanje pepela iz kurišča in pepelišča, zagotavljanje čistih površin za prenos toplote v kurilni napravi in čistih površin dimovodnih naprav.

Z uporabo novejših kurilnih naprav lahko zaradi boljših izkoristkov in pravilno izbrane vrste goriva prihranimo velik del stroškov za nakup goriva. Vendar pa tudi v novejši, tehnološko dovršeni napravi zaradi nepravilnega kurjenja povečamo porabo goriva in povzročamo višje emisije, kot jih navaja proizvajalec.

Gorivo

Pri pečenju na lesno biomaso kakovost goriva zelo močno vpliva na emisije. Primerna so polena ali lesni briketi iz naravnega, kemično neobdelanega lesa, po možnosti z nizkim deležem lubja. Barvan, lepljen ali umazan les (po-hišstvo, vezani les, gradbeni les) ni primeren.

Vsebnost vlage v lesnem gorivu vpliva na temperaturo izgorevanja in posledično na emisijske vrednosti. Za uporabo v kaminu je primeren les z vsebnostjo vode od 10 do 20 utežnih odstotkov, kar dosežemo s skladišče-

njem lesa v približno 1 do 2 letih. Ne samo, da bo kurjenje preveč vlažnega lesa povečalo emisije onesnaževal, tudi sam izkoristek bo mnogo manjši – to pa pomeni, da nas ogrevanje stane več, saj pokurimo več biomase. Če povemo na primeru: kurjenje 10 m³ drv s primerno suhostjo nam da toliko energije kot približno 20 m³ drv z vlažnostjo od 50 do 60 utežnih odstotkov. Torej je strošek za ogrevanje dvakrat večji, emisije v ozračje pa več kot dvakrat višje.

Kurjenje

Zmogljivost peči je odvisna od nazivne vrednosti peči in jo določi proizvajalec. Ta vrednost ne sme biti presežena, saj je dimenzionirana glede na potreben dotok zraka v odvisnosti od količine goriva.

Gorivo se v zgorevalno komoro nalaga vzporedno, brez večjih praznin. Zagotoviti je potrebno zadosten dotok zraka, da bodo lahko plini, ki se sproščajo iz biomase, zgoreli v vročem plamenu. Sajasti plamen pri popolnoma odprtem dotoku zraka pomeni prenapolnjenost peči.

Kot netivo se uporabljajo počasi goreči materiali z nizko vsebnostjo saj. Najprimernejši so suhi sekanci in z voskom impregnirana lesna volna. Papir, karton in tekoči pospeševalci gorenja kot netivo niso primerni, ker prehitro zgorijo, nastali pepel pa lahko ovira pretok zraka v peči. Netivo se položi na vrh goriva. Če je netivo nameščeno pod gorivom, ni zadostnega dostopa zraka in zato nastajajo večje emisije delcev in večja količina dima.

Slike 2-5: Prikaz primerne kurjenja (TFZ Bayern)

Ko gorivo zagori, uravnamo in zmanjšamo dotok zraka. Optimalne nastavitve določi proizvajalec peči. Previsoka količina zraka povzroči prehitro zgorevanje goriva in s tem zmanjšuje učinkovitost peči. Premajhen dotok zraka zmanjšuje kakovost zgorevanja in povzroči sproščanje večje količine onesnaževal. V kaminu z nazivno močjo 6 kW gorivo v količini 1,5 kg gori približno 40 minut.

Ko v izgorevalni komori ostane samo pepel brez vidnih plamenov, temperatura pade, poveča pa se nastajanje škodljivih emisij. Novo dodajanje goriva je potrebno takoj, ko ogenj ugasne. Če želite toploto v peči ohraniti dlje, pustite zračne lopute zaprte tudi po tem, ko ogenj ugasne.

Večina onesnaževal pri kurjenju na lesno biomaso se ne sprosti v fazi gorenja, ampak pri vžigu goriva in po tem, ko ogenj ugasne.

Za zgorevanje z nizkimi emisijami je značilen svetel plamen brez vidnega dima, medtem ko je temen, sajast plamen povezan z visokimi emisijami delcev. V kolikor s prostim očesom opazimo temen dim na vrhu dimnika, to vsekakor pomeni zelo slabo zgorevanje predvsem z vidika prašnih delcev. Slabo zgorevanje lesne biomase je razvidno tudi v obliki sajastih in katranskih oblog na notranjih površinah kurilne naprave, dimniškega priključka

in dimnika. Če je prišlo do vžiga oblog (saj in smol) v dimniku – dimniškega požara, je to skrajno opozorilo, da gre za zelo slabo oziroma katastrofalno slabo zgorevanje, ki ga je treba odpraviti zaradi negativnih posledic na okolje, slabega energetskega učinka, zagotavljanja požarne varnosti in ne nazadnje zaradi zaščite zdravja ljudi, ogrožena pa je tudi življenjska doba kurilnih in dimovodnih naprav.

Temnejši ali temen gost dim je pokazatelj zelo slabega zgorevanja

Svetel – neviden dim, razen pare, je pokazatelj dobrega zgorevanja (www.richtigheizen.at)

Iz navedenega sledi, da ima uporabnik pomembno vlogo pri zagotavljanju nizkih emisij dimnih plinov in visokih izkoristkov tako s pripravo lesne biomase, kot tudi s samim kurjenjem in vzdrževanjem kurilne naprave.

Povzeto po spletni strani Ministrstva za okolje in prostor (http://www.mkgp.gov.si/si/delovna_podrocja/gozdarstvo/navodila_za_pravilno_kurjenje/zgorevanje_lesa_v_malih_kurilnih_napravah/) ter zloženki Ogrevanje z nizkimi emisijami škodljivih snovi projekta PMinter.

Uroš LEŠNIK

SODOBNA OBNOVA CIGLENŠKE CESTE

Spomladi bomo rekonstruirali dober kilometer dolgega odseka občinske lokalne ceste LC št. 081090 Dvorjane – Ciglenca na okolju prijazen način po metodi hladne reciklaže

V letu 2018 načrtujemo v Ciglencah celovito obnovo prvega dela 1118 m dolgega odseka občinske lokalne ceste LC št. 081090 DVORJANE–CIGLENCE, in sicer od hišne številke Ciglenca 13 pa vse do meje s katastrsko občino Sp. Korena, ki je pri hišni številki Ciglenca 23. Sredstva za izvedbo smo zagotovili v okviru občinskega proračuna za leto 2018, prav tako pa bo izvedba delno sofinancirana na podlagi 23. člena Zakona o financiranju občin /ZFO-1/.

V okviru prenove bomo izvedli sanacijo voziščne konstrukcije, utrdili spodnji ustroj in bankine v širini 0,75 m, sanirali odvodnjavanje ceste, zgradili obcestne asfaltne mulde, v območju nevarnih mest (potek ceste v nasipu) bomo zamenjali obstoječe varnostne ograje z novo jekleno varnostno ograjo (JVO), obnovili bomo tudi vso horizontalno in vertikalno prometno signalizacijo. Na obravnavanem območju je bila do sedaj obstoječa širina vozišča različna, in sicer od 4,10 do 5,00 m. Zaradi lažjega srečevanja kmetijske mehanizacije in osebnih vozil smo predvideli tudi delno razširitev obstoječe ceste oziroma poenotenje širine ceste na celotnem odseku na 4,50 m.

Cestišča so zaradi stalne uporabe izpostavljena različnim obremenitvam, najbolj seveda prometnim in podnebnim. Nastale deformacije se kažejo kot mrežaste razpoke na voziščni površini. Tako so se tudi na ciglenški cesti na pretežnem delu vozne površine pojavili posedki z mrežastimi razpokami. V preteklosti so bili sicer najbolj poškodovani deli vozišča že nekoliko popravljeni, vendar le na način kranja udarnih lukenj.

Foto: Google StretView

Uporabniki cest si želimo, da je stanje vozni površin na takšni ravni, da promet po njih poteka varno, udobno, gospodarno in trajno. Kakovost cest, s tem pa njihova življenjska doba in trajnost so odvisni predvsem od kakovosti vgrajenih materialov in izvedbe. S pravilno izbiro izvedbe sanacije, vrste uporabljenih materialov in vrste tehnologije lahko močno vplivamo tudi na okolje. Za dolgotrajnost vozišč sta nujni pravočasna zaznava in ustrezna sanacija poškodb. Postopki za sanacijo cestišč so različni. V zadnjem času se v svetu in pri nas uspešno uveljavlja postopek obnove voziščnih konstrukcij po metodi hladne reciklaže na kraju samem. Tako smo se tudi v naši občini odločili, da bomo rekonstrukcijo tega odseka izvedli na način hladne reciklaže.

Hladna reciklaža obstoječih cest – stabiliziranje z različnimi vezivi

Po tem postopku obstoječo poškodovano cesto zdrobimo, zmeljemo in ji dodamo ustrezno vezivo (penjeni bitumen, cement, apno ...) kar na kraju poškodbe, tako da nastane nov recikliran nosilni sloj. Kot rezultat ustvarimo debele strjene plasti, ki so homogene in ne vsebujejo šibkih vmesnih ploskev med tanjšimi plastmi voziščne konstrukcije kot v konvencionalno izdelanih voziščnih konstrukcijah. Stabiliziran material je veliko bolj nosilen in zmrzlinško odporen. Na tako utrjeno nosilno plast pozneje položimo nov asfalt. Pri tem uporabimo ves material iz obstoječe voziščne konstrukcije, s čimer odpadeta strošek izkopa in odlaganja starega materiala ter strošek priprave in transporta novega materiala. Na ta način lahko izkoristimo star dotrajan material in ga koristno uporabimo v novi voziščni konstrukciji, s čimer sledimo modernim smernicam trajnostnega razvoja.

Hladna reciklaža – korak za korakom

Kako poteka ta sodoben postopek obnove poškodb na cestiščih? Reciklator rezka voziščno konstrukcijo do želene globine ter v material dodaja vroč bitumen in vodo, ki se skupaj s stisnjenim zrakom zapenita. Doda se hidravlično vezivo, ki zagotavlja primerne lastnosti nosilne plasti in potrebno količino finih delcev v recikliranem materialu. Reciklažni niz za tak postopek je sestavljen iz cisterne z vodo, cisterne z bitumnom, reciklatorja, grederja in valjarja. Tako recikliran ter s hidravličnim vezivom in bitumnom stabiliziran material je veliko bolj nosilen in zmrzlinško odporen. Na reciklirano plast se nato položi nosilna in/ali obrabna asfaltna plast. Uporaba te metode v svetu je pokazala, da je hladna reciklaža s hidravličnim vezivom in penjenim bitumnom posebno priporočljiva na cestah, kjer je treba povečati nosilnost in zmrzlinško odpornost voziščne konstrukcije.

Prednosti hladne reciklaže

Foto: Arhiv

Prednosti takšne obnove so ohranjanje naravnih virov, zmanjšan vpliv na okolje in gospodarna izdelava novih kakovostnih nosilnih vozišč. Tovrstna obnova vozišč je praviloma tudi cenejša, saj lahko samo pri materialu prihranimo približno 10 evrov na kubični meter materiala. Prihranek je seveda odvisen od primera do primera, predvsem pa od tega, kje obnova poteka. Ena od pomembnih prednosti reciklaže je tudi ta, da je obnova bistveno hitrejša, s tem pa se skrajšajo tudi omejitve prometa oziroma zapore cest. Zanimljivo pa niso niti

okoljski vidiki reciklaže na kraju poškodbe. Utrujenih in zmrzlino neobstoječih materialov namreč tako ni treba izkopati in iskati ustreznih deponij, prav tako v kamnolomih ni treba pripravljati novih agregatov, s tem pa odpadejo tudi prevozi in vgrajevanje. Še več, postopek hladne reciklaže ni odvisen od vremenskih razmer. Predvsem pa je treba še enkrat poudariti, da gre za hitrejšo, praviloma cenejšo in okolju prijaznejšo metodo obnavljanja cestišč.

Marjan Topič

KURILNA SEZONA PRINAŠA TUDI ONESNAŽEN ZRAK

Še posebej problematična je mešanica trdih in tekočih snovi, razpršenih v zraku

Onesnažen zrak je v razvitem svetu najpomembnejši okoljski problem. Prispeva namreč k nastanku številnih bolezni in skrajšuje življenjsko dobo ljudi. Zato bi na Nacionalnem inštitutu za javno zdravje (NIJZ) ob začetku kurilne sezone izpostavili, da je zrak v času kurilne sezone pri nas onesnažen, še posebej problematični so delci (PM). Gre za mešanico trdih in tekočih snovi, razpršenih v zraku. Njihova glavna sestavina je ogljik, na katerega so vezane različne škodljive snovi, kot so npr. strupene kovine, organske spojine.

Delci so različnih velikosti: od saj, ki jih vidimo s prostim očesom, do najmanjših ultrafinih nanodelcev. Od velikosti delcev je odvisno, kako globoko v dihala prodrejo in kakšne posledice povzročajo. Najmanjši delci prodrejo najgloblje do pljuč in gredo naprej v kri. Manjši kot so, dlje v telo prodrejo in bolj so škodljivi.

Kaj povzročajo v našem telesu?

- Osnova njihovega škodljivega delovanja je povzročanje vnetja. Z vdihavanjem pridejo v naša pljuča in povzročajo draženje, poškodbe tkiva in vnetje. Najmanjši delci iz pljuč vstopajo v kri in se s krvjo odplavijo v različne organe: v srce, jetra, ledvice, možgane ... ter tudi tam povzročajo vnetja in različne škodljive kronične učinke.
- Najpomembnejši so vplivi na srce in ožilje ter na dihala: povzročajo vnetja dihalnih poti, pospešujejo nastanek astme.
- Pri dolgotrajnem delovanju povzročajo spremembe v krvi in ožilju, kar ima lahko za posledico povečano nevarnost za nastanek krvnih strdkov in infarkta.
- Delci so tudi rakotvorni. Onesnažen zrak, ki je posledica gorenja fosilnih goriv (nafte, premoga, lesa, naftnih derivatov), sodi namreč v prvo skupino rakotvornih snovi, ki dokazano povzročajo raka.
- V zadnjem času povezujejo delce tudi z nekaterimi nevrološkimi boleznimi ter s sladkorno boleznijo. Škodljivo vplivajo praktično na celo telo.

Kdo je najbolj ogrožen?

Najbolj ogroženi so:

- bolniki z obstoječimi srčno-žilnimi in pljučnimi boleznimi,
- starejši ljudje, majhni otroci,

- sladkorni bolniki,
- zdravi odrasli, ki so intenzivno fizično aktivni na prostem – zaradi poklica, športa (dihajo globlje, hitreje).

Ob zelo povečanih vrednostih delcev v zraku so najbolj prizadeti akutni bolniki. Kratkoročno so najbolj ogroženi tisti, ki trpijo zaradi že obstoječih dihalnih in srčno-žilnih bolezni, saj se lahko njihova osnovna bolezen hitro poslabša.

Kako ravnati v času povišanih ravni delcev PM10 v zraku?

Svetujemo, da se prebivalci ravna po priporočilih, objavljenih na spletni strani NIJZ (www.nijz.si).

Ob povišanih koncentracijah priporočamo zmanjšanje fizičnih aktivnosti, zlasti na prostem in še posebej pri osebah, ki imajo že od prej težave z dihali, srcem in ožiljem oziroma zaznavajo težave. Še posebej smo na to pozorni v obdobjih, ko so vrednosti delcev več dni skupaj močno presežene.

Priporočljivo je spremljati podatke o onesnaženosti zraka v Sloveniji, ki jih na svoji spletni strani redno objavlja Agencija Republike Slovenije za okolje (ARSO): www.arso.gov.si (sklop Zrak/Podatki o kakovosti zraka). Na omenjeni spletni lokaciji so dostopne tudi stopenjske napovedi onesnaženosti zraka z delci in priporočila za ravnanje v obliki barvne lestvice, ki smo jih pripravili na NIJZ skupaj z ARSO. Različnim stopnjam onesnaženosti zraka (od nizke, zmerne, visoke do zelo visoke), ki so označene z zeleno, rumeno, oranžno in rdečo barvo, so

Za boljši zrak smo odgovorni vsi: država in tudi vsak posameznik, ki z odgovornim ravnanjem lahko veliko naredi. Pomembni dejavniki so: uporaba javnega prometa, dobra izolacija stavb, ogrevanje s centralnim daljinskim sistemom, vzdrževane in dobro delujoče peči z dobrim izgorevanjem, ogrevanje na plin, toplotne črpalke ...

Če uporabljamo les, uporabljajmo le kakovostna, čista in pravilno posušena drva ali druge oblike pravilno pripravljene lesne mase.

Kurjenje onesnaženega, lakiranega, barvanega odpadnega lesa, smeti, tekstila in plastike je silno škodljivo. S tem povzročamo sproščanje strupenih snovi skozi dimnik, ki jih neposredno vdihavamo vsi, mi sami in naši otroci.

priloženi ustrezni zdravstveni nasveti.

Hkrati z napovedjo prekomerne onesnaženosti zraka podaja ARSO tudi osnovna priporočila za ukrepanje (priporočila glede kurjenja in pravilne priprave drv, zmanjšanja ogrevanja, uporabe javnega prevoza ...).

Nacionalni inštitut za javno zdravje,
Center za zdravstveno ekologijo,
člani strokovne skupine za zmanjševanje vplivov onesnaženega zraka na zdravje ljudi

UMETNOST STRIŽENJA PUŠPANA PO FRANCOSKO

Jardins de Marqueyssac je edinstvena izkušnja tako za ljubitelje oblikovane narave kot za mimoidoče popotnike

Ta nacionalni zgodovinski spomenik ponuja več kot 6 kilometrov senčnih poti, obrobjenih s 150 000 ročno obrezanimi grmi – pušpani, starimi več kot sto let. Vrt je zasnovan terasasto in ponuja pogled kilometre daleč na okoliško krajino, travnike, pašnike, gradove in reko. Svet na dlani ujameš med tisočimi skrbno oblikovanimi skulpturami pušpana, ki se vijejo kilometre po pobočju in terasah. Da bo zima za zelene prste čim prej mimo, ponujam svoj pogled na vrt.

Julien de Cerval, ki je bil strasten vrtnar, je leta 1861 podedel Marqueyssac in posvetil zadnjih trideset let svojega življenja vrtu. Zasadil je več deset tisoč pušpanov, ki dajejo dominantno vedno zeleno barvo, in ustvaril mojstrovino.

Po obsežnih restavratorskih delih je Marqueyssac za javnost odprt od marca 1997, danes pa je eden bolj obiskanih vrtov v Franciji. Od tam se ponuja znamenit razgled na dolino Dordogne. Poti so organizirane v treh krogih, ki vodijo do belvederja (*Le Belvedere*) 800 metrov od gradu in na 192 metrih nadmorske višine.

Pušpan, zasajen v 19. stoletju, predstavlja glavno temo vrta ter ureditev, ki prikazuje veliko domišljije in gibanja na račun simetrije ter pravilnosti. Postavitev s svojimi valovitimi potmi, zaobljenostjo striženega rastlinskega materiala in organsko zasnovano daje Marqueyssacu pridih mehke in romantike, kar prispeva k harmoniji s pokrajino.

Vegetacija

Tla so apnenčasta in v pH nevtralnem območju, ki je najugodnejše za rast večine rastlin, vendar so zaradi pomanjkanja vode nastale zanimive razmere. Na južnem

pobočju parka najdemo največ zimzelene črnike (*Quercus ilex*), dobov (*Quercus robur*), javorov in robidja. Drevesa, ki jih običajno najdemo v mediteranskem podnebjju, so se prilagodila suhi zemlji Marqueyssaca.

Nasprotno pa na severni strani parka, kjer je bolj vlažno, najdemo gaber (*Carpinus betulus*), poljski javor (*Acer campestre*) in hrast.

Intima dvorca z razgledom

Prebivališče je zgrajeno zelo preprosto in izključno iz lokalnega materiala. Sploh streha hiše (s skupno težo več kot 500 kilogramov), ki je narejena iz kamnitih plošč sosednjega kamnoloma, pozanje veliko občudovanja.

Zadnja stran dvorca je veliko bolj intimna; pogled, ki se odpira na park, je bil v preteklosti rezerviran za lastnike.

Od samorogov k plezanju in pitju kave v paviljonu

Da lahko vrtna umetnost in njena dediščina s pravim pristopom z zavestjo o ohranitvi in vzdrževanju vrta na pravi način ter na drugi strani s tržnega vidika turizma postaneta tako pomembna turistična točka kraja, mi je bilo zelo všeč.

Vse foto: Klementina Tement

V parku je veliko elementov, ki naredijo nekaj kilometrski sprehod še zanimivejši. Večina elementov je bila postavljena v vrt po zgledih renesančnih vrtov – prav tako kot vegetacija. Razgledne točke, vijugave poti, majhne stopnice, tri kamnite kočice, promenada, namenjena za rekreacijo ali elegantne sprejeme, majhna rotonda, skalnjaki, klopi, vklesane v skalo.

Novejše domislice z umestitvijo unikatnih igral in pravljčnih motivov v gozdu pa poskrbijo za najmlajše obiskovalce. Samorog na velikem platnu z lesenim okvirjem, ki lebdi med gosto rastočimi hrastovimi drevesi, je res kot privid. Prikupna lesena hiška na drevesu je našla svoje mesto pod krošnjami in lahko služi oddihu v senci s pogledom na dolino. Grajsko gostišče s kavarno v urejenih paviljončkih poskrbi za osvežitev v prijetni senci z

razgledom na sosednje bregove.

Za pogumnejše je na voljo plezanje ali zip line med učno potjo o rastoči vegetaciji in živalskem svetu na zaščitenem območju, v vrtu pa so z minimalnimi posegi izkoristili naravne danosti prostora ter zadostili sodobni ponudbi.

Moč prostora začutimo zaradi razsežnosti, ki spremlja pogled na neskončno polje natančno striženih amebastih skulptur pušpana, in njihovega komuniciranja z ruralnim okoliškim rastjem.

Tukaj sem doumela lepoto striženih rastlin, ki se jim na naših vrtov godi krivica.

*Klementina Tement,
dipl. inž. krajinske arhitekture*

Ob prihajajočih praznikih želimo vsem obiskovalcem Kmečke tržnice Duplek in vsem občanom vesele božične praznike, v letu 2018 pa obilo zdravja, osebne sreče in zadovoljstva.

Na Kmečki tržnici Duplek na enem mestu najdete kakovostno ponudbo kmetijskih pridelkov iz domačih krajev. Tržnica posluje vsako soboto med 8. in 12. uro.

Se priporočamo!

Kupujmo domače – slovensko!

OSNOVNO ŠOLO DUPEK JE OBISKAL MARKO SORŠAK – SOKI

Marko Soršak – Soki, sicer bobnar skupine Elvis Jackson, je pred nekaj leti praznoval 20. obletnico glasbenega delovanja. Proslavil jo je z ustanovitvijo dobrodelnega glasbenega projekta 20za20, s katerim je želel z glasbilo obdariti 10 osnovnih šol po Sloveniji.

Uradna stran www.sorsak.com

Projekt je v celoti uspel do te mere, da je prerasel začrtani cilj in tako je v sredo, 29. novembra 2017, Osnovna šola Duplek postala že 64. (!!!) osnovna šola, ki jo je Soki obiskal.

Foto: Tomaž Miholič

Po krajšem glasbenem programu, v katerem so se predstavili Mladinski pevski zbor OŠ Duplek, šolska glasbena skupina ter solistki Lara Petrovič in Alina Bratovčak, je Marko učencem na kratko predstavil svojo zgodbo, nato pa na oder poklical nekaj prostovoljcev, ki so v ime nu šole prevzeli glasbila.

Marko SoFb 20za20

S pomočjo Marka Slaviča, direktorja Doma Danice Vogrinc, je šola tako bogatejša za električno kitaro in električno bas kitaro z ojačevalci, bongos bobne in dva cajona.

Po predaji glasbil je sledil še skupinski »selfie« z navdušenimi učenci OŠ Duplek.

Marko Soršak fb 20za20

Foto: Tomaž Miholič

Primož KRAMBERGER

BOŽIČ V OBJEMU DRUŽINE

V pričakovanju božiča vsak po svoje nosi v sebi svoj mir, ki je krhek in mehak kot mah v jaslicah

Pozno popoldne smo otroci sedli okrog velike hrastove mize in pripravljali okraske za božično drevo. V srebrni papir smo zavijali orehe in bonbone. Izdelovali smo tudi različne figurice. Na vse to smo povezali sukanec, da je bilo pripravljeno za obešanje na smrečico. Tudi v piškote, ki jih je spekla mama in so bili že ohlajeni, smo s šivan-kami napeljali nitke. Do večera smo vse, kar smo pripravili, obesili na pripravljeno smrečico, ki je stala na mizi v veliki sobi. Dodali smo še nekaj okraskov ter razporedili na tanko narezane srebrne in zlate trakce, ki smo jih pomenovali angelski lasje. Zgornje dele vejic smo pokrili s kosmi vate, to je predstavljalo sneg. Nazadnje smo pritrtili še svečke. Pod smrečico smo nastavili jaslice in za tem nestrpno pričakovali Božička.

Vedeli smo, da se bo veseli del božičnega večera začel, ko se bo oče po opravljenem delu z živino vrnil iz hleva. Šele tedaj je bilo na vrsti obdarovanje. Pod smrečico je vsakega člana družine čakal zavitek, na katerem je pisalo njegovo ime. Z veliko radostjo in pričakovanjem smo kukali v papirnate vrečke in drug za drugim hvalili: »Božiček mi je prinesel oranžo, jabolčne in hruškove krljje, suhe slive in nekaj bonbonov. Poleg teh dobrot pa še ro-kavice, nogavice in šal.« Vse to nam je s svojimi pridnimi prsti spletla naša babica, ki smo jo imeli neizmerno radi. »Oh, kako mi bo toplo, ko bo hud mraz,« se je oglasil brat Tone in stisnil svoj šal v objem kakor domačo ovčko, ko se je pasla na travi.

Starejši otroci smo vedeli, da sta mama in babica po opravljenem delu še dolgo v noč pletli za nas petero otrok.

Na klopi ob krušni peči pa je bila pripravljena s slamo pletena košara, v kateri so bila darilca. V papirnat zavitek je mama naložila sadni kruh, potico, suhe slive, suha

jabolka in piškote. Otožno je s pogledi ošinila vsakega posebej in rekla: »Zbrani smo v krogu družine, polni lju-bezni in topline. Miza se šibi od dobrot in hvala Bogu, da smo zdravi. Pripravila sem dobrote tudi za reveže. Mor-da bo kdo premražen in lačen potrkal na okno ali vrata našega doma.«

Za tem smo se zbrali v veliki sobi ob okrašeni smrečici – otroci, babica, dedek, mami in oče, in vse je bilo slo-vesno. Otroci smo smeli prižigati svečke, vendar so nas odrasli nenehno opozarjali: »Pazite, pazite, da se smre-čica ne bo vžgala.«

Tako. Sveče so gorele, plamenčki so veselo plapolali in vsa družina je ubrano zapela: »Sveta noč, blažena noč ...«

V sobi je vse dišalo po smrečju, po svečah in najlepšem družinskem prazniku. Nato smo svečke upihnil in do po-znih nočnih ur molili rožni venec. Po obredu smo šli k polnočnici.

Božič je že od nekdaj družinski praznik. K temu je spadal tudi blagoslov doma. Prenašanje kadila in škropljenje z blagoslovljeno vodo z vejico božičnega drevesa je bilo očetovo opravilo. Pri tem obredu je sodelovala vsa dru-žina. Med obhodom smo molili rožni venec in peli božič-ne pesmi.

K božiču pa je spadal tudi obisk svete maše. Ko se je dru-žina vrnila domov, smo mamo prijazno pozdravili. Otroci smo v eni sapi hiteli pripovedovati o prelepah jaslicah, ki smo jih videli v cerkvi.

Mama je v času naše odsotnosti pripravila slavnostno božično kosilo. Za ta velik praznik nista manjkala oreho-va potica in sadni kruh, ki ga je spekla že dan poprej.

Druga kmečka opravila, razen krmljenja živali, so počiva-la. Za božič so ljudje ostajali doma, saj je bil to praznik, ko se sorodnike, prijatelje in znance ni spodobilo motiti

z obiski. Lahko smo se sankali ali igrali kaj drugega.

Ta velik dan je v objemu družine minil v veselem razpoloženju. Veselo smo kramljali z babico, dedkom, mamo in očetom.

Zunaj so poplesavale snežinke, se nežno vrtele in mehko pa-dale na spečo zemljo. Božični dan se je poslavljaj z belo sliko narave, ki je bila pokrita s tanko belo skorjo, spečo zemljo pa je pogrinjala še puhasta pernica.

Angelca Fujs

Adventni venček, narejen v Medgeneracijskem centru Dvorjane

Foto: Viljem Klemenčič

MEDENA POTICA ZA BOŽIČ

Zima je čas, ko narava leže k počitku, ljudje pa se zatekamo k toplemu ognjišču in pogosto posegamo po medu in ostalih čebeljih pridelkih, ki so v tem letnem času nepogrešljivi. Med pogosto uživamo na kosu kruha, uporabljamo ga kot naravno sladilo, pogosto pa zaide tudi v kuhinjo, kjer ga dodajamo tako mesnim jedem, ribam, omakam, marinadam, zelenjavi, sadju, seveda pa tudi slaščičarsko-pekovskemu pecivu. V tem predprazničnem času smo za bralce pripravili recept za medeno božično potico.

Še prej pa nekaj zanimivosti o izvoru in razvoju potice:

Prve slovenske potice so bile sadne, z nadevom iz stolčnega suhega sadja in medu. Suho sadje za potice so na peči ali v peči posušili in nato v možnarjih ali v mlinskih stopah stolkli v moko. Sladkali so z medom, ki je bil stoletja edino sladilo. Poleg sadja so kot nadev uporabljali še orehe, lešnike, bučne peške in pehtran. Rozine so na kmete prišle zelo pozno. Nadev je bil lahko tudi slan. Potico je v pisnih virih prvi omenil Janez Vajkard Valvazor, in sicer v Slavi vojvodine Kranjske. Iz opisa je razvidno, da je bila prva potica nadevana z orehi in medom, ponekod s skuto. Včasih so jih zvijali na poseben način. Testo so razvaljali v obliki kroga in ga po vsej površini namazali z nadevom. V sredini so zarezali križ, katerega kraki so bili dolgi 12 cm. Potico so začeli zvijati iz sredine proti zunanjemu robu, vsak trikotnik zase. Nastal je dolg tanek zvitek, ki so ga prerezali in polagali v model v obliki kače, zvitek na zvitek. Potica je na toplem vzhajala, nato pa se je pekla v krušni peči. Že od nekdaj so jo povezovali z božičem.

Vir: Janez Bogataj, *Potice iz Slovenije*

SESTAVINE

Kvašeno testo: 500 g pšenične bele moke, 70 g sladkorja, 30 g kvasa, 60 g masla, 4–5 jajčnih rumenjakov, 2–3 dl mlačnega mleka, ščepljivi soli, 1 jušna žlica sladkorja, 1 jušna žlica tekočega medu. Medeno-orehov nadev: 150

g tekočega medu, 600 g mletih orehov, 1–2 dl mlačnega mleka, 2 jajci, ščepljivi mletega cimeta, ščepljivi mletih klinčkov, ščepljivi stolčenih nageljnovih žbic, vaniljev sladkor, naribana limonina lupina, ½ dl ruma za aromo. Premaz: mleko in jajce.

PRIPRAVA

Testo: Moki, ki smo jo hranili na sobni temperaturi, dodamo rumenjake, sladkor, stopljen med in rum. Mleko segrejemo in raztopimo maslo. Dodamo mešanico soli, mleka in kvasa. Zmešamo srednje gosto testo, ga zgnetemo, pokrijemo in pustimo vzhajati čez noč.

Nadev: Med zelo počasi stopimo v vodni kopeli. Ko je stopljen, ga odstavimo, primešamo maslo in približno polovico mletih orehov (ki jih lahko nadomestimo s piškotnimi ali kruhovimi drobtinami). Vse skupaj zalijemo z mlekom. Na koncu dodamo še začimbe in jajci. Priprava na peko: Tradicionalno se je potico peklo v okroglih lončenih modelih. Dolžino razvaljanega testa določimo tako, da izmerimo premer modela in pomnožimo z dva. Testo, ki je počivalo čez noč, zjutraj še enkrat premesimo, tanko razvaljamo, nanj namažemo medeni nadev in potresemo s preostankom mletih orehov. Testo tesno zvijemo, položimo v namaščen modelček in ga postavimo na toplo, da še enkrat vzhaja. Medena potica je težja in vzhaja počasneje. Pred peko kolač premažemo z zmesjo mleka in jajc. Pečemo v pečici, ogreti na 175 °C, pribl. 45 min.

Avtorica recepta: mag. Urška Intihar
Čebelarstva zveza Slovenije

ODLIČJE GUSTAVA ŠILIH ZA LETO 2016 VZGOJITELJICI ZVONKI PILINGER

Tudi letos smo imeli v našem kolektivu dobitnico odličja Gustava Šiliha, in sicer vzgojiteljico Zvonko Pilinger

Poslovna skupnost osnovnih šol in vrtcev Maribor vsako leto podeli najuspešnejšim pedagoškim delavcem imenovano odličje, ki ga je na predlog kolektiva prejela tudi vzgojiteljica Zvonka Pilinger. Svečana podelitev se je odvijala 5. oktobra 2017 v Narodnem domu ob svetovnem dnevu učiteljev.

Utemeljitev za prejem odličja:

Zvonka Pilinger je v vzgoji in izobraževanju zaposlena od leta 1979, ko je v Mariboru končala srednjo vzgojiteljsko šolo. Svojo karierno pot je pričela v Vrtcu Pobrežje kot vzgojiteljica pripravnica, po opravljenem strokovnem izpitu pa je prevzela vodenje enote v Vrtcu Korena in kasneje enote Vrtca Zg. Duplek. To delo je opravljala 30 let. Ves čas se je permanentno izobraževala in si pridobila naziv svetovalke.

Nadpovprečne in v javnosti potrjene rezultate na svojem delovnem področju je negovala v ožjem in širšem okolju vrtcev v Koreni in Dupleku. V takratni KS in v okviru šole je sodelovala na prireditvah v kraju s pevskimi, plesnimi in dramskimi točkami. Prav posebej je izstopala s projektom Pot do staršev. Starše je znala pritegniti k sodelovanju z zelo zanimivimi dejavnostmi in vsebinami, kot so: igranje z dedki in babicami v vrtcu, novoletne delavnice, pustovanje v vrtcu, 8. in 25. marec, očkov dan, zaključna prireditev Mini maturanti. V svoji praksi je uveljavljala teoretična izhodišča v povezavi s prakso ter gradila vzajemni partnerski odnos, spodbujala obojestransko komunikacijo, preko katere tečejo sporočila v obe smeri.

Ko se je vrtec priključil OŠ Duplek, je skupaj z ravnateljem Đanom Novakom aktivno sodelovala pri vodenju pedagoških konferenc.

Vsa leta je tudi predana mentorica dijakom in študentom, ki se pripravljajo za bodoči poklic vzgojitelja predšolskih otrok.

Vsa pridobljena znanja uspešno vnaša v vsakodnevno vzgojno-izobraževalno delo.

S svojo kvaliteto dela z otroki pomembno vpliva k ugledu zavoda v ožji in širši javnosti.

Vrsto let je tudi sindikalna zaupnica za vrtce.

Zvonka Pilinger je s svojo strokovnostjo, strpnostjo in sočutjem zmeraj pripravljena prisluhniti in pomagati sodelavcem.

Prejemnici odličja, Zvonki Pilinger, iskrene čestitke za uspešno pedagoško delo.

*Milena Drevenšek,
pom. ravnateljica za vrtce OŠ Duplek*

Foto: arhiv Poslovne skupnosti Maribor

MEDNARODNI PROJEKT »MIRNO MORJE – FLOTA MIRU IN TOLERANCE

Iz Osnovne šole Duplek so se projekta udeležili učenci 8. razreda: Mihaela Balen, David Ferčec in Erik Žižek

»Mirno morje« je največji svetovni mirovni projekt na morju za otroke in mladostnike iz socialno ogroženih okolij, otroških in mladinskih domov ter ustanov za otroke z motnjami v telesnem in duševnem razvoju. Letos je pri projektu sodelovalo 600 otrok iz dvajsetih držav, od Afganistana do Romunije, od Slovenije do Nemčije.

Posadke v povprečju s šestimi otroki ali najstniki, z dvema skiperjema in učiteljem so cel teden plule na jadrnicah od marine do marine.

Slovensko floto je letos sestavljalo 13 jadrnic s 110 udeleženci. Jadralsko izkušnjo smo začeli v marini Kaštela, kjer so se nam na jadrnici pridružili še učenci in učiteljica z OŠ Marije Vere Kamnik. V osmih dneh smo se naučili veliko novega in spoznali številne prijatelje. Sodelovali smo pri različnih aktivnostih, ki so se odvijale na kopnem in na morju. V nedeljo smo se vsi udeleženci zbrali v marini Frapa v Rogoznici, kjer je potekala tudi uradna otvoritev projekta. Vse udeležence sta po otvoritvi zabavala DJ Steve LeFunk in DJ ElMarto.

Na zabavi ni bilo pomembno, kakšne čevlje nosiš, ali sediš na invalidskem vozičku, ali imaš koordinacijske težave pri hoji, vsi smo se premikali v istem ritmu.

V ponedeljek je slovenska flota okupirala marino Maslenica na Šolti. Dopoldan se je pokazalo sonce in lepo vreme smo takoj izkoristili za kopanje, veslanje in druženje. Skupaj z ekipo otrok z Bavarske smo pripravili morsko modno revijo in »palačinka party«, seveda nismo pozabili na morski krst udeležencev. Obiskal nas je sam Pozejdon in nas sprejel med mlade mornarje, saj smo mu obljubili, da bomo varovali morje in pomagali vsem, ki bodo potrebni pomoči.

V torek smo pot nadaljevali proti marini Kaštela. Na poti nas je presenetila nevihta, vendar so se ji naši izkušeni skiperji dobro zoperstavili in nas varno pripeljali na cilj. Popoldan smo se lahko zabavali na različni delavnicah in se učili igrati na bobne.

Sreda je dan, namenjen igram in druženju. Učili smo se oživljanja, vožnje z invalidskim vozičkom med ovirami, risanja tatujev in svoje zastave, izdelovali smo roke iz mavca ter iskali svoj par med vsemi udeleženci. Popoldan nas je skiper Ivo peljal še na sladoled v Split,

preden smo prisluhnili predstavitev ekip na velikem odru.

Pravi vrhunec mirovne flote je sledil v četrtek, ko je vseh 97 jadrnic hkrati zapustilo pristanišče in zaplulo v kaštelanski zaliv. V znak prijateljstva, miru in tolerance smo vsi dvignili zastave in razprli jadra. S tem dejanjem smo se poslovili od celotne flote in pot nadaljevali na otok Brač, kjer smo preživeli še en s soncem obsijan dan. Petek je bil dan za kopanje in jadranje, v soboto pa smo se polni novih izkušenj in doživetij vrnili domov.

In kaj so o projektu napisali udeleženci Mihaela, David in Erik?

Ta teden, ki smo ga preživeli skupaj s prijatelji in učitelji na Mirnem morju, se nam bo za zmeraj vtisnil v spomin. Bilo je zelo zabavno, saj smo spoznali veliko novega. Naučili smo se ogromno o jadrnici, lahko smo jo tudi vozili in uspešno smo opravili »skiper junior« izpit. Veseli smo bili tudi, ker smo spoznali nove prijatelje. Za naslednje leto bi vsem otrokom, ki se bodo udeležili tega projekta, svetovali, naj uživajo, se zabavajo, izkoristijo vsako sekundo v tednu, naj spoznajo čim več novih prijateljev, naj invalidnih otrok ne sodijo po zunanosti, saj so prav tako ljudje kot mi, in naj jih spoštujejo ter jim pomagajo, ko potrebujejo pomoč. Za nas je bilo to nepozabno doživetje in če bi imeli priložnost, bi z veseljem še kdaj šli. Zahvalili bi se tudi vsem sponzorjem, ki so finančno podprli ta projekt in nam omogočili to nepozabno izkušnjo. Hvala tudi skiperju Ivu, ki je skrbel za varno plovbo, in učiteljici Nini za dobro kuho, noro zabavo in za veliko dobre volje.

V tem tednu smo spoznali, da življenje na jadrnici omogoča intenzivno socialno učenje ter nudi možnost za pridobivanje novih in drugačnih, a za življenje pomembnih izkušenj ter znanj. Morje, jadrnica in posadka zahtevajo medsebojno skrb, upoštevanje in spoštovanje. Takšen način preživljanja časa nudi mladim možnosti učenja, prevzemanja odgovornosti zase in za druge, timskega delovanja, krepitve socialnih veščin, reševanja konfliktov na ustrezen način, obvladovanja strahu ali skrbi in izražanja zdrave tekmovalnosti.

V tem tednu nič ni nemogoče. Vsako leto znova nas prevzame neka čarovnija, ki se razleze čez celotno floto – tujci postanejo prijatelji, strahovi zaradi nepoznanega izginejo eden za drugim. Na Mirnem morju vsakdo šteje.

*Nina MOHAR KRAJNC, OŠ Duplek
Pedagoška vodja za slovensko floto Mirno morje*

Vse foto: Nina Mohar Krajnc

Vesele božično-novoletne praznike in veliko sreče
v letu

2018

vam želi kolektiv
Veterinarske bolnice Maribor, d. o. o.

VETERINARSKA BOLNICA
MARIBOR

Veterinarska bolnica Maribor, d.o.o. Šentiljka cesta 109 2000 Maribor ID za DDV: SI52581900 e-pošta: veterinarski.z-mb@siol.net Telefon: 02 / 228 37 00 Fax: 02 / 228 37 01 Odprto: Od 8. ^h do 19. ^h V soboto: 8. ^h – 13. ^h , 15. ^h – 19. ^h Nedelja in prazniki: 8. ^h – 12. ^h , 15. ^h – 19. ^h	Ambulanta Hoče Zgornje Hoče 7 2311 Hoče Telefon: 02 / 333 82 80 Odprto: Od 15. ^h – 18. ^h V soboto: 8. ^h – 11. ^h	Ambulanta Ruše Mariborska 12 2342 Ruše Telefon: 02 / 630 05 70 Odprto: Od 15. ^h – 18. ^h V soboto: od 9. ^h – 12. ^h	Ambulanta Šentilj Slovenska ulica 1 2212 Šentilj v Slovenskih goricah Telefon: 06 / 205 69 37 Odprto: Od 9. ^h – 12. ^h , 15. ^h – 18. ^h
--	--	--	---

POZDRAV IZ UREDNIŠTVA

Rok za oddajo člankov
je najkasneje
1. marec 2018.

Prosimo vas, da članke oddate
v Wordovem dokumentu,
kjer označite, kje se posamezna slika nahaja,
slike pa oddate posebej v jpg. formatu.
Slike morajo biti zaradi kvalitete
vsaj 300 dpi ločljivosti.

Uredniški odbor

O PONIŽANIH IN RAZŽALJENIH NA HUMOREN NAČIN

Naša rojakinja doc. dr. Breda Mulec je skupaj s pisateljem Tonetom Partljičem in igralcem Deanom Kikcem predstavila svojo knjigo Ponižani in razžaljeni funkcionarji, uradniki in javni uslužbenci

Kljub žgočemu jesenskem soncu je bila dvorana v Sp. Dupleku polna. Pisala se je nedelja, 15. oktobra 2017, in odvijal se je zanimiv kulturni dogodek, ki ga je oblikovala naša rojakinja doc. dr. Breda Mulec, ki je na nevsakdanji način v domačem okolju predstavila svojo knjigo Ponižani in razžaljeni funkcionarji, uradniki in javni uslužbenci. Rojakinja dr. Mulčeva je namreč povabila nekaj zanimivih ljudi, s katerimi je knjigo predstavila. Komediograf in pisatelj Tone Partljič, igralca dramskega društva Pekre–Limbuš Dean Kikec in Stanko Zorec ter avtorica so namreč pripravili pravo gledališko predstavo po odlomkih iz knjige.

Igralska zasedba z Tonetom Partljičem in Deanom Kikcem

Nagovor župana

Dr. Breda Mulec razkrila doslej neznano iz naše preteklosti

Knjiga Ponižani in razžaljeni funkcionarji, uradniki in javni uslužbenci odstira obdobje Kraljevine SHS in Kraljevine Jugoslavije skozi zelo zanimivo opcijo. Med drugim piše o tem, zaradi česa vse so se ljudje tožili na sodiščih. V tem primeru je šlo za tako imenovano razžalitev časti. Marsikdaj je z današnjega vidika to tudi zelo smešno, od srca pa so se lahko nasmejali tudi gostje kulturne prireditve.

So pa bile vse predstavljene zgodbe tudi zelo izvirne. Rojakinja dr. Mulčeva je namreč izbrala zgodbe, ki doslej sploh še niso bile dostopne javnosti. Glede na to, da vsi taki kazenski postopki sodijo med osebno občutljive podatke, se o teh zanimivih sodnih spisih prej niti ni moglo razpravljati. Takšno gradivo postane dostopno šele 75 let po nastanku ali 10 let po smrti posameznika, na katerega se podatki nanašajo.

Odličen verbalni dvoboj sta najprej uprizorila Tone Partljič v vlogi založnika Umetniške propagande in igralec Dean Kikec v vlogi slovenjgraškega župnika Jakoba Sokliča. Za dandanašnjega bralca ali gledalca je bil to naravnost smešen dialog, uprizorjen po resničnem dogodku, ko je založba Umetniška propaganda tožila župnika Sokliča, saj se je ta s svojo kritiko spravil na slovenski prevod Forelove knjige Spolno vprašanje. Župnik Soklič je bil ogorčen nad nekaterimi Forelovimi tezami, kot na primer nad to, »da spolna nagnjenost človeka do živali že ne sme biti strašen greh sodomije«.

Smeh pa se je razlezel po dvorani, ko so Tone Partljič, igralec Dean Kikec in tudi avtorica odigrali še en zanimiv prizor iz knjige. To je bil javnosti do sedaj neznan sodni spor med urednikom časopisa Slovenski dom, ki je dovolil objaviti kritiko gledališke predstave Beraška opera. V tej kritiki se je kritik spravil na dramaturga Josipa Vidmarja. Za urednika časopisa naj bi bilo nedopustno, da Vidmar kot dramaturg v gledališču dopušča »svinjstva«; to so izrazi »cipe in cipoti« in pa beseda »kurba«, ki se neprestano ponavlja. To je Vidmarja tako ujezilo, da je zaradi očitanih »svinjstev« sprožil sodni spor zaradi razžalitve časti. Na sodišču so se pojavili Vidmarjevi gledališki kolegi in pesnik Oton Župančič ter na drugi strani obtožena urednika, ki ju je Vidmar tožil in ki sta se strinjala z očitkom o »svinjstvu« v kritiki.

Zavidljiv ustvarjalni potencial osnovnošolcev

Vse prisotne je pozdravil tudi župan občine Duplek Mitja

Priprava razstave

Vse foto: Robert Kranvogel

dr. Breda Mulec pri podpisovanju knjige

Horvat, ki je poudaril, da Občina z zanimanjem spremlja uspehe svojih rojakinj in rojakov, zato je bila tudi pokroviteljica dogodka. Predstavitve je potekala v okviru širše zasnovanega kulturnega dogodka. Dogodek je z odličnim nastopom popestrila tudi mlada pevka, učenka šestega razreda, Alina Bratovčak. Zapela je Ditkino pesem Ne bodi kot drugi.

Kulturni dogodek pa je imel še en dodatek. Učenci osnovnih šol Duplek in Korena so pod vodstvom profesorice likovnega pouka Andreje Flis pripravili posebno likovno razstavo, ki nosi naslov Razmišljam in ustvarjam. Pri nastajanju palete likovnih del so sodelovali nekateri učenci, ki so že zaključili šolanje, in učenci, ki obiskujejo izbirni predmet likovnega snovanja. Vsak izmed teh talentiranih učencev, naših mladih upov, pa je s svojim delom pustil poseben pečat. Pod njihovimi spretnimi rokami je nastala tudi velika knjiga, ki je postala del gledališke scene Ponižanih in razžaljenih. Mladi entuziasti so že dan poprej pridno pomagali pripravljati razstavo in sceno gledališke predstave. Marsikateri obiskovalec si je z zanimanjem ogledal njihova dela tudi po zaključku prireditve. Tik ob koncu prireditve pa je Tone Partljič v svojem slogu predstavil humoresko o tem, zakaj se Slovenci radi pravdamo. Humoreska je imela značilen naslov Za pasji drekec!

Dogodek je dostopen tudi na kanalu YouTube.

A. C.

»Organizacijski odbor«

VELIKI INTERVJU: DR. BREDA MULEC

V slovenski javnosti je premalo kulturnih razprav in polemik ter hudomušnih in lucidnih besednih obračunov

Kako predstaviti osebo, katere področja delovanja so tako raznolika in kompleksna, kot je to v primeru doc. dr. Brede Mulec, domačinke iz Dupleka, diplomirane pravnice z dvema magisterijema – iz političnih znanosti in prava – in z doktoratom s področja ekonomske analize prava in evropskih integracij, ki je zaposlena kot vodja sektorja za investicije na Ministrstvu za okolje in prostor. Prav tako pa deluje kot predavateljica in raziskovalka na Fakulteti za državne in evropske študije (FDŠ). Že sam uvodni stavek je zapleten. Ker je to intervju, bomo zagato rešili tako, da nam bo gospa Breda pri tem s svojimi odgovori pomagala kar sama. Morda samo namig za bralce, da je ključni razlog tega pogovora njena knjiga s precej dolgim naslovom **Ponižani in razžaljeni funkcionarji, uradniki in javni uslužbenci**, ki je letos izšla pri založbi Nova obzorja. Knjiga je rezultat njenega raziskovalnega dela na področju javne uprave, zato bi s pogovorom pričeli kar pri temi knjige. Na prvi pogled boste morda rekli, ah, to že vemo, saj beremo časopise, vendar primeri, ki jih v knjigi opisuje Breda Mulec, niso iz današnjega časa, temveč iz že skoraj 100 let oddaljenega obdobja Kraljevine SHS in Kraljevine Jugoslavije, torej iz obdobja med obema svetovnima vojnoma.

Gospa Breda, kaj je dodana vrednost knjige, zaradi katere ste se lotili te raziskave?

S pravno-zgodovinskega vidika dajejo knjigi posebno vrednost analize doslej še neobjavljenih primerov, kot sta npr. pravda Josipa Vidmarja zoper časopis Domoljub in pričanje Otona Župančiča ali primer žužemberškega kaplana Gnidovca, ki mu je ob napadu lokalne oblasti v bran stopil škof dr. Gregorij Rožman. Ali pa na primer tožba založbe Umetniška propaganda zoper župnika Jakoba Sokliča iz Slovenj Gradca. V teh primerih gre za zgodovinske osebnosti in njihova pričevanja vse do danes sploh še niso bila nikjer objavljena in predstavljena javnosti. Glede na to, da tovrstni kazenski postopki sodijo med osebno občutljive podatke, se o teh zanimivih sodnih spisih prej niti ni moglo razpravljati. Takšno gradivo postane dostopno šele 75 let po nastanku ali 10 let po smrti posameznika, na katerega se podatki nanašajo. To neprecenljivo gradivo se je ohranilo v Mariborskem pokrajinskem arhivu in Arhivu Republike Slovenije. Nosi oznako »tiskovne zadeve«.

Psiholog Janek Musek je naredil presenetljivo antitezo Cankarjeve teze o Slovencih kot hlapcih. Musek pravi, da smo Slovenci dominantni, agresivni, uporniški, sebični, ambiciozni in nikakor ne podredljivi. Ali ima ta antiteza, ki jo v knjigi tudi omenjate, kakšno zvezo s tožbami Slovencev?

Slovenci nismo tako hlapčevski, kot nas je videl Cankar. Po številu civilnih sodnih postopkov smo celo na prvem mestu v EU. Tisti, ki so dejansko podredljivi in poslušni, se ne bodo pritoževali. Tudi sama vidim v tej obilici slovenskih tožb precej dominantnosti, agresivnosti, uporništa, sebičnosti, brezobzirnosti, grobosti, dogmatičnosti, avanturizma in ambicioznosti. Torej o ponižnem

dr. Breda Mulec

Foto: vir Demokracija

in hlapčevskem narodu tu ni sledi. Vsekakor ta pogled ni v skladu z vsesplošno in ponarodelo podobo krepostnega, marljivega, sklonjenega in poteptanega Slovence. To so stereotipi. Izkaže se, da ne trpimo ponižanj in žalitev ter zato radi poiščemo svoje zadoščenje tudi na sodišču. Nič čudnega torej, da imamo največ sodnikov na število prebivalcev. Glede svojih pravic in časti smo po številu pravnega naroda »tožnikov in toženih« ter »ponižanih in razžaljenih«.

Priznam, da me je Musekova in vaša ugotovitev razveselila, ker to pomeni, da nam Slovincem kljub vsemu niso uspeli zlomiti duha. Kako v luči trenutne politične situacije in vedno večje avtoritarnosti Evropske unije vidite Slovence? Smo dovolj trdoživi?

Sama ne vidim Evropske unije kot pretirano avtoritarne, da bi se Slovenci morali zbat za svoj obstoj. Prav nasprotno. Obstoj EU je nujen za obstoj Slovencev. EU temelji na jezikovni raznolikosti in bogastvu kultur, običajev in prepričanj. Pravzaprav temelji identiteta EU na različnih kulturah narodov – in to je njena odlika. Slovenski parlament še vedno samostojno sprejema zakone. Res je, da so države članice, med drugim tudi Slovenija, na EU s pogodbami prenesle določene pristojnosti in da določeni EU predpisi veljajo v Sloveniji neposredno, ne da bi o njih karkoli rekel slovenski parlament. Toda sama vidim to kot del civilizacijskega napredka. Gre za zadeve, ki jih veliko bolje urejamo na ravni skupnosti. Pa tudi slovenske predstavnike imamo v vseh ključnih evropskih institucijah. EU nas vse skupaj prisili, da bo hrana kakovostnejša, da bosta korupcija in proračunski primanjkljaj manjša. Na področju prometa in okolja gradimo velike infrastrukturne projekte, ki jih sofinancira EU. In prav EU institucije so tiste, ki budno pazijo, da ne bomo z denarjem ravnali neodgovorno, kot smo bili velikokrat vajeni doslej.

Slovenci smo bili vedno premajhen narod, da bi zgodovinsko obstali kot samostojna država, neodvisno od kakih širših političnih povezav. V preteklosti smo pripadali Avstro-Ogrski monarhiji in kasneje obema Jugoslavijama. Skupno vsem tem državnim tvorbam in politikam pa je bilo podjarmiti Slovence. Tudi v sami Kraljevini Jugoslavi-

ji so močno odmevali politični glasovi, da »Slovenci nismo narod, temveč pleme« in da nimamo svojega jezika. Slovenščina naj bi bila zgolj narečje ali del slovensko-hrvaško-srbskega jezika. Taka politika ima še danes za nas velike posledice. Morda pa smo dandanes prvič v zgodovini del povezave, ki sicer v okviru evropskega povezovanja celo spodbuja jezikovno in kulturno različnost. Kar se pa ostalih politik EU tiče, pa si sama želim celo večjih pristojnosti in odločnejše države EU. Evropa je zadnja leta vedno pogostejša tarča terorističnih napadov. Tudi krize z migranti ne gre podcenjevati. To pa sta tudi ključna izziva, s katerima bi se morala EU bolj odločno spopasti, če želimo tudi v prihodnosti obstati kot narod.

Ker bova težko obdelali vse primere iz knjige, bi vas vprašala takole: kakšno vrednost imajo ti kazenski spisi, ki jih obravnavate v knjigi, za današnji čas? Ali so morda sedaj le še zanimive anekdote iz nekega drugega časa? Je možno potegniti rdečo nit med njimi?

Ne bi se mogla bolj strinjati s svojim kolegom prof. dr. Tonetom Jerovškom, ki pravi, »da brez poznavanja narodove preteklosti, tudi ni mogoče načrtovati prihodnosti«. Zdi se mi, da premalo poznamo duh tega časa. Mogoče so tukaj odpovedale izobraževalne institucije. V šolah smo to obdobje, morebiti tudi zaradi takratnih političnih razmer, zelo površno obravnavali. V teh t. i. tiskovnih pravadah so številne pomembne osebnosti, poslanci, senatorji, župani, dramaturgi, zdravniki in drugi, v obrambo svojih trditev navajali podrobnosti iz svojega in nasprotnikovega osebnega, političnega in kulturnega življenja. In prav te resnične zgodbe so odličen vir za nadaljnja preučevanja, za pravno, politično in kulturno zgodovino ter politično psihologijo. Navsezadnje je prav osebnostni, politični, narodni in socialni značaj Slovencev v veliki meri določen tudi z zgodovinskimi okoliščinami. V delu, kjer obravnavam koruptivna razmerja in stanja, pa lahko celo opazimo veliko podobnost z aktualnimi težavami v Sloveniji. Velikih kraj tudi takrat niso nikoli do konca raziskali in kaznovali. Bile so stalnica takratne družbe in so, kako simptomatično, to še danes.

Bi katerega od primerov posebej izpostavili?

Med njimi je kar nekaj hudomušnih. Vsaj tako lahko danes, po stotih letih, na njih tudi gledamo. Kot je na primer tale o kaplanu, ki je rad igral karte in slepe miši. Javna podoba ubogega kaplana, klerikalnega politika, je bila tako brzkone vse prej kot dobra, saj je liberalni poslanec Stanko Lenarčič zoper kaplana uporabil povsem neobičajen politični ton v okrožnicah, ki jih je pošiljal naokoli. O kaplanu je zapisal vse mogoče, med drugim tudi to, da je rad z Modičevimi služkinjami lovil slepe miši. Poslanec Lenarčič je v okrožnici kaplanu Hrenu zameril tudi nekatere njegove trditve, ki jih je izrekel ob raznih priložnostih. Kaplan Hren naj bi na nekem sestanku rekel, da je Lenarčič »plašljiv kot zajec, pobegnil je iz Beograda in se skrival po Ljubljani, ker se je bal, da mu ne bi zadnjice preluknjali«. Na sestanku v Zakraju 24. 8. 1936 pa naj bi Hren izjavil, »da je poslanec za volilne glasove delil izprjeni ali plesnivi gris«. Kaplana Hrena je narodni poslanec s to okrožnico ponižal in razžalil, zato je kaplan zoper poslanca vložil tožbo. Razboriti narodni poslanec pa se je dobro pripravil na obrambo. Sodišču je predložil »ta pravo resnico« in ponudil »ta prave dokaze«, ki so bili obče znani. Ker so bili obče znani, so bili poznani veliki

večini prebivalcev v vasi: »Poznam gospoda kaplana kot dobrega kvartača. Obče znano je, da kaplan rad kvarta ter da pri tem vodi nespodobne kvante ter pohujšljive razgovore tako, da se v dostojni družbi isti ne morejo ponoviti. /.../ Gospod kaplan je stalen gost pri gostilničarju Modicu, kateri je ločen in ima pri sebi zaposleni dve mladi služkinji. Tožnik se zadržuje v tej gostilni čestokrat, do ene in še dalje ga je mnogokrat videti v kuhinji pri kuhanju. To je obče znano in se ljudje radi tega zgražajo.«

Državni uslužbenci so vedno hoteli imeti posebno zaščito glede svoje javne podobe. Bivša Jugoslavija je imela zloglasni 133. člen, ki je sankcioniral verbalni delikt in je bil z ustanovitvijo samostojne Slovenije uradno odpravljen. So pa vedno večje težnje po regulaciji javnega govora, ki so ga sedaj zapakirali v tako imenovani »sovražni govor« in ga selektivno uporablja vsak po svoje. Kako gledate kot pravnica na poskuse utišanja nezaželene javne govornice? Osebno menim, da je to korak nazaj.

Vsaka razžalitev sama po sebi še ni sovražni govor. Res pa je, da se medsebojni besedni obračuni, ki so izrečeni v medijskem prostoru, pogosto izrečejo za sovražni govor. Vsaka izrečena kritična misel ali beseda pač to ne more biti. Kaj je sovražni govor, natančno definira Kazenski zakonik. Sicer ne govori o sovražnem govoru, ampak o kaznivem dejanju javnega spodbujanja sovražstva, nasilja ali nestrpnosti. Vendar pa mora biti za kazenski pregon poleg izrečenih ali objavljenih besed podana resna možnost ali verjetnost, da bodo hude besede prerastle v nasilna dejanja. Tako je pravih primerov sovražnega govora statistično gledano zelo malo.

Je pa sama kultura izražanja v Sloveniji dosegla izjemno nizko raven. To še posebej velja za medsebojna obračunavanja preko spletnih omrežij, posebej v mnogih primerih, ko so pisci anonimni. V slovenski javnosti pa manjkajo kulturne razprave in polemike ter hudomušni in lucidni besedni obračuni.

Kakšna je razlika med takratnim in današnjim kazenskim postopkom? Verjetno bo bralce to zanimalo. Kot pravnica imate prav gotovo kritičen pogled na naše sodstvo oziroma sodne postopke. Zakaj tožilstvo tako malo primerov pripelje do konca? Boste naredili kakšno raziskavo tudi na to temo?

Značilnost takratnih tiskovnih tožb je bila, da se je ves kazenski postopek odvil zelo hitro. Roki, v katerih so morali tožilec, preiskovalni sodnik in pa sodišče opraviti kakšno dejanje, so bili zelo kratki. Ne tako kot danes, ko sodni postopki puščajo obdolženca ali žrtve kaznivih dejanj v negotovosti tudi po več let. Pa še takrat pogosto ni sodnega epiloga. Zaskrbljujoče je, da nekatere zadeve padajo zaradi procesnih nedoslednosti, kot je bilo v primeru, imenovanem »balkanski bojevnik«, kjer so sodili petnajsterici zaradi prekupčevanja z velikimi količinami mamil. Zelo zaskrbljujoče pa je tudi dejstvo, da imata vpliv na pravosodje tudi politika in kapital. V pravni državi se ne bi smelo zgoditi, da veljajo ena pravila za enega, druga pravila pa za drugega. To se je očitno zgodilo v primeru našega rojaka Franca Kanglerja. Preiskovalna sodnica je na predlog zagovornika ljubljanskega župana Zorana Jankovića odredila izločitev in uničenje dokazov, ki jih je tožilstvo pridobilo s prisluškovanjem, v primeru bivšega župana Franca Kanglerja pa se nasprotni dokazi

niso uničili. Ovadbe, ki so bile vložene zoper Kanglerja, sicer zdaj padajo in zadeva dobiva svoj epilog, toda ni treba posebej poudariti, koliko gorja lahko povzroči posamezniku zloraba inštituta ovadbe. In to, žal, pri nas ni nobena redkost. Očitno pa se takšne zlorabe takoj ne prepoznajo ali pa se postopki ne želijo ustaviti. Na ministrstvu smo imeli primer ovadbe zoper javne uslužbenke, ker so nekemu podjetju odvzeli koncesijo, saj svojim zaposlenim ni plačevalo davkov in socialnih prispevkov. Ker pa po odvzemu niso dodelili koncesije podjetju, ki je bilo povezano s kršiteljem, so sedaj javni uslužbenci tisti, ki so se znašli v predkazenskem postopku, ki jih pušča v negotovosti že kako leto. To se mi zdi absurd. Osebe, ki očitno kršijo predpise, izsiljujejo državo z ovadbami! In nekdo jim drži, po domače rečeno, »štango«. Po drugi strani pa se »nedotakljiva gospoda« mirno sprehaja po ulicah. Naj samo omenim nikoli kaznovane krivce brutalnega napada na nekdanjega novinarja Večera Mira Petka ...

Eno od vaših področij delovanja so bili tudi Slovenci v zamejstvu in po svetu ali slovenska diaspora. Bili ste namreč sekretarka Komisije Državnega zbora za odnose z našimi rojaki v tujini, zaposleni pa ste bili tudi na uradu vlade, ki ima stike s slovensko diasporo. Bi lahko za bralce pojasnili pojma »beg možganov« in »kroženje možganov«? Ali ima naša vlada sploh kakšno celovito analizo o dinamiki teh pojavov in seveda ustrezno strategijo za reševanje te politike? Videla sem, da ste pisali tudi o tem. Je v vaši moči, da vladi predlagate kakšne ukrepe?

Beg možganov je za našo družbo škodljiv. To je beg tiste populacije, ki vključuje uveljavljene, priznane ali perspektivne strokovnjake in znanstvenike, medtem ko je kroženje možganov oziroma odhod in sodelovanje ter občasno vračanje posameznika nujno in nekaj dobrega za državo in posameznika. Žal se še vedno prepogosto govori zgolj o begu možganov, nič kaj pa o kroženju. Tudi celovite analize o dinamiki teh pojavov še vedno ni. Na voljo imamo Centralni register prebivalstva, ki ga upravlja Ministrstvo za notranje zadeve, določene podatke o selitvah pa obdeluje tudi Statistični urad RS. Vendar pa te statistike niso popolne, saj ne obravnavajo tistih državljanov, ki so v tujino odpotovali za več kot tri mesece, hkrati pa imajo v Sloveniji še vedno prijavljeno stalno prebivališče. Iz teh statistik ne izvemo niti dinamike pojava niti motivov in razlogov, zakaj posamezniki odhajajo v tujino. Celovite analize pa so zelo pomembne za načrtovanje državnih politik. Na voljo imamo sicer nekaj parcialnih študij dotičnih znanstveno-raziskovalnih institucij. Pa tudi ustrezna strategija za reševanje te problematike še vedno manjka. V preteklosti so bili nekateri poskusi, kako to urediti. Svoj čas sem bila sekretarka v kabinetu akademika prof. dr. Žekša, ko je bil še minister za Slovence po svetu. Moram reči, da je imel dr. Žekš poseben odnos do tega področja in sva skupaj pripravila kar nekaj ukrepov, ki bi v Sloveniji ustvarili pogoje, da se obogateno znanje vrača v našo državo. Presenetila me je tudi izjemna volja, ki so jo za sodelovanje pokazali uveljavljeni strokovnjaki in znanstveniki, bodisi Slovenci bodisi potomci izseljencev, ki so se uveljavili v svetu. Žal pa se v slovenske političnem prostoru prepogosto zgodi, da z menjavo vlad in z odhodom dotičnih posameznikov

na druga delovna mesta obstanejo tudi dobri projekti.

Tudi naše fakultete se otepajo svežih in prodornih idej slovenske znanstvene diaspore. O tem sem večkrat brala in se pogovarjala z nekaterimi profesorji. Zakaj je temu tako? V enem članku ste zapisali, da se je celo Južna Koreja spremenila iz države z velikim begom možganov v državo z uspešnim kroženjem možganov.

Odgovor je zelo preprost. Univerze, visokošolske in različne raziskovalne institucije se, z nekaterimi izjemami, otepajo konkurence. Kandidiranje za nova akademska mesta je pogosto pridržano le za njihove kandidate. Sam vzorec obnašanja smo najbrž podedovali še iz prejšnjih časov, iz bivše Jugoslavije. Upam, da ne bo potrebna menjava več generacij, da se bo kaj spremenilo. Res je, celo Južna Koreja nas prekaša v kroženju. S tem ko je povečala konkurenčnost v svojem raziskovalnem in visokošolskem sistemu, se je iz države z velikim begom možganov spremenila v državo z uspešnim kroženjem možganov in se ponaša kar s tremi elitnimi univerzami, kjer najdejo svojo zaposlitev njihovi znanstveniki, ki so naredili svojo kariero v tujini.

Kakšno dodano vrednost pa je dalo vam izobraževanje na grški Fakulteti za politične znanosti, pravo in javno administracijo Univerze v Atenah, na kateri ste magistrirali leta 2001. Zakaj ste se odločili za študij v Grčiji? Ste študirali v angleščini?

Takoj po zaključku dodiplomskega študija na Pravni fakulteti v Mariboru sem želela študij nadaljevati v tujini. Odkrito povedano, o Grčiji najprej sploh nisem razmišljala. Najprej me je pot zanesla na Diplomatsko akademijo na Dunaju. Tam so bili skoraj teden dni trajajoči sprejemni izpiti, ki so potekali v angleškem, nemškem in francoskem jeziku. Ampak vse se je ustavilo pri financah. Šolnina in bivanje sta bila zelo draga; no, tudi tukaj bi se gotovo našla pot, če je bila že volja. Pa sem istočasno dobila telefonski klic svojega mentorja na dodiplomskem študiju, ali bi me mogoče zanimal študij v Grčiji. Študij in bivanje pa je v celoti financirala EU. Seveda ni treba posebej poudariti, da o drugih opcijah sploh nisem več razmišljala. Študij je potekal v angleškem jeziku. Vsak teden je predaval profesor iz kake druge tuje univerze, zelo aktivno vlogo pa smo imeli tudi študenti. Izobraževanje v tujini ti odpre nov pogled na svet, na dogajanje doma. Določene zadeve vidiš v drugačni luči. Ustvariš pa si tudi socialno mrežo. Poznanstva, ki jih takrat dobiš, so gotovo zelo dobrodošla tudi v kasnejših obdobjih, ko si že ustvariš kariero. Sedaj pa tudi sama v vsakem študijskem letu predavam na kakšni tuji univerzi ali pa se udeležim kakšne poletne šole. Izkušnje, ki jih pridobiš v tujini, so res neprecenljive. Se pa lahko danes mladi veliko več udeležujejo izobraževanj v tujini, kot je bilo teh možnosti nekoč. Tudi to omogoča EU s programom Erasmus.

Bi glede na vašo kompleksno izobrazbo morda še sami izpostavili kakšno področje ali temo, ki je nisem omenila, pa se vam zdi pomembna?

Zelo dobro ste se pripravili na ta pogovor, za kar se vam zahvaljujem. Morda samo še tole. Svojo psihofizično kondicijo nabiram s športom. Veliko tečem, svoj čas sem tekla tudi maratone. Do sedaj sem bila na desetih maratonih – to je na teku na 42 kilometrov. Večkrat pa sem se

udeležila tudi teka na 21 kilometrov. Preizkušam se tudi v drugih športih, skupinskih ali individualnih, danes mi je zelo blizu joga. Intelktualno kondicijo pa ohranjam z učenjem tujih jezikov. Še posebej blizu so mi romanski jeziki. Vse to mi daje moč za nove izzive na delovnem področju.

Torej tudi vaši športni dosežki niso zanemarljivi. Lepo. Naj bo najin zaključek vizionarski. Širina vašega znanja in različnih delovnih mest v javni/državni upravi, ki ste jih opravljali, vam je gotovo dala vpogled v »zdravstveno stanje« naše državne politike, zakonodaje in prakse na terenu, torej v »zdravstveno stanje« države. Kakšen bi bil vaš vizionarski načrt za Slovenijo prihodnosti, v

katero bi se vračali možgani in bi bila prijazen dom za svoje državljane?

Izhodišča morajo biti za vse državljane enaka, nato pa je od posameznikov – od njihove usposobljenosti, izobrazbe, uspešnosti, inovativnosti in delavnosti – odvisno, kaj bodo v življenju dosegli. Ko bo to merilo uspeha in gonilo razvoja, bodo mladi in izobraženi poiskali priložnosti tudi doma, ker bodo v Sloveniji videli svoje priložnosti in bo Slovenija tako dom kot domovina.

Še veliko strokovnih in športnih uspehov vam želim, gospa Breda, in se vam zahvaljujem za pogovor.

Pogovarjala se je: Tatjana Jamnik Pocajt

DUPEČAN NA DUNAJU NAJBOLJŠI PISEC AFORIZMOV

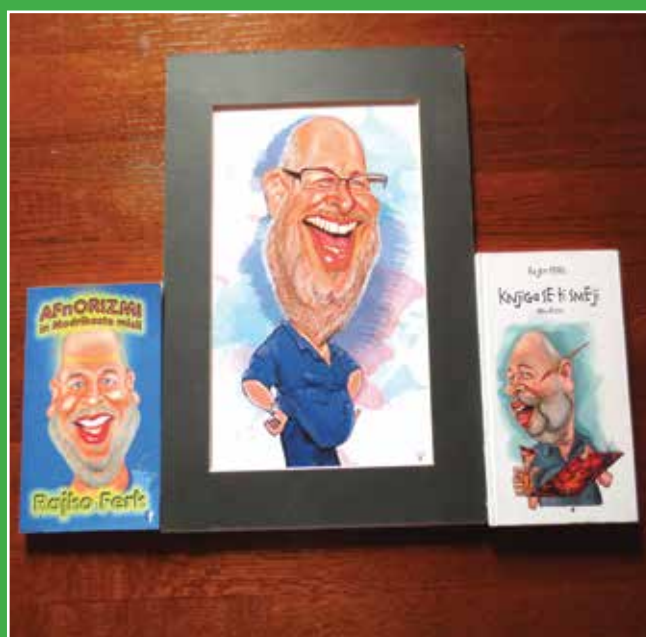
Za Rajkom Ferkom, enim najaktivnejših in prepoznavnih slovenskih slikarjev zadnjih let, je nov dosežek. Ta sicer ni slikarski, je pa plod njegove ljubezni do pisanja aforizmov. Na mednarodnem književnem natečaju na Dunaju, ki se ga je v treh kategorijah – poezija, kratka zgodba in aforizmi – udeležilo 364 udeležencev, ga je strokovna komisija v kategoriji aforizmov postavila na prvo mesto.

1. decembra 2017 je na Dunaju častno sprejel diplomo in medaljo.

Ferk vsaki dve leti izda knjigo aforizmov. Njegovi prvi knjigi AFNORIZMI IN MODIRKASTE MISLI in drugi KNJIGA SE TI SMEJI se bo pridružila še tretja – AFNORIZMI S PREBLISKI IN PRE GROMI, ki bo izšla v založbi MAUS. Naslovnico knjige je tudi tokrat izdelala Nana Guberinič.

Decembra bo v kavarni Hotela Betnava potekala tudi samostojna likovna razstava Rajka Ferka, na kateri bo razstavil preko 30 likovnih del. Vse slike bodo na ogled do sredine januarja.

Likovno humanitarno društvo RAY&CO

RETROSPEKTIVNA RAZSTAVA BRANKA DUHA

Vsestranski umetnik in restavrator je razstavo pripravil ob svojem jubileju (70 let)

V septembru je imela zainteresirana javnost priložnost v Lovskem domu Malečnik občudovati retrospektivno razstavo likovnih del slikarja Branka Duha, grafičnega oblikovalca in restavratorja.

O slikarju Duhu lahko preberemo, da je študiral gradbeništvo in delal najprej kot projektant. Diplomiral je na Pedagoški Fakulteti (likovna smer) in pričel slikati (1975). V Kraljevem v Srbiji je prejel mednarodno nagrado, ki je pripomogla k temu, da je pridobil status samostojnega kulturnega delavca. Ukvarjal se je z grafičnim oblikovanjem (designom) v bivšem TAM-u. Specializacijo za slikarsko-restavratorska dela je opravil pri mojstru Šebaliju. Osnov akvarela in slikanja v klejni tehniki se je naučil pri očetu, ko sta slikala kulise za dramsko dejavnost v teh

krajih (uporaba daljših čopičev ...). Na ex-temporih po Sloveniji je prejel številna priznanja in nagrade.

Slikar Branko Duh v družbi z Lojzko Fras, Olgo Muršec in Moniko Hass iz Nemčije
Foto: Franc Fras

Na razstavi v lovskem domu je predstavil svojih petdeset najboljših likovnih del, ki jih je ustvaril v svoji umetniški karieri – od začetnih, v katerih sta pretežno prevladovala realizem in motivika mesta Maribor. Svojo likovno pot je nadaljeval ob poklicnem delu – restavriranju in poslikavah cerkva, kapelic in kulturnih dvoran, ko so nastajale umetnine oltarjev in obnovljenih zidnih poslikav ter »In vino Veritas« (frazo, ki napeljuje na prepričanje, da je v vinu resnica in da umetniku pomaga, da iskreneje izrazi svojo intimo in čutenje). Dela so delno realistična v mešani tehniki s kolaži materialov. V zadnjem času ustvarja največ v stilu abstraktne umetnosti in futurizma (umetniška smer 20. stol.).

Odmevnejša dela

Pred leti je poslikal cerkev v kraju Dolenci s freskami in ornamenti v kazeinski tehniki na suhi omet. Za šolske sestre v Mariboru je za nov glavni oltar opravil zahtevne projekte poslikav in marmoracije.

Zakrament evharistije, tehnika olje (avtor: Branko Duh)

Foto: Franc Fras

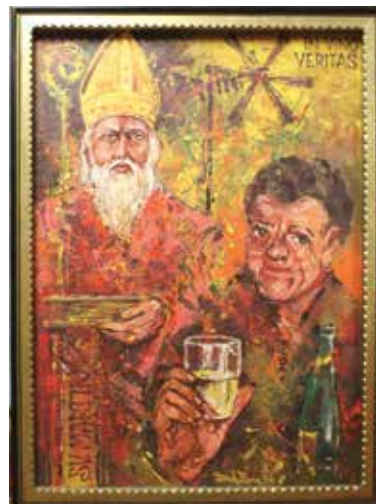
V Marijini cerkvi na Gorci pri Malečniku je opravil restavratorska dela. Obnovil je močno poškodovano steno prezbiterija in naslikal nadomestni križev pot (originale so pred časom ukradli).

Kot zaposleni v Škofijski restavratorski delavnici v Mariboru je ob obnovi v stavbi rektorata Univerze v Mariboru sodeloval pri rekonstrukciji in restavriranju poslikav ter prejel zahvalo UM (rektorja prof. dr. Ludvika Toplaka).

Pri obnovitvenih delih na orgelski omari v Frančiškanski cerkvi v Ljubljani je v tehniki flodranja (imitiranje lesa z barvami) opravil novo poslikavo. Restavriral je oltarne slike v župnijski cerkvi sv. Marije Magdalene v župniji Kapela pri Radencih.

»Vinska princesa v preši živi, pijačo opojno iz grozdja cedi. Objame te nežno, ljubiti uči, vso zdravje in moč v kozarcu utopi. Že moč se je v njene mreže ujet', v Zdravljico nesmrtno Prešerna zapel, njeno premoč pijanec preklel, jaz pa veselo bom hvalnico pel!«

(Branko Duh, 1996)

Iz ciklusa »In vino Veritas«, olje (avtor: Branko Duh) Foto: Franc Fras

Čut za humanitarnost

Z razstavo slik v Domu Danice Vogrinec v Mariboru je skupina umetnikov DU Malečnik uspešno nagovorila starejšo publiko in marsikateremu pričarala optimistično vero, da človek lahko uspe tudi v poznejših letih. Likovna skupina se sicer udeležuje slikarskih kolonij po Sloveniji. Za uspešno delo so prejeli priznanja in nagrade. Njihov mentor in vodja je likovni pedagog Branko Duh.

Dela kažejo na veliko tankočutnosti umetnika pri likovnem izražanju. Predstavlja se s slikami mestnih vedut, risbami s kredo, akvarelom na platno, oljem, akrilom in mojstrovčinami, ki so nastajale ob obnavljanju fresk in zidnih poslikav v sakralnih in kulturnih objektih. Zasluti se težnja umetnika, da ostane zvest svojemu slogu skozi različna ustvarjalna obdobja. Z dosedanjim umetniškim delom je slikar Branko Duh dal dragoceni doprinos v kulturno zakladnico našega naroda.

Pa veliko umetniških izpovedi in razstav še naprej!

Franc Fras

V MGC DANICA DUPLEK SE VEDNO KAJ DOGAJA

Že utečenim aktivnostim, kot so telovadba, kartanje, računalništvo, spretni prstki in še mnoge druge, dodajemo vedno nove

V oktobru smo z Društvom upokojencev Vurberk tako kot lansko leto pobirali koruzo. To leto se nam je pridružil kar nekaj takih, ki se redno družijo v MGC-ju. Nad dogodkom so bili navdušeni.

Zjutraj smo se zbrali na kmetiji Černko ter se po kavici in vsemu, kar spada zraven, odpravili na njivo, kjer smo ročno pobirali koruzo. Seveda petja in smeha ni manjkalo. Po slastni južni, ki jo je pripravila gazdarica, smo koruzo tudi zličkali. Vesela pesem se je razlegala daleč naokoli in naenkrat smo zaslišali glas harmonike ter petje ljudskih pevk iz Korene. Gospe so se nam z veseljem pridružile

Pobiranje koruze

Čarobni otroci

pri ličkanju in zraven veselo zapele. Tudi mi smo jim po svojih najboljših močeh pomagali. Ko je bilo delo opravljeno, so nam iz Doma Danice Vogrinec pripeljali golaž. Preživeli smo krasen dan, ki nam bo ostal v lepem spominu.

V MGC-ju se zraven že utečenih aktivno-

sti, kot so telovadba, kartanje, računalništvo, spretni prstki in še mnoge druge, odvijajo tudi vedno nove zgodbe. Vsebine, ki jih dodajamo, skušamo prilagoditi ljudem, njihovim željam in sposobnostim. Tako smo začeli s slikarskimi uricami, ki jih vodi Miha Roškar, v decembru pa nam bo svoje znanje podajal tudi slikar Rajko Ferk. Izdelovali smo domače milo. Nemščini smo dodali še angleščino in počasi si pot tlakuje tudi gledališka skupina Gledališče sonca pod vodstvom Metke Trdin. Zaenkrat se je izkazalo, da bodo otroci tisti, ki bodo ustvarjali v gledališki umetnosti prvi. Imeli smo Malo šolo demence, telovadbo za telo in možgane, merjenje venskega pretoka, Zveza prijateljev mladine pa je pri nas v novembru izvedla delavnico Čarobni otroci, ki je pritegnila veliko staršev in otrok, ki so na delavnici neizmerno uživali.

V decembru nas čaka veliko prijetnih delavnic, ki bodo namenjene predvsem času, ki prihaja – pekli bomo piškote, izdelovali voščilnice in božično-novoletno okrasje, obetata se nam tudi literarni večer na to temo in meditacija z gongi.

Vabljeni v MGC na aktivnosti, ki so brezplačne in imajo v sebi vrednost, ki dviguje kvaliteto življenja. Pridite na druženje, pogovor ali kavo kar tako ali pa zato, da se kaj novega naučite. Veseli smo vsakega posameznika.

V decembru vam želim veliko čarobnosti in družinskega smeha, objemov, piškotov in topline ter zgodb za lepe spomine.

V novem letu pa vse dobro, naj zdravje vam služi in naj se izpolnijo želje, ki jih nosite globoko v svojem srcu.

Manuela Strmšek

Slikarske delavnice

Gledališče sonca

Vse foto: Manuela Strmšek

KORENJAKI IN TRADICIONALNO PALČKOVANJE

V petek, 1. decembra 2017, smo se "veliki" Korenjaki iz Vrtca Korena v družbi najbližjih odpravili na grad Vurberk v deželo palčkov. Palčkov pohod smo pričeli ob vznožju gradu, kjer smo otroke opremili s palčkovimi kpicami ter prižgali svečke v ročno izdelanih svetilkah.

Ko se je mrak prelevil v temo, smo se z roko v roki ob svetlobi drobnih svetilk podali proti gradu.

V čudovitem ambientu smo kljub mrazu, snegu, temi in

hribu premagali vse ovire ter prispeli na grajsko dvorišče. Vzgojitelji smo zbrali otroke na odru, kjer so otroci staršem zapeli nekaj palčkovih pesmic ter zaplesali ob blok flavti in kitari.

Vse foto: Tatjana Vogrin

Nato smo se vrnili proti Kulturnemu domu Vurberk, kjer smo se ogreli ter si ogledali predstavo Dino in čarobni toni, ki nam jo je odigrala gledališka skupina Ku Kuc.

Pogreli smo se s čajem in dobrotami, ki so jih prinesli starši otrok. Zahvalila bi se vsem staršem za pomoč pri organizaciji in izpeljavi Palčkovanja.

*Vanja Jug,
vzgojiteljica*

NASTOPILI SMO NA PRIREDITVI ZLATA SONČNICA

Foto: Stanko Germauc

V soboto, 25. novembra 2017, smo se Sončki iz Vrtca Korena udeležili nastopa na prireditvi Zlata sončnica. S pesmijo in plesom smo se predstavili povabljenim ter pridobili izkušnje s področja kulture in nastopanja.

Za otroke je bila to nova izkušnja in zahvala gre tudi staršem, ki so otroke pripeljali na prireditev. Menim, da je sodelovanje med različnimi organizacijami, društvi in zavodi, ki delujejo v občini Duplek, velikega pomena, saj tako otrokom privzgajamo vrednote tradicije, sodelovanja in povezovanja.

*Vanja Jug,
vzgojiteljica*

ŠPORT IN REKREACIJA

S ŠOLO ZDRAVJA BOLJ GIBKI IN VEDRI

Opazovanje naravnih ciklov nam daje občutek minevanja časa in v nas vzbuja premislek o smiselnosti bivanja

V času, ko se narava spravlja k počitku in se pripravlja na zimsko spanje, je vedno nekaj pomirjujočega, lepega.. Smo tudi mi tekom pomladi in poletja dosegli, kar smo načrtovali, in bomo sedaj pobirali plodove svojega dela? Delo na sebi je najbolj naporno in zahtevno, saj ni nikogar, ki bi nas preganjal in nam žugal – razen naše vesti. Zdravje vnmear upravljamo v mladosti, da bi ga potem na jesen življenja močno pogrešali.

A ni treba, da je tako. Društvo Šola zdravja vabi vse ne glede na leta in kondicijo, da se jim pridružite pri jutranji vadbi. Društvo ima svoje skupine že po celi Sloveniji in dovolj je, da se v svoji okolici ozrete po oranžni barvi, s katero širijo dobro voljo in optimizem. Vsakodnevna jutranja vadba dela čudeže, če ste vztrajni, pa vam tudi megla, dež in mraz ne morejo do živega.

Usposobljene vaditeljice vas bodo spremljale tekom celega leta in vas navduševale nad vajami 1000 gibov, ki jih je zasnoval dr. Nikolay Grishin. Vaje so namenjene raztegovanju, izboljšanju ravnovesja, razgibavanju sklepov in uživanju v naravi. Izvajajo se zunaj, stoje, v bližini vaših domov, kar je odvisno od števila vaditeljev in članov v vašem kraju. Ne potrebujete nobene dodatne opreme, ne dragih pripomočkov, dovolj bosta udobno in toplo oblačilo ter primerna obutev glede na vremenske razmere.

Vsak trenutek je lahko nov začetek

Če se tako odločite in zberete pogum za prvo vadbo, ki nič ne stane, sami pa boste imeli dober občutek, da ste premagali svoj strah in zadrego pred neznanim, je lahko za vas to nov začetek. Morda se niste bili navajeni gibati in telovaditi. Nič za to – v Šoli zdravja ne tekmujemo in se ne preganjamo, vsak opravi vajo po svojih najboljših močeh. Tu sta Zdenka Katkič in tudi Nikolay Grishin, ki kljub veliki zasedenosti vedno najdeta čas in energijo, da obiščeta tudi najmanjše kraje v Sloveniji, da organizirata predavanje ali vodeno vadbo in tako širita idejo zdravega načina življenja. Vadbe niso plačljive, letna članarina v znesku 20 evrov je namenjena delovanju društva in organizaciji izobraževanj.

Skupine vaditeljev z različnih koncev Slovenije imajo tudi svoje himne, ki izražajo občutke, porojene iz druženja v

cilju boljšega zdravja in dobre volje. Darja Bažec je v eni kitici povzela pomen redne vadbe:

Pridno vadi vsak dan,
bodi sebi gospodar,
hrbtenica, gibek um,
sklepi zdravi, zdrav razum.

Najpogostejša bolezen našega časa je depresija, ki jo porajajo malodušje, finančna kriza, zaprtost med štiri stene in prepričanje, da nikoli ne bo bolje. Zato je vredno poskusiti in se izviti iz primeža negativnih novic ter poiskati nekaj novega in koristnega – društvo Šola zdravja vam je na dosegu rok, zato ne izgublajte časa. Naslednjo jesen boste tudi sami nabirali sadeže s svojega drevesa, ki bo obrodilo z optimizmom in zadovoljstvom nad življenjem.

V naši občini je zaenkrat le ena skupina Šole zdravja, in to v Zapolutkah v Zg. Dupleku. Pridružite se nam ali se dogovorite, da vas obiščemo in organiziramo vaje v bližini vašega doma. Za srečanje nas pokličite na telefonsko številko 040 707 282.

Mimi Šegina

DRŽAVNI PRVAKI

Državni prvaki 2017

Foto: Ivana Bratuša

Kegljaška sekcija DU Duplek ponovno državni prvak

V začetku avgusta smo znova začeli s tekmovanji v pokrajinski ligi. Ligo smo končali konec septembra in pohvalimo se lahko z dobrimi rezultati tako v ženski kot moški ekipi.

Letos je bilo izvedeno državno prvenstvo v Marjeti na Dravskem polju. Udeležili so se ga vsi pokrajinski prvaki. Zelo smo ponosni, saj je moška A-ekipa (v postavi: Drago Petrinc, August Rakuša, Branko Bratuša, Milko Kapun, Jože Thaler in Jože Krajnc) že drugič zapored postala državni prvak. Vodja kegljaške sekcije Branko Bratuša pa je postal državni prvak – najuspešnejši kegljač posamezno. Konec septembra smo končali s turnirji, na katerih smo

tudi dosegli zavidljive uspehe. Pohvalimo se lahko s 64 pokali, 34 medaljami in 6 priznanji, ekipno in posamezno. Moška A-ekipa je osvojila 42 pokalov, moška B-ekipa 5 pokalov, ženska ekipa pa 17 pokalov.

Ekipni dosežki na turnirjih:

- ženska ekipa: 6-krat prvo, 3-krat drugo in 3-krat tretje mesto,
- moška A-ekipa: 17-krat prvo, 2-krat drugo in 1-krat tretje mesto,
- moška B-ekipa: 1-krat prvo in 1-krat tretje mesto.

Konec septembra smo imeli trgateg. Letina je bila kljub pozebi zadovoljiva, tako da bomo tudi tokrat imeli dovolj vina za naša druženja in za goste.

5. oktobra smo gostili pobrateno društvo Freunde Dupleks/SLO iz Dormagna (Nemčija). Po potepanju po občini Duplek so se ustavili v naših prostorih, kjer smo se okrepčali, prijetno pokramljali in obudili spomine iz prejšnjih srečanj.

14. novembra smo martinovali. Povabili smo pobratene kegljaške prijatelje iz Šentilja pri Velenju. V dobrem vzdušju smo kegljali, nato pa smo se ob dobri malici in

kozarčku iz naše kleti družili do poznega popoldneva.

17. novembra smo na povabilo Slavka Muršaka otvorili novo kegljišče v prostoru, kjer so se prej shajali motoristi. Pogostil nas je z odličnim srninim golažem, popoldan pa so nam popestrili Dupleški tamburaši.

21. novembra smo praznovali, še zadnjič letos, rojstne dneve vseh, ki so rojeni v zadnjem četrtletju. Bilo je veselo.

Sedaj pa je pred nami še zaključek leta. Kot vsako

Branko Bratuša, državni prvak posamezno Foto: Ivana Bratuša

leto nas bo obiskal Božiček, družili se bomo v društvenih prostorih ob dobri malici in dobrotah, ki jih pripravijo naše kegljačice.

Jožica VAKE

ŠPORTNO DRUŠTVO HIPOKRATOVA ZAVEZA

Tjaša Kamenski, dr. med.

V oktobru in novembru smo organizirali več dejavnosti ter sodelovali pri številnih projektih. Naše aktivnosti zajemajo vse generacije – tako mlajše kot starejše.

Na Ptuju smo v četrtek, 26. oktobra 2017, za društvo CVB (cerebrovaskularna bolezen) izvedli predavanje »Možganska kap, kako naprej?« ter prikaz vaj za tiste, ki okrevajo po možganski kapi, ter za ljudi z drugimi nevrološkimi obolenji.

V soboto, 28. oktobra 2017, smo v kulturnem domu izvedli predavanje na temo »Bolečina v križu od A do Ž«. Na predavanje je prišlo kar nekaj občanov in občank občine Duplek. Predstavili smo različne vzroke, ki pripeljejo do bolečine v križu, ter povedali, kako se z njo spopasti. Po predavanjih smo izvajali tudi meritve krvnega pritiska in glukoze v krvi.

Sodelovali smo na mednarodni konferenci Športna medicina, ki jo je organiziralo Društvo študentov medicine ter Fakultete Alma Mater Europaea, ki je potekala od 3. do 4. novembra 2017 na Medicinski fakulteti v Mariboru. Predavala je naša predsednica društva Tjaša Kamenski, dr. med, in sicer na temo, kako lahko športna aktivnost pripelje do bolečine v križu. Na kongresu je bilo prisotnih več kot 200 udeležencev.

Za mlade in mlajše po srcu, predvsem pa za tiste, ki so polni energije, smo 11. novembra 2017 v Kulturnem domu Dvorjane organizirali maraton aerobnih vadb, ki je potekal od 10. do 13. ure. Najprej smo se ogreli z vadbo »metabolik«, ki temelji na intervalnem treningu ter lastni teži. Nadaljevali smo z vadbo »z udarci nad maščo-

be« – kjer smo se spotili z gibi različnih borilnih veščin. Končali smo z vadbo za krepitev mišic hrbta ter tako porabili še zadnje atome moči.

Naše društvo pa je aktivno tudi ostale dni – in sicer vas vsak ponedeljek in četrtek od 18. do 19. ure vabimo, da se nam pridružite na vadbi za krepitev mišic hrbta, ki poteka pod strokovnim nadzorom zdravnice medicine.

Prav tako vas vsak ponedeljek in četrtek s pričetkom ob 19. uri vabimo na visoko intenzivno vadbo za topljenje maščob. Vadba temelji na intervalnem treningu, dela pa se z lastno težo. Zajamemo vse skupine mišic ter je primerna za vse generacije.

V nedeljo, 17. decembra 2017, je potekal predbožični maraton aerobnih vadb v Kulturnem domu Dvorjane.

Začeli smo z vadbo »metabolik«, ki uporablja unikaten koncept vadbe, ki se mu reče REST BASE TRAINING. Le-ta omogoča, da vsak posameznik doseže takšno intenzivnost vadbe, ki je potrebna, da se sprostijo ključni hormoni za dosego AFTER BURN EFFECT-a, ki lahko traja tudi do 2 dni po končani vadbi.

Nadaljevali smo z vadbo »z udarci nad maščobo«, kjer bomo kalorije izgubljali s pomočjo prvin borilnih veščin. Končali smo z vadbo za zdrav hrbet, da poskrbimo za krepitev mišic hrbta.

Če vas zanima kaj več, vas vabimo, da všečkate našo Facebook stran – Športno društvo Hipokratova zaveza. Lahko nam pišete tudi na mail: sd.hipokratova.zaveza@gmail.com ali pa nas pokličete na telefonsko številko 041 836 146.

Tjaša Kamenski, dr. med.,
predsednica Športnega društva Hipokratova zaveza

ODLIČEN USPEH NAŠIH KARATEISTOV NA MEDNARODNI TEKMI MARIBOR OPEN 2017

Naši člani so se udeležili močnega mednarodnega tekmovanja v Mariboru, na katerem je nastopilo skoraj 500 tekmovalcev iz 9-ih držav

Tekmovanje je svečano odprl župan Maribora dr. Andrej Fištravec. Na koncu smo osvojili eno 3. in eno 5. mesto, za nameček pa še dve 6. mesti.

Naša dekleta na zmagovalnih stopničkah

Zaradi številčnosti je tekmovanje potekalo kar na šestih boriščih in privabilo najboljše iz kar devetih držav. Z žrebanjem v glavnem nismo imeli sreče, a so vsi nastopili odlično glede na začetek sezone in trenutno formo. Karin Ludvik je imela dva nastopa. Pri prvem je izvedla kato premalo odločno, a je to pri drugem nastopu popravila, kar pa ni bilo dovolj za vidno uvrstitev. Tudi njen brat Jan je nastopil, a izgubil v razmerju sodnikov 4 proti 1, kar seveda ni bilo dovolj za drugi krog. V katah so nastopile še Jana, Sara in Vita Rojs, Ema Kovač in Hera Agapito Masten, ki v posameznih nastopih kat prav tako niso uspele doseči vidnejšega rezultata, saj je bila konkurenca prevelika. Še najbližje temu sta bili Sara, ki je odlično nastopila, in Jana Rojs, ki je dosegla končno 6. mesto. Zato so pa naša tri dekleta Sara, Vita in Hera odlično nastopile v ekipnem delu in zasedle odlično 3. mesto.

Karin Ludvik med nastopom

Katam so sledile športne borbe, kjer smo imeli samo štiri tekmovalke. Jana Rojs je odlično nastopila ter dosegla odlično 6. mesto, a se ji je poznalo pomanjkanje izkušenj na velikih tekmovanjih, kjer nastopajo najboljši. Že takoj

se je morala soočiti z najboljšimi in je na koncu izgubila v repasažu. Z žrebom se je podobno zgodilo s Hero A. Masten, ki je dobila zelo čvrsti nasprotnici in ji je zmanjkalo časa za boljši dosežek. Vita Rojs se je borila z velikim srcem in pokazala svoje vrline ter v drugem krogu dosegla svojo osebno veliko zmago, saj se je borila proti Tisi, ki jo je premagala na pokalni tekmi v Žalcu. Ni se vdala vse do konca in je v bistvu premagala samo sebe z vztrajnostjo proti tako dobri nasprotnici. Na tekmi smo v športnih borbah veliko pričakovali tudi od Sare Rojs, ki se je odlično počutila. Vse je kazalo na vidnejšo uvrstitev, a je bila tudi njena nasprotnica predobro, tako da je ostala Sara brez vidnejše uvrstitve.

Čestitamo vsem našim za dobre nastope!

NAJUSPEŠNEJŠI KLUB TURNIRJA EURO EAST HAJDINA 2017

Skoraj vsi naši tekmovalci so se udeležili turnirja Euro East v Hajdini in dosegli neverjeten dosežek – 20 medalj za naš Karate klub WKSA Duplex.

Tri najmlajša dekleta Tjaša in Gaja Rojs ter Lejla Verbošt so debitirale in nastopile posamezno ter ekipno v katah. Posamezno so morale priznati premoč tekmovalkama iz Sevnice ter si razdeliti tretje, četrto in peto mesto. V ekipnem delu so nato nastopile bolj prepričljivo in se uvrstile prav tako na tretje mesto takoj za našo ekipo Jana in Karin Ludvik ter Jane Rojs, ki so dosegli drugo mesto.

Ekipo naših najmlajših je bil pravi užitek gledati, saj so se v zelo kratkem času veliko naučili in premagali začetniško tremo. Nastopil je tudi Elmedin Krasniči, ki je v katah moral prepusti medalje drugim, a se je nato izkazal v športnih borbah (t. i. kumiteju) ter z veliko borbenostjo zmagal v svoji kategoriji. Ema Kovač je nastopila v katah, kjer je zmagala, na drugo mesto v tej kategoriji pa se je uvrstila Karin Ludvik. Prvič je tudi nastopila v kumiteju in v finalu z rezultatom 3:4 zmago prepustila naši izkušenejši Jani Rojs. Jani pa je šlo vse po načrtu, saj je v svoji kategoriji kat premagala vse nasprotnice.

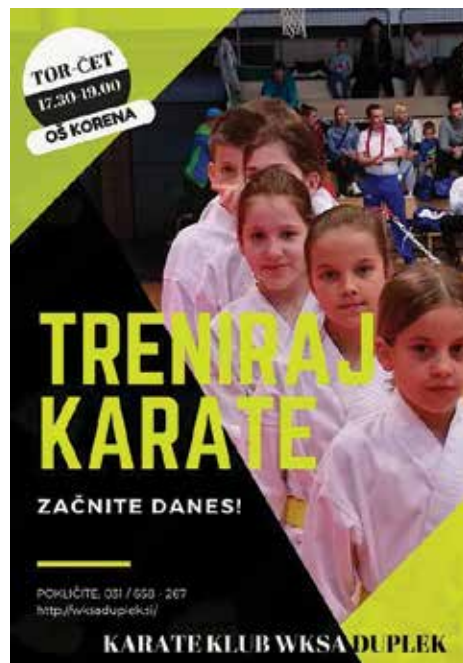

Prvi nastop najmlajših

Jana je primer, ki kaže, kako se lahko z vztrajnostjo in treningi marsikaj doseže, saj smo se ob njenih nastopih spominjali, kako je nekoč odhajala s tekmovanj brez me-

Naši karateisti na otvoritvi tekmovanja

Vabilo na treninge

Vse foto: Matej Verbošt

dalj, sedaj pa je skoraj vedno na stopničkah. Tudi ostali naši tekmovalci so se odlično izkazali. Tako je Hera Agapito Masten v športnih borbah dosegla 2. mesto in prav tako v kata teamu s Saro in Vito Rojs. Sara je ponovno odlično nastopila in je postala prvakinja tako v katah kot v kumiteju v kategoriji mlajših kadetinj. Tudi Vita Rojs je iz tekme v tekmo boljša in je v kumiteju zmagala ter v katah posamezno dosegla 3. mesto.

Benjamin Krasniči je imel v katah preveč konkurence za vidnejši dosežek, a je v borbah kljub prvemu nasto-

pu odlično nastopil ter osvojil 3. mesto. Lana Žugman je tokrat nastopila v borbah posamezno in v katah ter je brez konkurence zmagala v obeh disciplinah. Amadej Želj je nastopil samo v kumiteju in dosegel svojo prvo medaljo na karate tekmovanjih. Po daljšem premoru je nastopil tudi Miha Majer, ki je pokazal, da je še vedno v pravi formi – prejel je srebrno medaljo. Čestitamo vsem našim za neverjeten dosežek!

Matej Verbošt

FITNES SPLAVAR

Razlogov, zakaj hodimo na fitness, je ogromno, vsem pa je skupno to, da želimo neko stvar ali stanje izboljšati

Kaj je fitness? Odgovorov na to vprašanje je verjetno toliko, kot je posameznikov. Za nekatere je to prostor, ki je poln fitness in kardio naprav, za druge je to zgolj soba za telovadbo s par utežmi, spet tretji si pod besedo fitness predstavljajo dobro fizično stanje telesa. Vsakemu izmed nas fitness predstavlja nekaj drugega, vendar imajo vse razlage nekaj skupnega. Ne glede na to, kaj nam fitness predstavlja, ga lahko povežemo z zdravjem, telesno pripravljenostjo, dobrim počutjem in vitalnostjo oziroma z izboljšanjem vsega naštetega.

Nekateri se treninga lotijo vsak dan z velikim veseljem in obilo motivacije, saj jim predstavlja odklop od vsakodnevnega vrveža in v treningu uživajo. Drugi se fitnesa lotijo malo manj zagnano, mogoče zaradi zdravniških nasvetov glede izgube kilogramov, rehabilitacije po poškodbah ali pa bi se enostavno radi spravili v hlače, ki so jih še pred enim letom z lahkoto oblekli. V primeru, da spadate v slednjo skupino ljudi, vam ni potrebno skrbeti, saj je naš fitness primeren ravno za vas. V Fitnessu Splavar se po najboljših močeh trudimo za prijetno in domačno vzdušje, s strokovno usposobljenim kadrom vam nudimo storitve na najvišjem nivoju in poskrbimo, da trening spremenimo iz obveze v veselo aktivnost.

Foto: Edi Sep

V sklopu fitnesa mnogokrat potekajo tudi skupinske vadbe. V Fitnessu Splavar se izvajajo boks, vodene skupinske vadbe za ženske, zumba, joga, bootcamp ... Pounudba skupinskih vadb je sestavljena tako, da bo vsak našel nekaj zase. Težavnost vadb je zelo raznolika, da lahko z nami migate tako čisti začetniki kot tudi tisti, ki se s športom ukvarjate dlje časa. Vsakemu ne odgovarja fitness, ampak mu je lažje delati v skupini pod vodstvom trenerja. Morda nimate dovolj samodiscipline, da bi opravili zastavljeni trening, s težavo držite tempo, ki si ga zadate, ali pa vam je enostavno dolgčas, če niste v družbi. Za takšne ljudi so skupinske vadbe popolna izbira, delo v skupini pa nas mnogokrat tudi motivira in nam pomaga, da iz sebe iztisnemo več, kot če bi trenirali sami.

Skupinska vadba Easyfit

Foto: Matic Korošec

V prostorih Fitnesa Splavar že od začetka deluje Boks Klub King pod vodstvom Simona Najgliča. Boks je eden najstarejših olimpijskih športov in spada med borilne športe, s katerimi krepimo telo in duha. Na treningih posvečamo ogromno pozornosti pravilni tehniki, izvedbi udarcev, ne manjkajo pa niti vaje za moč in kondicijo. Pridno treniranje je že obrodilo prve sadove, saj je za BK Kingom že prvi javni sparing, oči pa so uprte novim športnim uspehom naproti.

V primeru, da ne veste, kako začeti, ali pa bi želeli bolj osebni in strokoven pristop k svojim treningom, je za vas najboljša izbira osebni trener. Strokovno usposobljen trener vam lahko s pravilno sestavljenim programom pomaga doseči vaše cilje. Različni cilji potrebujejo različne pristope, zato se vadbeni programi razlikujejo

Simon in Matic po prvi borbi

Foto: Simon Najglič

Foto: Matic Korošec

glede na posameznikove želje. Trening s trenerjem je boljši, kot če bi trenirali sami, saj je z vami vedno nekdo, ki vam lahko pokaže pravilno izbiro ter izvedbo vaj. Ob vas je zato, da vas varuje pred poškodbami, skrbi za pravilen potek treninga in da iz vas iztisne to, kar sami ne bi zmogli. S pomočjo pravilno sestavljenega jedilnika in trdega dela na treningih je uspeh zagotovljen.

Matic Korošec

V BINI AKADEMIJI SE DRUŽINA POVEČUJE

Ponosni smo na svoje vadeče

Svobodno in srčno lahko povemo, da se družina od starosti 18 let v Bini Akademiji povečuje, kar pomeni, da so naše vadbe in treningi kvalitetni, dobro izvedeni in zelo koristni za naše telo. Na funkcionalnih vadbah so vse vaje prilagojene vsem vadečim in vse vaje izvajamo glede na lastno zmogljivost in sposobnosti.

Po napornem treningu še vedno dobre volje in nasmejani

Funkcionalna vadba je za vsakogar, TABATA WORKOUT ali HIIT trening pa že za malo bolj napredne ali fizično bolje pripravljene ljudi, kar pa ne pomeni, da se tem treningom ne bi smeli pridružiti vsi, saj izvajamo vse vaje v skladu z lastnimi zmogljivostmi. Ne dovolimo si poškodb, zato vaje izvajamo pravilno pod strokovnim vodstvom trenerja športne rekreacije. Če želimo ostati fit in

Foto: Bine Štrucl

Vrtec Aikido Bini Akademije

Foto: Nina Štrucl Aikidoke ŠDBV aikido team Bini Akademije Foto: Bine Štrucl

v dobri kondiciji, vemo, da je gibanje v življenju nujno potrebno vsak dan vsaj trideset minut pod obremenitvijo 70 odstotkov. Maksimalni obremenitvi sledi en dan počitka, kar večina športnikov rekreativcev še vedno ne spoštuje in zgodi se, da sčasoma naše telo »pregorik«, sledijo pa poškodbe, ki so lahko tudi trajne! Seveda si tega v naši akademiji ne želimo in ne dopuščamo, naši vadeči to dobro vedo, saj redno in pridno trenirajo dvakrat tedensko, nekateri tudi trikrat vključno s šolo teka, ki poteka vsako soboto zjutraj. Velika večina ljudi živi v prepričanju, da lahko uspejo že v prvem mesecu, ampak žal ni tako. Res je, da so po prvem mesecu rezultati uspešnega dela že vidni, ampak potrebno je veliko samodiscipline, veliko odrekovanja in spoštovanja samega sebe in svojega telesa ter zdravih prehranskih navad. Načrt za zdrav način prehranjevanja vam pomagamo pripraviti v Bini Akademiji. Pomagamo vam pri shujševalnih dietah, izračunu bazalnega metabolizma (BMR), indeksa telesne teže (ITT) in celodnevni energijskih potreb (CEP) ter pri sestavi individualnih jedilnikov.

Pogledi na stvari, ki jih počnem kot trener

Saj nisem malenkosten, pa vendar se poskušam držati tega, da vsem želim dobro. Tudi tistim, ki jih najbolj peče, kadar gre meni dobro, in ki se naslanjajo, ko mi ne gre oziroma bi si to želeli. Meni se smilijo. Navadni revčki so. In kako naj bom jezen oziroma kako naj zamerim nekemu, če je tako majhen in nerazgledan, poln dvomov in negativnih frustracij. Če ne ve, da sta njegova sreča in njegovo življenje odvisni od njega samega in da njegova in moja sreča nimata nič skupnega. Verjetno do tega pride, ko grizeš skozi življenje in vidiš, da negativa ne pomaga nikomur. Da so najbolj preprosti ljudje najbolj srčni. Da vsak v sebi nosi dobro, le pobrskat je treba. A eni tega preprosto ne znajo in ne zmorejo. Ne zmorejo želeli dobro, ne zmorejo privoščiti drugim in ne vidijo, da to bolj kot druge bremeni in onesrečuje njih same. Da bi s tem, ko bi tudi drugim privoščili uspeh in dobro, sebe osvobodili bremena in tudi sami poleteli. Tudi ko to kdaj začutim (imam pač dobro razvit občutek oziroma

instinkt, da hitro začutim neiskrene, »zblefirane« ljudi oziroma vem, kaj mislijo za mojimi hrbtom), se samo nasmejim in si mislim svoje.

Kolegom trenerjem in kolegicam trenerkam privoščim, da fenomenalno izgledajo in se ne ukvarjam s tem, ali je to zato, ker imajo retuširane slikice ali ne. Enostavno nimam časa. Živim svoje življenje. In delam po svoje, na svoj način. To ni za vsakogar in moji vadeči so tudi odsev mene in mojega življenjskega stila, pogledov na svet itd. Podobne energije se privlačijo, zato sem prepričan, da se za vsak profil ljudi najde trener. Ljubosumja ni potrebno zganjati. Mene ne zadane, saj sem dobil trdo kožo. Osredotočim se na dobra dela, na to, da preživim, da se izobražujem, nudim ljudem dobre vadbe, veliko pozitivne energije, da svojo srečo razdam naokrog, svojo nesrečo pa zadržim zase in jo spremenim v izkušnje, ki mi pomagajo naprej ... Ne zamerim nikomur. Odpustim, a ne pozabim. Grem naprej. Delam napake, a se učim. Plačujem zanje. A nikomur ne želim nič slabega. Tega sebi ne bi odpustil.

Vsak nosi svoj križ in pravijo, da nam je naloženega toliko, kot lahko nosimo. Mogoče zato toliko dvigam uteži, ker so prisposoda za življenje. Težke so, kot je včasih življenje, a hkrati je najlepši občutek, ko se jih osvobodimo.

Hotel sem reči, da privoščimo soljudem, da se tudi njim dogajajo lepe stvari. Svet bo boljši.

In za konec, kot pravi Konfucij, ne delajmo drugim tistega, česar ne bi želeli, da drugi storijo nam!

Z nami ste lahko pri funkcionalni vadbi, krožnem treningu ali HIIT workoutu vsak torek ob 20.30 in vsak četrtek ob 20.30 pri najboljšem treningu za celo telo, TABATA WORKOUTU 20/10, kjer smo v deficitu tudi do 600 kcal. Treningi potekajo v večnamenski dvorani v Spodnjem Dupleku (v baraki).

Uspešni z veliko dobre volje in pozitivne energiji – naše vadeče mladenke iz MGC DANIce Duplex v Bini Akademiji

Naše telovadke pravijo: rana ura zlata ura. In se popolnoma strinjam, saj v gibanju in zdravem načinu življenja skupaj dvakrat tedensko preživimo uro in pol v vadbi

Vesela tekaška sobota tekačev Bini Akademije

Foto: Bine Štrucl Otroci starejše skupine Aikida na treningu

Foto: Bine Štrucl

moči, gibljivosti in vzdržljivosti. Imajo veliko moči, sposobnosti, veliko dobre volje in nič jih ne ustavi. Čeprav je vadba kar naporna, so vse vaje prilagojene njim in kljub zahtevnosti so punce na koncu vadbe še vedno nasmejane in dobre volje. Punce, kot vaš trener verjamem, da ni vedno lahko, treningi so naporni, ampak na koncu se vedno splača. Skratka, smo mala družinica veselih ljudi, ki vemo, da je v življenju na prvem mestu zdravje, zato nas nihče ne loči. Verjamem v vas, vem, da zmorete in ponosen sem na vse svoje vadeče punce!

Še vedno se nam lahko pridružite vsak ponedeljek in četrtek ob 9.00 v Kulturnem domu Dvorjane.

Vrtec aikida in aikidoke starejše skupine otrok ter odrasla skupina od 18 let naprej

V športnem in borbenem duhu naši najmlajši iz aikido vrtca in starejša skupina otrok pridno trenirajo ter se bližajo dnevu, ko bodo ponovno dokazali, kaj so se čez leto naučili in tako pridobili višji kyu. Prav tako kot otroci bodo tudi ostali člani v decembru polagali višje pasove, se udeležili mednarodnega seminarja aikida v Mariboru in tako uspešno zaključili prvi del šolskega leta. Kot sem že omenil, v septembru smo z rednimi treningi aikida za otroke začeli tudi v občini Ruše. Zvrstili so se prvi koraki in padci na tatamijih, otroci pa so že pokazali, kako uspešni bodo na nadaljnjih treningih. Aikido ne pozna meja in tako se nam je pri odraslih članih pridružil nežnejši spol v samoobrambi za ženske, kjer punce trenirajo in se srečujejo z različnimi tehnikami samoobrambe aikida. Naši treningi potekajo na dveh lokacijah. Otroci od 6. do 15. leta se nam lahko pridružite v Fit centru Ruše vsak ponedeljek od 17.00 do 18.00 in vsak petek od 16.30 do 17.30. Treningi za otroke od 3. do 6. leta potekajo vsak torek in četrtek od 16.00 do 17.00, za otroke od 6. do 15. leta pa od 17.00 do 18.00. Odrasla skupina aikidok (samoobramba za ženske) od 15 let naprej ima treninge vsako sredo ob 21.00 in vsak petek ob 18.00. Vsi treningi potekajo v prostorih Centra Apolon na Teznem.

Vse o nas in naših treningih, lokacijah, dogodkih in ostale informacije lahko spremljate na naši spletni strani www.biniakademija.com,

pridružite se lahko naši Facebook skupini Bini Akademija ali nas pokličite na telefonsko številko 070 823-510 (Bine). Veseli bomo vašega klica ali obiska.

Vsem občankam in občanom občine Duplex želi Bini Akademija lep in miren božič ter srečno novo leto 2018!

Bine ŠTRUCL, licenciran AFP prehranski svetovalec, trener športne rekreacije 1. in 2. stopnje, inštruktor aikida I. dan

ZAKAJ TEČEMO MARATON?

Maraton je najdaljša tekaška atletska disciplina, znaša 42,195 kilometrov

Šteje za najtežjo atletske disciplino nasploh. To je panoga v spomin na zmagovalno bitko iz antične Grčije, kjer naj bi grški vojak tekkel iz Maratona v Atene, oznanil: »Zmagali smo nad Perzijci,« se zgrudil in umrl. Dolžina maratona sprva ni bila določena. Nekaj prvih olimpijskih maratonov je bilo dolgih okoli 40 kilometrov, kar je približno toliko, kot znaša razdalja od Maratonskega polja do Aten.

Na olimpijskih igrah v Londonu leta 1908 je bila predvidena proga znova dolga približno 40 kilometrov, a sta kralj Edvard VII in kraljica Aleksandra želela, da je start pri gradu Windsor, kar je progo podaljšalo na 42 kilometrov. Kraljica je imela še eno željo, saj je hotela najboljši pogled na cilj, kar je pripomoglo h končni razdalji 42 195 kilometrov. To razdaljo je leta 1921 Mednarodna atletska zveza (IAAF) sprejela kot uradno dolžino maratonske preizkušnje in velja še danes. Tako je maratonsko razdaljo »določila« angleška kraljeva družina.

V zadnjih letih smo priča neverjetnemu tekaškemu fenomenu. Vse več ljudi teče, maratonov je vedno več. Ljudje so tudi vse bolj ozaveščeni o zdravem načinu življenja.

Marija Brumen

Foto: Igor Zonik

Kako tek vpliva na zdravje?

Tek je učinkovit pri doseganju boljšega psihofizičnega stanja in deluje kot zdravilo proti depresiji.

Učinkovit je pri nižanju krvnega tlaka, saj pomaga pri ohranjanju elastičnosti arterij.

Tek vpliva na povečanje pljučne kapacitete, pljuča krepi in jih ohranja močna.

Tek krepi tudi srčno mišico in je dobra preventiva pri preprečevanju srčne kapi.

S tekom ostaja posameznik v formi ter ohranja primerno telesno težo.

Še bi lahko naštevala iz lastnih izkušenj. Redno tečem sedem let, in sicer dva do trikrat na teden. Pred berlinskim maratonom sem kljub dobremu počutju obiskala osebne zdravnika in kardiologa, ki nista imela pripomb

na moje dobro počutje. Tako sem na 44. BMW berlinskem maratonu 24. septembra 2017 pretekla »kraljevo disciplino« v času 3 ure, 37 minut in 44 sekund. Ko si del množice, ki jo sestavlja štirideset tisoč maratoncev iz celega sveta ter milijon gledalcev ob trasi, pred tabo na startu pa stojijo najhitrejši Zemljani, je emocije res težko opisati. Berlinski maraton velja za najhitrejšega od šestih največjih na svetu. Leta 2014 je na berlinskem maratonu nastal tudi nov svetovni rekord.

Ko treniram, mi ni pomemben čas pretečene razdalje. Vedno sem boljša od tistih, ki so doma na kavču. Sem zelo zadovoljna in hvaležna za vse, kar lahko počnem pri teh letih. S tem si ohranjam zdrav duh v zdravem telesu. Poizkusite! Le pogumno, nikoli ni prepozno.

Marija Brumen

17. POKAL OBČINE DUPELEK V JUDU

V soboto, 7. oktobra 2017, smo v športni dvorani Škofijske gimnazije Antona Martina Slomška v Mariboru organizirali že 17. mednarodni turnir v judu za pokal občine Duplek

Turnirja se je skupaj v vseh starostnih kategorijah udeležilo nekaj čez 330 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Avstrije. Tekmovanje v starostni kategoriji kadetov in kadetinj (do 18 let) je bilo tudi uradno tekmovanje za točkovanje v slovenskem pokalu za leto 2017.

Judo klub Duplek je letos na blazine poslal 18 tekmovalcev v vseh razpisanih kategorijah.

Rezultati so sledeči: pri cicibanih U8 in U10 je Staša Aleksja Kukovec osvojila 1. mesto, Elena Petrovič 2. mesto,

Nika Auda, Eva Stočko, Klara Mulec in Niko Grajfoner so osvojili 3. mesta, Taja Kokol in Neo Safin 5. mesti ter Žan Stočko 7. mesto.

Pri mlajših dečkih in deklicah do 12 let sta Tilen Mulec v kategoriji do 55 kg in Nina Auda v kategoriji do 28 kg osvojila 2. mesti, Nil Škerbot v kategoriji do 46 kg 3. mesto in Sergej Filipič v kategoriji do 34 kg 5. mesto. Pri dečkih do 15 let je Timon Petrovič v kategoriji do 55 kg osvojil 5. mesto, Matija Filipič pa je v kategoriji do 66 kg zabeležil en poraz in ostal brez popravni bojov.

V uradni kategoriji za točkovanje v slovenskem pokalu (kadeti do 18 let) je Staš Kokotovič v kategoriji do 60 kg osvojil 1. mesto, David Kraljič v kategoriji nad 90 kg 3. mesto, Filip Nipič pa je v kategoriji do 66 kg zabeležil dva poraza.

Foto: Tjaša Brumen

Glede na novosti, ki jih je uvedla Judo zveza Slovenije (nov sistem vodenja tekme in pa obvezno snemanje uradne tekme), smo tekmovanje izvedli brez večjih zapletov. Hkrati se zahvaljujemo vsem klubom, ki so prišli od blizu in daleč. Zahvaljujemo se tudi vsem bivšim tekmovalcem, staršem, podpornikom, Občini Duplek, županu Mitji Horvatu, trgovini Jager Duplek, Zavarovalnici Triglav, trgovini Spar Ruše, Kager Hiši d. o. o., gostišču Pri Tonetu Svenšku, Fotokopiranju Koletnik Zdenka, marketu Sveti Martin in vsem, ki ste omogočili, da je bilo naše tekmovanje ponovno uspešno izvedeno.

TEKMUJEJO TUDI NAJMLAJŠI

Pokal Oplotnice, 2 pokal Komende in Bihač 2017

V soboto, 23. septembra 2017, smo se udeležili prvega tekmovanja po poletnih počitnicah. V Oplotnici so nastopili Neo Safin med cicibani ter Nina Auda, Nil Škerbot in Tilen Mulec med mlajšimi dečki/deklicami. Neo je v svoji skupini osvojil 3. mesto, 3. mesti pa sta osvojila tudi Nina med deklicami do 30 kg in Nil med dečki do 46 kg. Tilen je v kategoriji dečkov nad 55 kg premagal vse nasprotnike in osvojil 1. mesto.

V soboto, 14. oktobra 2017, smo se udeležili 2. pokala Komende, kjer so vrtec in U8 tekmovali v sumo borbah, starejši pa po prilagojenih judo borbah. Nika Auda je pri U8 v svoji skupini dosegla 3. mesto, pri U10 je Niko Grajfoner v svoji kategoriji premagal vse nasprotnike in zmagal! Nike Taja Peček je osvojila drugo mesto, Klara Mulec in Taja Kokol sta bili peti, Neo Safin je med 19 tekmovalci z enim porazom ostal brez uvrstitve.

V soboto, 21. oktobra 2017, smo se udeležili mednarodnega tekmovanja v Bihaču v starostnih kategorijah do 10 in 12 let. Pri U10 je nastopil Niko Grajfoner in v kategoriji do 42 kg dosegel 3. mesto. Pri U12 smo imeli dva predstavnika, in sicer Nino Auda, ki je nastopila v kategoriji do 28 kg in osvojila 2. mesto, ter Nila Škerbota, ki je v kategoriji do 46 kg z eno zmago in dvema porazoma osvojil 5. mesto.

Foto: Tjaša Brumen

NOVE MEDALJE NA EVROPSKEM POKALU

David Kraljič bronast na kadetskem evropskem pokalu

V soboto, 28. oktobra 2017, in nedeljo, 29. oktobra 2017, se je v Kopru odvijal evropski kadetski judo pokal 2017. Po pozni odločitvi Evropske judo zveze se je tekmovanje za kadete, ki bi moralo biti v Grčiji, organiziralo v Kopru. Judo zveza Slovenije je ob pomoči Judo kluba 25. maj Marezige in Judo kluba Impol organizirala, kot upamo, ne zadnji evropski pokal v Kopru.

V Kopru je nastopilo 229 tekmovalcev iz 17 držav. V sklopu slovenske reprezentance sta iz našega kluba v petek nastopila Staš Kokotovič in Filip Nipič. Staš se je v kategoriji do 60 kg v prvem kolu boril proti Ukrajincu Ivanu Pavlyuchoku, kjer je v podaljšani borbi naredil napako in na žalost izgubil ter ostal brez uvrstitve. Filip je v kategoriji do 66 kg prvič nastopil kot kadet na velikem tekmovanju ter v prvem kolu izgubil proti italijanskemu predstavniku Davidu Cesselliju. Pokazal je dobro borbo, vendar mu manjka še precej izkušenj.

V nedeljo je stopil na blazine David Kraljič v kategoriji nad 90 kg ter v prvem kolu suvereno premagal madžarskega tekmovalca Benedeka Lenarta. V polfinalu se je pomeril s Timom Kelcom, vendar je bil Tim spretnejši in zaslužno potnik v finale. Na Davida je v boju za tretje mesto čakal mlajši nasprotnik Rozac Mark. David se ni pustil presenetiti ter je suvereno zaključil borbo in več kot zaslužno osvojil bronasto kolajno.

Foto: Peter Brumen

KOROŠKA OPEN 2017 IN 36. IRŠIČEV MEMORIAL

V soboto in nedeljo, 4. ter 5. novembra, smo nastopili na izredno močnem turnirju »Koroška open 2017«, ki ga vsako leto organizira Judo klub Acron Slovenj Gradec

Po številu nastopajočih v obeh starostnih kategorijah (U18 in U16) lahko zagotovimo, da je ta turnir za obe kategoriji najmočnejši v naši državi, zato tudi čestitamo organizatorju za odlično izpeljan turnir, na katerem nastopajo tekmovalci iz več kot 30 držav.

Na tekmovanju v soboto sta pri kadetih nastopila Staš Kokotovič do 60 kg in David Kraljič nad 90 kg, v nedeljo pa je pri mlajših kadetih nastopil Filip Nipič do 66 kg. Staš je najprej ugnal Francoza, kasneje pa še Kazahstanca. V naslednji borbi je izgubil z Italijanom, izgubil pa je tudi v popravni borbi z drugim Kazahstancem. David je najprej premagal Italijana, nato pa izgubil z Gruzijcem, v popravni borbi pa še s predstavnikom Norveške. Filip je v nedeljo začel zelo dobro z zmago nad Madžarom, nato pa po tesni borbi izgubil s Kazahstancem in žal ostal brez popravni bojov.

Fantje so se ta vikend odlično borili in prikazali zelo dobre borbe, kar je zagotovo motivacija za nadaljnje delo.

Na Martinovo soboto, 11. novembra 2017, je v Mariboru potekal tradicionalni, že 36. mednarodni Iršičev memorial, ki ga vsako leto organizira JK Železničar. V starostni kategoriji kadetov sta nastopila Staš Kokotovič v kategoriji do 60 kg in David Kraljič v kategoriji do 90 kg. Staš je suvereno premagal vse nasprotnike ter osvojil 1. mesto, David pa je na koncu osvojil 3. mesto.

STAŠ KOKOTOVIČ 3. MED KADETI V SLOVENIJI

Nagaoka in Mini Nagaoka 2017 ter srednješolsko državno prvenstvo

18. in 19. novembra 2017 je v Ljubljani potekal dvodnevni tradicionalni mednarodni turnir „Nagaoka“ in „Mini Nagaoka“ za mlajše. V soboto je nastopilo 514 tekmovalcev iz 54 klubov. Pri mlajših kadetih je Filip Nipič do 66 kg osvojil 7. mesto, pri mlajših dečkih sta Nil Škerbot do 46 kg in Tilen Mulec nad 55 kg osvojila 5. mesti, Sergej Filipič do 35 kg pa je po zmagi in dveh porazih tokrat ostal brez uvrstitve. V nedeljo je nastopilo 233 tekmovalcev iz 28 klubov. V starostni kategoriji kadetov je Staš Kokotovič do 60 kg osvojil 2. mesto, David Kraljič nad 90 kg pa 3. mesto.

Staš je na tem turnirju dokončno potrdil skupno 3. mesto med kadeti v Sloveniji, skupaj z Davidom pa skupno 3. mesto med klubi v kategoriji kadetov.

V sredo, 29. novembra 2017, sta na srednješolskem državnem prvenstvu, ki se je odvijalo v Slovenj Gradcu, nastopila Staš Kokotovič in David Kraljič. Staš je za 2. gimnazijo Maribor – športni oddelek priboril naslov državnega prvaka, David pa je za SERŠ Maribor osvojil 2. mesto.

Peter Brumen

KDO SI UPA TRENIRATI Z NAMA?

Pred časom smo govorili o tem, da bi tudi pri nas lahko obiskovali vadbo za odrasle. Sedaj vas Kristina Vršič in Tjaša Brumen vabiva na treninge juda za odrasle, ki potekajo vsak četrtek od 18.30 do 20.00 v večnamenski dvorani v Sp. Dupleku (baraki).

Prijave pošljite na judoklubduplek@gmail.com ali pa nas kontaktirajte na naši Facebook strani. V primeru, da imate še kakšno dodatno vprašanje, pa bomo zelo veseli tudi vašega klica na telefonsko številko 040/ 976 106 (Kristina).

Dobro počutje in dobra volja sta zagotovljeni!

Do konca decembra se bomo udeležili še nekaterih tekmovanj (za najmlajše »Miklavžev turnir«, »Novoletni turnir Celje«, »Pokal Ivo Reye« ...). Vse rezultate bomo objavili v naslednji številki Novic. Drugače pa nas lahko spremljate na Facebook strani ali pa se oglasite v baraki in se nam pridružite pri vadbi juda. Veseli bomo vsakega novega člana od starostne kategorije judo vrtec do rekreativcev.

Za naslednjo leto si želimo, da ostanemo zdravi, tisti, ki niso, se naj hitro pozdravijo, vam pa želimo miren božič in veselo ter zdravo novo leto 2018.

Kristina Vršič

Foto: Kristina Vršič

USPEŠNA RIBOLOVNA SEZONA

Ribiči Društva upokojencev Duplek smo 21. oktobra 2017 zaključili s tekmami v tem letu

Na podelitev priznanj za to obdobje smo povabili tudi zunanje goste, ki so nam v tem in tudi v minulih letih veliko pomagali pri vzdrževanju vode in vodnega življa. V prijetnem vzdušju in čudovitem okolju smo v prekrasnem sončnem dnevu podelili pokale za najboljše ribiče tega leta v Društvu upokojencev Duplek.

Pokale so prejeli:

drobiž – 1. mesto – Vogrin Tadej,
babuška – 1. mesto – Jurša Robi,
skupni ulov – po številu točk – 1. mesto – Jurša Robi,
car – Slanič Marijan.

Dobitnikom pokalov iskreno čestitamo.

Ko smo mislili, da ni boljšega, se je na tekmo prijavil Marijan Slanič.

Vse navedene tekme so bile izvedene v okviru DU Dupleka, torej med člani. Tekmovali pa smo tudi v gosteh. Še posebej izstopa 3. mesto na ribniku Transom, ki ga je organizirala ribiška sekcija Maribor Tabor v okviru PZDU.

V čast dupleškega praznika smo organizirali tekmo občanov naše občine. Rezultati tekme so bili že objavljeni. Zmagal je Kopič Danijel.

Z razlogom nismo navedli lokacijo ribnika, saj to ni nikakršna skrivnost. To lokacijo pozna velika večina sokrajanov; gre za kraj, kjer si lahko duša da duška. Velika večina sokrajanov tako ve, kje je lepo, kje se je mogoče nadihati svežega zraka in tudi dobro sprehoditi ali tekati – vsekakor v dupleški gramoznici.

Milan Konrad

Skupinski posnetek

Car 2017

Foto: Branko Grahornik

1. mesto, babuška in skupni ulov

Foto: Branko Grahornik

Najstarejša udeleženca – starosti ribiške sekcije "Klen" Alojz Vogrin in Adi Simonič v DU Duplek

Foto: Milan Konrad

POTEPANJE S STARODOBNIMI KOLESI PO OBČINI DUPELEK

Sekcija kolesarjev Društva Oldtajmer Duplek organizirala vseslovensko srečanje

25. junija smo se na dan državnosti zbudili v nič kaj prijazno jutro. Ampak dogovor je dogovor in prav je, da se ga držimo. Oldtajmer društvo Duplek oziroma njegova sekcija kolesarjev smo imeli na ta dan določen termin vseslovenskega srečanja društev ljubiteljev starodobnih koles. Vodja sekcije Stanko Krajnc je bil optimistično razpoložen in sklenili smo, da bomo srečanje izpeljali.

Ob 8. uri smo se pričeli zbirati v svojih novih klubskih prostorih v Dupleku in naenkrat so naše kuharice in pomočniki imeli polne roke dela, da so vsem postregli z dobrim zajtrkom. Udeležencev je bilo kar precej – 50. Med njimi so bili člani naslednjih društev: Društva starodobnikov Stara gora, Dornava, Večno mladi iz Šentjurja, Rovtarji iz Škofje Loke, Društvo Kulturnica iz Gaberk pri Šoštanju in iz Ljubelja ter seveda člani domačega društva. Vsak udeleženec je prejel simbolično medaljo, društva pa so prejela plaketo v spomin na udeležbo.

Ob 10. uri smo se s kolesi odpeljali do gasilcev v Dvorjanah, ki so nam ponosno opisali zgodovino delovanja in z veseljem pokazali vožni park ter delovne pripomočke. Pokukali smo lahko tudi v garderobe. Odžejali smo se in pot nadaljevali do kmetije Kramberger v Ciglencah, kjer sta nas prijazno sprejela mladi gospodar Marjan in njegova žena. Marjan nam je razkazal kmetijo in strojni park, nam orisal zgodovino kmetije in povedal, da se ukvarjajo z govedorejo in mlekarstvom. Zanimivost, ki nam jo je pokazal, so gnezdišča lastovk v ogromni ilovnati steni za gospodarskim poslopjem. Več tisoč jih gnezdi tam in verjemite, nad našimi glavami je bilo nebo temno ob preletavanju teh lepih ptic. Pa tudi glasne so bile, ker smo zmotili njihov ritem. Kar je sledilo, nas je vse vzradostilo in presenetilo. Gospodinja Silva nam je pripravila pravo domačo pogostitev.

Okrepčani in odžejani smo se odpravili v goste k našemu vodji sekcije Stanetu Krajncu, ki ima lepo zbirko starodobnih koles in tri vzorno urejena starodobna vozila – Golf 1 Cabrio, Volvo PV in Fiat 1300, s katerimi se udeležuje srečanj. Na lepo urejenem vrtu smo se družili in poklepetali s člani njegove družine. Postregli so nam z osvežilno pijačo dobrodošlice in pecivom.

In že nas je pot peljala h Tinetu Majeriču, ki nas je odprtih rok pričakal na vhodu v svoj raj v Ciglencah. Lepo urejen ribnik v neokrnjeni naravi z lepo urejeno okolico s hiško, kjer lahko gostje posedijo in uživajo v neokrnjeni naravi. Pripravili smo tekmovanje v ribolovu in sreča nam ni bila naklonjena – ujeta je bila samo ena riba. Pomerili smo se tudi na kegljišču, se pošalili, eno zapeli, skopali kolega iz Škofje Loke in naenkrat nas je pregnal dež. Pohiteli smo nazaj v klubski prostor in tisti zadnji v koloni so bili že mokri. Pa nič zato, dobra volja je bila ves čas prisotna in slišali smo kar nekaj dobrih šal. Naše kuharice so nas pričakale z vročim bogračem, ki nas je dodobra pogrel, pa tudi vinček našega člana g. Kurnika ni bil od muh.

Sledila je napitnica in naš vodja Stane nas je seznanil še s športnimi igrami, ki smo se jih z veseljem udeležili. Metali smo orodje v vedro, kocko v obroč in jermene na drog. Smeha je bilo toliko, da so nas boleli trebuh. V prijetnem druženju smo srečanje zaključili ob 18. uri in se polni lepih

vtisov odpravili vsak na svoj konec proti domu.

Hvala našemu vodji Stanetu, ki je pripravil krasen program srečanja, in seveda tudi vsem ostalim, ki so kakorkoli pripomogli k čudovito preživetemu dnevu. Pa še kdaj na snidenje.

Cvetka Kaisersberger, članica sekcije

PRIJETEN VEČER S KUD BREZNER TONČEK

Pevke ljudskih pesmi KUD Brezner Tonček Korena smo 21. oktobra ob 18. uri zopet pripravile družabni večer s petjem, plesom, igranjem in dobro voljo nastopajočih v Kulturnem domu Korena

Foto: Stojan Berlič

Dobra ura in pol je minila, kot bi mignil, saj nas je napovedovalka Saša Lovrenčič dodobra nasmejela s svojim igralskim talentom. Pesem je odmevala po dvorani, oder se je tresel pod nogami plesalcev, smeh se je razlegal zaradi humorne vsebine skeča, pa tudi pohorsko govornico smo slišali, in to prav od Pohorcev.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo vsem nastopajočim, saj je predstavljal vsak nastop delček v mozaiku družabnega večera.

Hvala Občini Duplek z županom Mitjo Horvatom na čelu, prav tako hvala fotokopirnici Zdenke Koletnik.

Zelo smo hvaležne vsem, ki so priskrbeli jedačo in pijačo.

Po programu smo se še povesečili ob dobri kapljici naših vinogradnikov ter ob prigrizku in pecivu pridnih gospodinj. Da pa je bilo vse lepo pripravljeno na mizah, se zahvaljujemo zakoncema Weingerl – Mariji in Mihi.

Rekle smo: »Kar bo, pa bo!« In bilo je prav lušno.

Jožica Weingerl s pevkami

IZJEMNO USPEŠNO LETO OLDTIMERJEV

Člani društva Oldtimer Duplek so med drugim obiskali muzej Stara Gora

Leto 2017 je bilo za društvo Oldtimer Duplek uspešno, številne odmevne prireditve in srečanja ter otvoritev novih prostorov so se zapisali v društveno kroniko. Ob tem naj še omenimo sodelovanje na mednarodni slikarski koloniji Duplek Art7 in na 25. mednarodnem srečanju splavarjev na Dravi, ki je potekalo ob kongresu Mednarodne splavarske zveze v Mariboru. Za konec so se člani posvetili svojemu poslanstvu in obiskali muzej starodobne tehnike Oldtimer v Stari Gori.

Udeleženci obiska Stare Gore

Foto: Franc Fras

Pot s starodobnim avtobusom 380 F, letnika 1960 (last Joška in Nade Obrovnik), nas je po nekaj orientacijskih zavojih v dupleških rondojih vodila preko Ptuja naprej v občino Sv. Jurij ob Ščavnici – v naselje Bolehnečici, kjer je v relativno kratkem času nastala bogata etnološko-tehnična zbirka vsega starega, kar je nekdaj služilo ljudem v teh krajih in širše: starodobna premična tehnika bližnje in daljne preteklosti – osebna in tovorna vozila, traktorji, motorna kolesa, kolesa, stroji in naprave za kmetovanje, oprema za gospodinjstvo in bivanje, različni stroji in orodja starih obrti (za kovaštvo, mizarstvo, šivanje) idr.

Presenetila nas je izvirno prenovljena klet. Zunanje površine so obogatene z muzejskimi eksponati pod nadstreški, uredili pa so tudi površine za prireditve in srečanja. Muzej je odprl svoja vrata 2. septembra 2017!

Traktor Mc Cormick D439

Foto: Franc Fras

Prisrčno so nas sprejeli, v roke so si segli stari prijatelji. Po pozdravnih nagovorih vodstva je Janko Karba predsta-

vil društvo Oldtimer Stara Gora, ustanovljeno leta 2004. Med člani je 115 družin s svojci. Imajo dva tehnična komisarja in so včlanjeni v Zvezo SVS. Sedež društva je v naselju Stara Gora, predsednik je Alojz Slekovec. V domači občini predstavljajo največje društvo. Prostorska stiska jih je primorala, da so pričeli iskati rešitve za shrambo eksponatov in v bližnjem naselju Bolehnečici se je ponudila priložnost za odkup stare kmetije. S prispevki članov in ljudi dobre volje so zbrali sredstva za kupnino. Pričeli so z obnovitvenimi deli in celoten kompleks kmetije je oživel in se spremenil v eno samo gradbišče! Krajanje so jih dobro sprejeli in gmotno podprli.

Obnova: zamenjali so strešno konstrukcijo – prejšnja je bila še »na stol«, 80 procentov lesa pa so prispevali krajanje. Preuredili in dogradili so razstavne prostore za zbirko in usposobili klet, ki je bila skoraj v celoti zasuta z zemljo. Tako so pridobili prelep prostor za opremo za vinogradništvo in pokušino vin. Obnova je v celoti trajala tri leta, eksponate pa so nameščali sproti, čim je bil prostor sproščen.

Stoletna velbana klet je dobila novo podobo Foto: Franc Fras

Karba: »Tisti, ki ste nam pomagali, veste, v kakšnem stanju je bila kmetija. Hvala društvu Oldtimer Duplek za pomoč in podporo. In danes ste posebej dobrodošli pri nas.« Kmečka hiša je iz leta 1895. Vas je takrat štela le malo prebivalcev. Ohranilo se je še nekaj etnološko zanimivih domačij, ki so spomeniško zaščitene. Naselje Bolehnečici je bilo fevd ptujske graščine in žitorodno področje, zato imajo v grbu simbol krušnega loparja.

Muzejska zbirka zajema več tisoč eksponatov

Nekateri predmeti so že skoraj pozabljeni. Poleg starodobni vozil, traktorjev, motorjev, mopedov, koles in kmetijske tehnike je na ogled tudi zbirka starih šivalnih strojev, ki spominja na čase, ko so se oblačila še šivala pri »šiviljah« doma. Vsi stroji delujejo! Posebnost je zbirka radijskih sprejemnikov iz različnih časovnih obdobij, različnih znamk in proizvajalcev. Pozornost pritegne sprejemnik častitljive starosti, ki so ga izdelali v obrtniški delavnici v Murski Soboti. Ogledati si je mogoče še zbirko pisalnih strojev, kino-projektor s koluti, različno opremo za kopiranje, matrice idr.

Pri starodobnih vozilih, motorjih, mopedih in kolesih (med njimi velociped) bi težko našli vse eksponate. Enako velja za traktorje in stacionarne ter premične pogonske motorje. Zbirko si je potrebno enostavno ogledati!

Gospodinjski del: stara posoda, lonci, pribori in kuhinjski pripomočki. Posebna paša za oči je staro pohištvo (omare za oblačila ...) z ornamenti. Posebnosti so razkošna zakonska postelja in slike na stenah. Večino opreme so zbrali po okoliških domačijah.

V »nabožnem« delu zbirke hranijo dva pekača za pripravo hostij za cerkvene obrede, fotografije in predmete – vse v spomin na nekdanjega župnika, domačina Franca Štuheca. Na preminulega kulturnega delavca »Pepeka z Brega«, dramskega igralca in humorista, pa spominja upodobitev v krajevno značilni opremi ob kolesu iz njegovega časa.

Številna priznanja in pokali govorijo o društvu; na prvenstvih Zveze SVS so osvojili pokal, priznanja pa že odlagajo v mape Foto: Franc Fras

Pri urejanju muzejske zbirke so se naslonili na stroko, mnogo idej pa je njihovih lastnih! Citat, ki pove veliko o društvu, je: »Osnovno poslanstvo društva Oldtimer Stara Gora je v iskanju, obnovi, varovanju in popularizaciji tehnične kulturne dediščine z glavnim poudarkom na delu, življenju in zapuščini dveh največjih slovenskih izumiteljev na področju tehnike – Janeza Puha iz Sakušaka in Karola Grossmana iz bližnjih Drakovcev pri Mali Nedelji«.

Gomila, Slovenske gorice

Ni še bil čas za povratek, zato je bil po klubskem kosilu pri Antonu na programu še obisk 350 metrov visokega hriba Gomila s stolpom v kraju Senčak pri Juršincih. Gomila je najvišja točka v tem predelu Slovenije.

Spomini na čase, ko so si »pravi konji« in stari avtobus letnika 1960 s »konji pod havbo« še delili ceste Foto: Franc Fras

Na Gomili stoji okoli 18 metrov visok jekleni razgledni stolp iz 90-ih let (iz leta 1992). Njegovo postavitve povezujejo s 130. obletnico rojstva slovenskega izumitelja, mehanika in proizvajalca vozil Janeza Puha iz bližnjega kraja Sakušak (* 27. junij 1862, Sakušak – † 19. julij 1914, Zagreb). S stolpa se nudi prelep razgled na vse strani slovenske krajine, osvežilni vetrič visoko pod oblaki pa na obiskovalca deluje kot balzam. Ob križišču je Marijina kapela, v bližini pa dom Turističnega društva Gomila z okrepevalnico Pri stolpu. Označbe planinskih in kolesarskih poti pa popotnika napotijo v prečudovit okoliški svet.

Z ureditvijo etnološko-tehnične zbirke v naselju Bolehnečici je društvo Oldtimer Stara Gora zavarovalo del kulturne dediščine teh krajev. Čestitke prijateljskemu društvu!

Muzej je vreden ogleda!

Franc Fras

SREČNO
2018

Naj v letu,
ki pride težava odide,
tisoč skrbi naj se v šampanjcu stopi...

Naj nas tudi v letu 2018
povezujejo lepe misli
in iskrene želje,
da skupaj obogatimo
življenjski vsakdan...

Z najlepšimi željami
v prihajajočem letu

OLDTIMER DUPEK

ŽEGNANJE PRI SV. MARTINU

Kot že velikokrat doslej smo se članice in člani Društva za ohranjanje tehnične in kulturne dediščine Oldtimer Duplek 10. november 2017 s svojimi starodobniki aktivno udeležili žegnanja pri cerkvi Sv. Martina v Dvorjanah, ki je župnijska cerkev že od leta 1791.

Mašo ob 10. uri je vodil mariborski stolni župnik Marko Veršič. Lepo okrašena cerkev je bila nabito polna, bilo je veliko domačinov, med drugimi so prišli tudi župan občine Duplek in vinska kraljica ter gostje od drugod.

Po maši smo članice in člani društva Oldtimer Duplek pripravili pogostitev na stojnicah pred cerkvijo. Postregli smo sendviče, sladke dobrote, kuhano vino, pečene kostanje in odlično vino, ki ga naš klubski vinogradnik gospod Kurnik vsako leto pridelal v svojem vinogradu. Za pogostitev pa so poskrbeli tudi člani vaške skupnosti in nekateri ponudniki domačih vin in dobrot. Nastop harmonikarjev je popestril nedeljski dopoldan in prijetno druženje je trajalo kar do kosila. Se že veselimo naslednjega srečanja.

*Zvonka Gregurič,
Oldtimer Duplek*

VS Dvorjane se zahvaljuje občanom za darovane dobrote na martinovanju ter članom Društva Oldtimer in Lukasovim frajtonarjem za popestritev martinovanja in sodelovanje na prireditvi.

*Blaž Blatnik,
predsednik VS Dvorjane*

Foto: Ivan Gregurič

Foto: Ivan Gregurič

Foto: Ivan Gregurič

Foto: Miha Steiner

PO PRELEPI GORENJSKI

Odkrivali smo Poljansko dolino, Visoko in vsaj večini dokaj neznano Rupnikovo linijo

Saj poznamo to Avsenikovo pesem in želeli smo se prepričati, če to drži. »Ja, jeseni pa spet na pot« smo namreč zapisali ob zaključku spomladanskega izleta Turističnega društva Vurberk. In jesen je bila tu! Ker pa držimo obljubo in ker je izlet planiran tudi v programu Turističnega društva Vurberk, smo to realizirali. Spomladi smo samo malo pokukali na Gorenjsko, letos pa smo šli nekoliko dalje. Naš cilj je bil namreč drugo najstarejše mesto v Sloveniji, Škofja Loka. Pot smo nadaljevali v Poljansko dolino, na Visoko in vsaj večini dokaj neznano Rupnikovo linijo. Gre za sistem obrambnih podzemnih rovov, ki je bil zgrajen med obema svetovnjima vojnoma.

Tudi tokrat so bili vsi sedeži v avtobusu zasedeni. Razveseljuje pa je tudi to, da je z nami vedno več novih članov, kar pomeni, da »dober glas (o izletih TD Vurberk) seže v deveto vas«. Z našim »stalnim« turističnim vodnikom, ki nas nikoli ne razočara s programom, smo se zgodaj zjutraj podali na pot in ostali zvesti svoji tradiciji. Postanek za nekaj »krepkega in dišečega« v domači gostilni med Kamnikom in Kranjem je to samo potrdil in po obilnem zajtrku smo se odpravili hitro naprej.

Spoznavanje zgodovine in ogled lepot ter znamenitosti mesta Škofja Loka je bil naš prvi cilj. Z lokalno vodnico smo se sprehodili po mestnem trgu. Čudovito obnovljene starodavne zgradbe so bile prava paša za oči, obzorje pa smo si širili s spoznavanjem njihove namembnosti nekoč in danes. Po prečkanju »hudičeve brvi« smo si ogledali tudi eno najstarejših ohranjenih kmečkih hiš v Sloveniji, Nacetovo hišo. Hiša je v lasti potomcev prvotnih lastnikov, ki jo vzdržujejo in tudi z veseljem predstavijo obiskovalcem.

Seveda bi lahko v Škofji Loki ostali še kar nekaj časa, da bi se seznanili z zgodovino tega mesta, a nas je čas preganjal, zato smo morali naprej. Po krajšem postanku za malico smo pot nadaljevali po slikoviti Poljanski dolini do Visokega. Pričakala nas je druga lokalna vodnica in ogledali smo si Tavčarjev dvorec, njihovo družinsko grobnico in se seznanili z življenjem in delom našega pisatelja, politika in gospodarstvenika Ivana Tavčarja. Prav gotovo vsi poznamo Ivana Tavčarja po njegovih najboljših literarnih

delih, med katerimi še posebej izstopata Cvetje v jeseni in Visoška kronika. Bili smo pa presenečeni, kako ustvarjalen je bil Ivan Tavčar tudi na vseh drugih področjih.

Pred nadaljevanjem smo malo preverili »zaloge« v avtobusu. Čas je bil do nas neusmiljen in z zamudo smo se odpravili na ogled Rupnikove linije, prave neznanke na naši poti. Med letoma 1933 in 1939 je takratna kraljevina Jugoslavija gradila obrambne linije pred morebitnimi napadi tujega sovražnika. Del teh obrambnih linij je potekal tudi po robu Poljanske doline, kjer je nekaj zelo lepo ohranjenih rovov, ki se nahajajo na nadmorski višini cca 900 m. Lokalna in širša skupnost je te rove ponudila kot enkratni turistični produkt, jih odprla in uredila, v njih prirejajo razne koncerte in tekmovanja ter seveda ponujajo možnost ogleda radovednim turistom. Ob takšnem ogledu podzemeljske skrivnosti adrenalina ni manjkalo. Pot skozi rove se namreč konča dokaj nenavadno. Po več kot sto stopnicah smo prispeli do lestev in po njih splezali do nič kaj »prijaznega« izhoda. Izhod je namreč skozi odprtino, ki v premeru meri samo 38 cm. Med udeležencih je bilo kar nekaj malce »močnejših«, kot radi rečemo. Zaskrbljeni obrazi so »povedali« precej. Ob spodbudi vodnice in praktičnem prikazu, kako se izvleči na prostost, smo oviro premagali prav vsi. No, ta podvig pa je bil prav za vse zelo zabaven. In trud se je obrestoval. Pri avtobusu nas je že čakala »nagrada«. Eden izmed udeležencev izleta, tudi vrhunski vinogradnik iz Korene, ki je prav tisti dan praznoval rojstni dan, nas je počastil s kakovostno kapljico. Te je bilo kar za poln kozarec, pa tudi za »repete« je ostalo še nekaj. Izvrstno, pa kako se je prileglo!

Ko smo zapuščali hribovit svet nad Poljansko dolino in je bilo sonce že krepko za gorami, se je naše spoznavanje lepot in zanimivosti tega dela Gorenjske zaključilo, čeprav vsi vemo, da je ostalo še veliko neodkritega. Pa morda kdaj drugič.

Letošnji jesenski izlet smo zaključili na turistični kmetiji blizu Prebolda. Večerja, prijetna družba, zvoki diatonične harmonike, debata o vsem, kar smo videli in doživeli, zahvala našima sponzorjema (prtlačnik avtobusa ni bil prazen!), našemu vztrajnemu, potrpežljivemu vodniku Janezu in vprašanje: Kam pa na spomladanski izlet? Vas zanima? Pridite z nami!

Violeta Vogrinec

Gasilka – s Tavčarjem na Visokem

PODELILI SEDEM ZLATIH »KOSMATINCEV«

Najzlahtnejša priznanja za urejenost okolja so dobile družine Brumec, Mohorko in Špingler iz Krčevine pri Vurberku, Irma in Drago Napotnik ter družini Srt in Domadenik iz Vurberka

V soboto, 21. oktobra, se je v dvorani Kulturnega doma Vurberk s podelitvijo »kosmatincev« – priznanj za vzorno urejeno okolico hiš in objektov – končala naša akcija, ki smo jo v Turističnem društvu Vurberk letos izvedli prvič. Poleg prejemnikov priznanj in drugih krajanov se je prireditve udeležil tudi župan občine Duplek Mitja Horvat, ki je med drugim pohvalil delo društva ter izvedbo celotne akcije in zaključne prireditve, na kar smo organizatorji seveda zelo ponosni. Vsem, ki so sodelovali v letošnji akciji in so prejeli priznanja, je župan tudi čestital.

Predsednik društva Ivan Žižek je na zaključni prireditvi poudaril, da je bilo opravljeno veliko in zahtevno delo, za kar se je članom ocenjevalne komisije zahvalil in jih tudi pohvalil. Na zaključku dogodka je spregovorila vodja ocenjevalne komisije Nataša Žižek, ki je med drugim dejala: »Vesela sem, da smo v Turističnem društvu Vurberk izvedli akcijo ocenjevanja urejenosti okolice domov, za kar gre zahvala pobudnici Violeti Vogrinec, sicer tudi članici komisije, in upravnemu odboru, ki je idejo podprl, predvsem pa, da smo pohvale poimenovali po pomladni cvetoči roži, kosmatincu, ki raste na naših gričih. Akcija, ki je zajela štiri vasi iz vurberške župnije, kraje kar iz treh občin, ima sama po sebi velike razsežnosti, z njo smo vsi nekaj pridobili, česar se morda velikokrat niti ne zavedamo. Ko smo na terenu opravljali svoje poslanstvo, smo spoznavali naše kraje in ugotavljali, v kako čudoviti pokrajini živimo, spoznavali smo ljudi, srečali znance, ki jih nismo videli še iz časov, ko je tukaj na Vurberku vsako leto ob farnem žegnanju potekala tradicionalna velika veselica z bogatim srečelovom, ja, verjeli ali ne, še iz časov delovanja Prosvetnega društva Vurberk, to pa je bilo še v prejšnjem stoletju. Z nami ste prijetno poklepetali, delili

nasvete, nekateri ste se z zanimanjem seznanili tudi z aktivnostmi našega društva.«

Sedem meril

Že ob zbiranju prijavnici v aprilu so bili člani komisije presenečeni nad pripravljenostjo ljudi za sodelovanje. Akcija je povezala ljudi iz Gomile, Grajenščaka, Krčevine pri Vurberku in Vurberka, občane delov občin Destrnik, Duplek in Ptuj. Ocenjevanje smo pri prijavljenih krajanih opravili dvakrat in na osnovi zbranih ocen podelili zlate, srebrne in bronaste kosmatince ter pohvale za sodelovanje. Pri ocenjevanju smo si pomagali s posebnim pravilnikom in sedmimi merili, ki so bila potrjena s strani upravnega odbora društva; ta so: vtis o urejenosti okolja hiše, objekta, cvetje na oknih in balkonih, urejenost vrta, negovanost trate, urejenost gred s sezonskim cvetjem, urejenost zelenic ob objektih, kompletna ureditev hiše in splošna ocena v celoti. Največje možno število zbranih točk je bilo 30.

Ugotovitev komisije v sestavi Nataše Žižek, Violete Vogrinec, Branka Cafa, Erike Mahorič, Majde Breg, Jožice Lampreht in Lilijane Kaučič je, da se veliko ljudi zelo trudi, dokazali pa so tudi, da za urejenost ni potreben samo denar, v veliki meri k temu pripomorejo dobra volja in veselje do dela, ideje, iznajdljivost, sodelovanje in pa tudi povezanost cele družine.

Predsednik društva in vodja projekta sta tako na zaključni prireditvi, ki jo je popestril nastop članov Tamburaškega orkestra Duplek, podelila 48 javnih pohval in priznanj, od tega 7 zlatih, 11 srebrnih, 7 bronastih in 23 pohval za sodelovanje. Najzlahtnejše – zlate kosmatince – sta podelila družinam Brumec, Mohorko in Špingler iz Krčevine pri Vurberku ter Irmi in Dragu Napotniku ter družinama Srt in Domadenik z Vurberka. Prejemnikom priznanj čestitke in zahvala za gostoljubje ob obisku članov komisije.

Nataša Žižek

Foto: Violeta Vogrinec

Zlati kosmatinec tudi Irmi in Dragu Napotniku iz Vurberka

SAMOSTOJNI KONCERT TAMBURAŠEV

Kot vsako leto smo tudi letos izvedli letni koncert Tamburaškega orkestra Duplek, tokrat pod novim vodstvom nadobudnega dirigenta Jana Juršnika

Koncert so nam polepšali: Ansambel Frajerke, član slovenskega okteta in operni pevec Tim Ribič, poznani klarinetist Srečko Kovačič ter priljubljene pevke Lastovke iz Dobrovc.

Voditeljica je bila naša nepogrešljiva napovedovalka Darinka Čobec. Njej gre zahvala za vodenje s posebnim občutkom do zvrsti te lepe glasbe. Zelo smo bili veseli polne dvorane ljubiteljev naših melodij, imamo pa posebne poslušalce, ki so nas spremljali na vseh koncertih do sedaj.

Zahvala gre tudi bivšemu dirigentu Marijanu Golobu, saj smo igrali večino njegovih priredb.

Za izpeljano organizacijo koncerta se zahvaljujemo predsednici Marti Muršec, za sceno in prikaz na platnu Vinku Fridauu, občinski upravi, režijskemu obratu in dvema varnostnikoma – gasilcema iz Korene, Antonu Vrečku gre zahvala, da nam je TV Uršla iz Raven na Koroškem ponudila sponzorstvo in koncert v celoti posnela. Za sponzorstvo se zahvaljujemo tudi Izletniški kmetiji Slanič iz Žikarc ter sadjarstvu Medved. Hvala poslušalcem za množičen obisk.

Trudili se bomo, da vas bomo še naprej razveseljevali.

*Anton Vrečko,
tajnik Tamburaškega orkestra Duplek*

Ansambel Frajerke na prireditvi

RAZSTAVA 3. SLIKARSKE KOLONIJE NA VURBERKU

Junijska kolonija, ki so jo poimenovali »Življenje ob in na reki Dravi«, je bila posvečena splavarstvu in rancarstvu, ki sta bila v naših krajih v prvi polovici prejšnjega stoletja zelo razvita

V dvorani Kulturnega doma Vurberk je sredi oktobra potekala otvoritev razstave, ki so jo pripravili člani likovne sekcije Turističnega društva Vurberk. Na ogled so postavili dela 49 slikark in slikarjev, udeležencev letošnje, že tretje slikarske kolonije, ki je potekala ob državnem prazniku 25. junija v okviru praznika občine Duplek. Razstavo v obnovljenem Kulturnem domu Vurberk, ki so ga Vurberčani ter krajanji iz Grajenščaka, Gomil in Krčevine (te nekako sodijo k Vurberku) zelo veseli, je odprl Mitja Horvat, župan občine Duplek. Ob tej priložnosti je župan povedal, da je izjemno vesel in ponosen na delo vurberškega turističnega društva, ki poleg drugih zelo odmevnih ter kakovostnih prireditev organizira tudi slikarske kolonije in razstave. Z razstavami ljubiteljem tovrstne umetnosti in številnim drugim obiskovalcem, ki si jih ogledajo, поблиže predstavijo upodobljena dela, v

katera je vloženo veliko prostega časa in nadarjenosti.

Ob otvoritvi razstave v Kulturnem domu Vurberk je spregovoril še predsednik Turističnega društva Vurberk Ivan Žižek, ki je dejal, da je zelo vesel, da v okviru društva deluje likovna sekcija. Pod mentorjem in vodjem sekcije Marjanom Špinglerjem se člani vsak teden dobivajo v prostorih društva na gradu in na platnu ustvarjajo zanimive motive. Cecilija Bernjak, predsednica fotografske sekcije iz Hajdine, s katero vurberški likovniki tesno sodelujejo, pa je prisotnim pojasnila tehnike slikanja in druge »skrivnosti« barv in čopičev.

Svoja dela, kar 49 jih je bilo, so dali na ogled slikarke in slikarji iz Ptuj, Makol, Dupleka, Maribora, Oplotnice, Slovenske Bistrice, Koroške; poleg domačinov pa so bili najštevilčnejši še umetniki iz Hajdine. V štirih dneh, ko so bila likovna dela na ogled, si je razstavo ogledalo krepko preko sto ljudi.

V programu, ki je potekal ob otvoritvi razstave, so udeleženci 3. slikarske kolonije prejeli posebne zahvale, prava popestritev in tudi obogatitev odprtja razstave pa je bil

Razstavljene slike – prava paša za oči

Foto: Bojan Vogrinec

nastop mladih pevk in pevcev iz Pernice, ki delujejo v mešanem pevskem zboru Canticum in so se vabilu organizatorja prav radi odzvali. Pod vodstvom zborovodkinje

Barbare Gajšek so zapeli tri pesmi in za svoj nastop prejeli močan aplavz, še posebej za pesem Eres tu.

Violeta Vogrinec

TRGATEV POTOMKE NAJSTAREJŠE TRTE NA VURBERKU

Res zanimivo in lepo razstavo likovnih del smo člani Turističnega društva Vurberk nadgradili še s trgatvijo potomke najstarejše vinske trte na svetu, katere skrbnik je Jože Žižek

Kot vsako leto smo tudi letos prikazali trgatev od obiranja grozdja pa do trenutka, ko iz stiskalnice priteče sladki mošt. Imeli smo trgače, putarje, pri »prešik« pa seveda ni manjkalo strokovnjakov. Ko je priteklo grozdni sok, smo ga zaupali skrbnim rokam našega kletarja Stanka Kurnika. Veliko število obiskovalcev je dokaz, da delamo dobro, da delamo s srcem.

Na svoje prireditve seveda povabimo tudi člane drugih društev iz občine Duplek, da obogatijo program prireditev. Tako so nam na trgatvi potomke najstarejše vinske trte prepevali člani Moškega pevskega zbora KUD Franc Preložnik iz Dvorjan, na ogled pa so svoje stare jeklene konjičke pripeljali člani Oldtajmer kluba Duplek.

Članice Turističnega društva Vur-

berk prav vsako leto poskrbijo za dobrote iz domačih pečic, ki razveselijo vsakega obiskovalca. Pa tudi pečeni kostanji so zadišali in kapljica žlahtnega je vedno na voljo.

Glas harmonike na Vurberku se je tega dne slišal še dolgo v noč.

Violeta Vogrinec

Foto: Bojan Vogrinec

Luštno je

PRIKAZ PESTRE KULTURNE DEJAVNOSTI V OBČINI

V soboto, 25. novembra 2017, smo člani Gledališkega društva Vurberk priredili že 9. večer pesmi, plesa in humorja

Prireditve je tradicionalno planirana za tretjo novembrsko soboto v letu, letos pa smo jo izjemoma predstavili na zadnjo soboto v novembru zaradi zasedenosti dvorane ob zelenem terminu.

Priprave na ta večer se v društvenih vrstah običajno pričnejo v začetku oktobra. Takrat razpošljemo vabila društvom, ki nam pomagajo soustvarjati ta večer. Namen prireditve je, da se zberemo društva iz občine Duplek, ki s petjem, plesom, humorjem ali podobnimi aktivnostmi soustvarjamo kulturno življenje v občini in

se ob vstopu v adventni čas predstavimo svojim gledalcem ter jim tudi izrečemo zahvalo za zvesto obiskovanje naših prireditev. Zaradi pestrosti programa pa povabimo tudi kakšno gostujoče društvo, ki primarno deluje izven dupleške občine.

Na letošnjem večeru so sodelovali:

- Folklorna skupina Korena,
- Moški pevski zbor DU Duplek,
- Fantje izpod Vurberka,
- Osnovna šola Duplek,
- Folklorna skupina Jurovčan,
- MPZ KUD Breznar Tonček,
- Društvo upokojencev Vurberk,
- Moški pevski zbor KUD Franc Preložnik,
- Lukasovi Frajtonarji,
- Turistično društvo Vurberk,
- Gledališko društvo Vurberk.

Veliko število nastopajočih je ustvarilo pester program in društva so se odlično predstavila – pevski zbori in Fantje izpod Vurberka s petjem; s plesom in petjem so nam popestrile večer tudi folklorne skupine, ki ohranjajo ljudsko izročilo. Vurberški upokojenci so pripravili odlični skeč, osnovna šola Duplek je pripravila recital in solo točko v petju. Gledališniki smo pripravili dva skeča, enega na temo športnih navijačev, drugega pa na temo poletnega dogajanja okrog vurberške bombe. Lukasovi Frajtonarji so poskrbeli za udaren zaključek večera ob zvokih frajtonaric, Turistično društvo pa se je predstavilo v sklopu svoje likovne kolonije in razstavilo prečudovite slike svojih članov.

Veseli nas tudi, da nas je s svojim obiskom počastil župan občine Duplek, gospod Mitja Horvat. Po prireditvi je sledila tudi pogostitev vseh nastopajočih in vseh obiskovalcev. Namen prireditve je tudi ta, da se ljudje družimo in med seboj pokramljamo. Tokrat smo ostali še precej časa po zaključku in druženje je bilo res prijetno. V imenu Gledališkega društva Vurberk se zahvaljujemo vsem, ki so na prireditvi sodelovali, zahvaljujemo pa se tudi vsem, ki so si prireditve prišli pogledat. Veselimo se že jubilejnega, 10. večera pesmi, plesa in humorja, zato prihodnje leto ne pozabite na tretjo soboto v novembru.

*Franjo Mlakar,
Gledališko društvo Vurberk*

Vse foto: Vinko Medved

JESENSKI IZLET TD DUPELEK

Tokrat smo obiskali avstrijsko Koroško in severno Primorsko

Člani Turističnega društva Duplek smo se 14. oktobra ponovno odpravili na enega izmed naših skorajda že tradicionalnih izletov. Tudi tokrat smo ponovno zelo hitro zapolnili vse sedeže na avtobusu in se z obilico dobre volje odpravili na pot.

Izlet smo pričeli prešernega razpoloženja že v zgodnjih jutranjih urah, avtobus pa smo najprej dodobra zapolnili z vsemi pripravljenimi dobrotami. Sledila je vožnja po Dravski dolini do Dravograda, kjer smo naredili prvi večji postanek za jutranji klepet vseh udeležencev, jutranjo kavo in zajtrk. Po prestopu avstrijske meje smo se peljali mimo Pliberka ter ob izjemno lepem vremenu občudovali Peco in vrhove Karavank ter prelepo pokrajino avstrijske Koroške južno od Drave, kjer še vedno v velikem številu živijo Slovenci.

Po čudoviti panoramski vožnji smo se na kratko ustavili v Borovlju in ob Baškem jezeru ter se seznanili z znamenitostmi teh krajev. V Podkloštru smo prestopili italijansko mejo in se ustavili v Trbižu, kjer je še vedno precej znan nakupovalni center, kamor so in še vedno hodijo nakupovat številni Slovenci. Tudi mi smo si privoščili malo uživanja med nakupovanjem in izbiranjem ponujenih artiklov. Po kratkem postanku smo preko prelaza Predel skozi Log pod Mangartom prispeli v Bovec, kjer smo naredili daljši postanek za ogled kraja in prisluženo kosilo. Naslednji po-

stanek je bil namenjen ogledu Kobariškega muzeja prve svetovne vojne. Na ogled je bilo ogromno gradiva, ki nam je prikazalo neizmerno trpljenje vojakov in tudi ostalega prebivalstva ter nesmisel vojskovanja.

Pot smo nadaljevali mimo Tolmina vse do Nove Gorice, kjer je sledil postanek za ogled tega mladega obmejnega mesta z znamenito igralnico. Po res izjemno bogatem programu je sledila le še vožnja po avtocesti mimo Ljubljane proti domu.

Tako smo ponovno izjemno uspešno izpeljali letošnji jesenski izlet, v mislih pa se nam že prepletajo ideje in želje za naslednji dvodnevni izlet, ki ga bomo pripravili naslednjo pomlad.

Stanislav Germauc

Vse foto: Franc Fras

SAMI SMO SI NAREDILI MILO

Udeleženci srečanja izdelave mila

Foto: Franc Fras

V nedeljo, 26. novembra, smo se člani in prijatelji društva MELISA zbrali na srečanju in izdelavi mila na kmetiji Vlada Šabederja v Zg. Koreni. Ambient je bil prijeten in v stilu starih časov, ko se je milo za vsakodnevno uporabo še izdelovalo doma. Prisotni so z zanimanjem sledili teoretični razlagi in praktični demonstraciji izdelave mila. Imeli pa so tudi svoje predloge – članica Marija Trep je podala svoje izkušnje, z vprašanji pa so sodelovali tudi ostali.

Izdelava mila je potekala po osnovnem receptu.

Sestavine:

- 1 kg olivnega olja,
- 125 g NaOH (luga),
- 3 dcl destilirane vode,
- naravno eterično olje sivke – cvetovi sivke.

Ob skodelici čaja je bilo vzdušje odlično. V naši družbi pa je bil tudi predsednik Oldtimer kluba Duplek Milan Šamec. Prijeten popoldan smo doživljali bogato in koristno.

Lepo vabljeni v našo družbo tudi v bodoče!

*Irena Lenič,
Društvo Melisa*

Društvo Melisa želi vsem članom društva, simpatizerjem in občanom Občine Duplek vesele božične praznike in srečno novo leto 2018.

UPRAVNI ODBOR
Irena LENIČ

D r u š t v o M E L I S A K o r e n a

Zaželimo si, da bi nam v letu, ki je pred nami, uspelo priklicati v naša življenja tiste vrednote, ki zблиžujejo ljudi – predvsem strpnost, skromnost, hvaležnost in ljubezen. Dovolimo jim, da spregovorijo in nam pomagajo ohraniti vero v radosti in lepoto življenja.

Prijetne praznike in veliko toplih objemov v prihajajočem letu vam želi

Turistično društvo
Občine Duplek
Predsednik
Stanislav Germauc

ZLATA SONČNICA 2017

V dvorani v Spodnjem Dupleku je 25. novembra 2017 potekala slovesna podelitev zlatih, srebrnih in bronastih priznanj zlata sončnica za leto 2017; dobitnikov je bilo 136

Za kakovostno in skrbno urejeno okolje jih na podlagi vsakoletnega ocenjevanja podeljuje hortikultura sekcijska, ki deluje v okviru Turističnega društva občine Duplek. Prireditve, ki jo je tudi letos spretno povezoval Robert Levstik, je odprl narodno-zabavni ansambel AJDA, nato pa je vse prisotne nagovoril predsednik društva, ki je predstavil naše delo in se vsem zahvalil za udeležbo, posebej županu Mitji Horvatu. Veseli smo bili tudi nagovora župana, ki je pohvalil naše delo in izrazil zadovoljstvo nad našimi prizadevanji. V kulturnem programu so sodelovali tudi otroci iz Vrtca Korena, Dupleški tamburaši in solist Timi Mulec.

Naglo se približuje najlepši čas v letu, čas adventa, čas božiča, čas prazničnega vzdušja in z njim povezanega veselja. Menim, da je prav ta čas primeren tudi za to, da se v našem Turističnem društvu Duplek ob bogatem kulturnem programu skupaj poveseimo na zaključni slovesni prireditvi. Letošnji bogat program je bil le uvod v svečan trenutek, ko smo razglasili in podelili priznanja. Priznanja smo podelili vsem tistim, ki ste v letu 2017 z veliko ljubezni, znanja, marljivosti ter zagotovo tudi z veliko osebnega veselja tako lepo skrbeli in urejali svoje domove in s tem prispevali k urejenosti celotne občine.

V letošnjem letu smo podelili nekoliko več zlatih priznanj, saj je med vami več posameznikov, ki so že več let zapored prejeli srebrno priznanje ter si tako – po naših merilih – prislužili zlato priznanje.

Naša hortikultura sekcijska pod vodstvom Marjana Štifterja je opravila veliko delo. Ponosen sem, ko vidim, da so člani sekcije kljub velikemu številu prostovoljno opravljenih ur z veseljem in z veliko pozitivne energije opravili vse potrebno delo, da je lahko navsezadnje stekla tudi naša prireditev. Članom komisije se za to opravljeno delo iskreno zahvaljujem. Zahvaljujem pa se tudi vsem članom upravnega odbora, ki se redno udeležujejo vseh sestankov in vestno izpeljejo vse dogovorjene naloge.

Ne pozabimo, da se v Turističnem društvu Duplek vsekozi zavzemamo za turizem po meri človeka, za turizem kot kakovost in način življenja in razvoja. Slogan »Turizem smo ljudje« nam torej ni tuj in nam daje smer.

Naše društvo je vse leto zelo aktivno

Imamo bogat program dela, ki ga člani društva tudi v celoti izpeljemo. Naše poslanstvo je predvsem prijetno druženje. Člani Turističnega društva Duplek smo ljudje dobre volje, ki ohranjamo stare običaje, skrbimo za lepoto našega kraja in njegovo prepoznavnost. S številnimi športnimi dejavnostmi, kot so pohodi, kolesarski trimi in strokovne ekskurzije, pa skrbimo tudi za zdravje naših članov in članic.

Zelo sem vesel, da smo se tudi letos v tako velikem številu udeležili prireditve Zlata sončnica. Vsem, ki ste bili prisotni, se zahvaljujem za navzočnost in skrb za lepoto našega kraja. Želim se zahvaliti vsem nastopajočim,

Slovesna podelitev priznanj

Vse foto: Stanislav Germauc ml.

ki ste popestrili našo slovesno podelitev, in vsem, ki ste pomagali pri organizaciji prireditve. Posebej se zahvaljujem tudi Vinku Fridauu, Zinki Dokl in Vrtnarstvu Tement za okrasitev odra.

Po zaključku prireditve smo ostali v dvorani in ob prigrizku skupaj nazdravili, malo poklepetali ter se na kraju povesečili in zaplesali še ob zvokih ansambla AJDA.

Stanislav Germauc,
predsednik TD Duplek

NIČ VAS NE STANE, ČE Z DELOM DOHODNINE PODPRETE DRUŠTVA

Vsakdo, ki plačuje dohodnino, lahko društvom še dodatno pomaga tako, da jim nameni do 0,5 % svoje dohodnine

Društveno dogajanje je pomemben del življenja v vaši občini. Veliko občanov je tudi članov občinskih društev, ki s ponosom in vnemo skrbijo, da je vsakdan v vaši občini lepši, varnejši ali športno in kulturno pestrejši.

V naši občini je 7 društev, ki jim lahko podarite del svoj dohodnine in jim tako pomagate pri njihovih prizadevanjih. Če se za to ne odločite, gre vašega pol odstotka nazaj v proračun. Tam vsako leto ostane več kot 4 milijone neporabljenih evrov, čeprav verjamemo, da bi jih ravno občinska društva znala najbolje in najkoristneje porabiti.

Vsakdo se verjetno najprej spomni prostovoljnih gasilcev, ti si vedno zaslužijo pomoč. Ima pa najbrž vsakdo poleg gasilcev še kakšno svoje najljubše občinsko društvo, tudi njim lahko podarite svojega pol odstotka. Če bi radi pol odstotka razdelili med več društev, lahko storite tudi to – izberete jih lahko do največ pet.

Kako lahko darujete? Preprosto. Lahko darujete preko sistema e-Davki ali se pozanimajte pri društvih samih. Lahko pa obiščete spletno stran dobrodelen.si. Tam vas

čaka seznam vseh društev iz vaše občine – poiščite jih po poštni številki, označite jih, vpišite svoje podatke, si natisnete obrazec in ga do konca leta odnesite ali pošljite na finančni urad. Vaša odločitev velja do preklica oziroma spremembe prejemnikov. Bodite dobrodelni še letos, da bo že naslednje leto tudi zaradi vas življenje v vaši občini še lepše, boljše, varnejše. Hvala.

*Uroš Bonšek,
Center za informiranje, sodelovanje
in razvoj nevladnih organizacij*

GASILCI SE BORIJO Z OGNJEN IN ZA DOSTOJNO PLAČILO

Vloga prostovoljnih in poklicnih gasilcev je v slovenski družbi nepogrešljiva

Gasilski »Na pomoč!« ima globok pomen. Je klic v sili v situacijah, ko smo v stiski in nemočni. Je klic, ki rešuje življenja, premoženje in lajša bolečino. V reševalnih akcijah so ogroženi tudi gasilci sami. Za herojska dejanja prejmejo priznanja, a je cena lahko včasih previsoka!

Operativne naloge gasilci opravljajo praviloma pri elementarnih nesrečah in katastrofalnih gozdnih požarih. Poklicani so za tehnično reševanje. Prvi pomagajo, ko zagori naš dom ali proizvodni obrat. Intervenirajo, ko zagorijo nevarne, zdravju škodljive snovi (tudi neznane) in pri izlitjih kemikalij v naravo. Med njihove naloge spada evakuacije ljudi, živali in premoženja, rešujejo iz vode in pomagajo pri težkih prometnih nezgodah. Rešujejo iz dvigal in nudijo prvo pomoč. Pokličemo jih tudi, ko nam voda zalije kletne prostore in kadar v sušnih mesecih zmanjkuje pitne vode.

Na normativnem področju sodelujejo pri snovanju načrtov varstva pred požari (občinski načrti zaščite in reševanja), pri snovanju požarnih in alarmnih načrtov. Delujejo preventivno pri osveščanju prebivalstva in šolske mladine. Pri svojem delu prevzemajo tveganja za ljudi in za morebitno materialno škodo ter izpostavljajo tudi lastno zdravje! Spisek njihovih nalog je resnično dolg in vsaka intervencija je po zahtevnosti drugačna, specifična.

Na učinkovitost dela gasilcev vplivajo številni dejavniki – od tehnične opremljenosti intervencijske skupine, standarda osnovne zaščitne opreme gasilca (obleka, čelada, obuvala ...), pa vse do sistema obveščanja, torej od

Foto: Franc Fras

pravih informacij o nevarnostih ob dogodkih. Za vzdrževanje kondicije v času svoje »aktivne gasilske kariere« skrbijo z rednimi vajami in izobraževanjem. Moderni časi prinašajo nove in nove izzive. Da zmorejo tudi najtežje naloge, potrebujejo poleg dobrih psihofizičnih sposobnosti in izurjenosti še primerno stimulacijo – nagrado. In prav zato prihajajo pred parlament.

V boj za pravičnejše plačilo

Letošnji protesti v slovenski prestolnici so pokazali na nezadostno razumevanje naše družbe do gasilskega dela. Morali so priti iz cele Slovenije, da bi opozorili na svoje probleme. Zahtevajo pravičnejše vrednotenja svojega dela! Opozorili so na težek položaj, na notranja plačna nesorazmerja in na razlike med primerljivimi (uniformiranimi) poklici v državi. Vprašanje je, ali je odgovor, da je razrešitev njihovih problemov v sistemskih rešitvah, zadosten.

Gasilci se profesionalno in ne-sebično odzivajo, ko jih potrebujemo, naloga države pa je, da jim zagotovi pogoje za delo in primerno plačilo! Primerjanje s »primerljivimi« ni pravo vrednotenje!

V GASILCU je nekaj, kar je močnejše od njega samega in sočloveku včasih pomaga za previsoko lastno ceno! Gasilec je človek z veliko začetnico! Tokrat gori pri gasilcih. Ali bodo odgovorni v državi prisluhnili in plačni požar pogasili dolgoročno?

Franc Fras

Skupina iz naših krajev na shodu »Za pošteno delo, pošteno plačilo«

Foto: Franc Fras

Glasni vzkliki gasilcev: »Za pošteno delo pošteno plačilo!!!«

Foto: Franc Fras

ZAHVALA OB ZAMENJAVI GASILSKEGA VOZILA V KORENI

Dobava vozila je zahtevala ogromen zalogaj denarja, 140 000 evrov

Začetki delovanja Prostovoljnega gasilskega društva Korena segajo v leto 1930. V tem času je društvo ob gašenju in reševanju opravljalo še številne dodatne naloge ter vedno živelo s krajem, velikokrat pa smo posredovali tudi izven domačega kraja.

Z vztrajnostjo smo naročili vozilo Iveco Trakker iz Nemčije, letnik 2010, s pogonom na vsa kolesa. Predelavo in nadgradnjo je opravilo podjetje SVIT-ZOLAR d. o. o. iz Ptujске Gore. Vozilo ima vgrajeno visokotlačno črpalko JOHSTADT s cisterno za 6000 litrov vode in razno opremo ter orodje za gašenje požarov, za prevoze vode na kraj intervencije ter za prevoze pitne vode krajanom. Ima tudi opremo za posredovanje ob poplavih. Finančna sredstva so zagotovili PGD Korena, Občina Duplek, poveljstvo Občine Duplek, krajanje, podjetja in razne organizacije. Težko pričakovani trenutek za vse nas gasilce in krajanje je nastopil maja, svojemu namenu pa je bilo vozilo svečano predano julija.

Za Prostovoljno gasilsko društvo Korena je vozilo velika pridobitev. Vendar to ni pridobitev samo za nas gasilce, temveč za vse krajanje ter tudi za vse občane občine Duplek, saj posredujemo

ob mnogih požarih ter drugih večjih nesrečah v občini, po potrebi pa tudi izven občine. Sedaj bo naše posredovanje ob požarih in drugih nesrečah mnogo lažje, ob usposobljenem operativnem kadru pa tudi strokovnejše.

Foto: Petra Škof

Ob koncu bi se radi zahvalili vsem krajanom, ki so nam pomagali v nabiralnih akcijah, predvsem pa županu Mitji Horvatu, svetnikom, poveljstvu Občine Duplek, gospodu diakonu Janezu Kurniku in patru Benu Lavrihu za krst vozila, organizacijam ter podjetjem, ki ste nam pomagali pri nakupu gasilskega vozila.

Vedno znova znamo združiti moči in pomagati, ko se izkaže, da lahko to pripomore k boljšemu življenju ljudi. Hvala, ker nam stojite ob strani.

Na pomoč!

Petra Škof,
PGD Korena

IZLET DRUŠTVA UPOKOJENCEV DUPELEK V NEZNANO

Z dvema avtobusoma smo se udeleženci dobre volje na izlet odpravili v četrtek, 9. novembra

Izleti našega društva v neznanu so vedno nekaj posebnega, in sicer zato, ker udeleženci – razen organizatoric – nikoli ne vemo, kam nas bo vodila pot. Vemo samo, da bomo zagotovo videli in spoznali nekaj novega in da se bo naše druženje po ogledih nadaljevalo veselo in prijetno, ker bomo skupaj proslavili praznik sv. Martina. Zato je tak izlet vedno organiziran čim bližje godovanju tega svetnika. Tako je bilo tudi letos.

Po kratkotrajni vožnji smo se najprej ustavili v Cerkvjenjaku, v osrčju Slovenskih goric. Središče vasi je na najvišji točki – na 341 m nadmorske višine, kjer stoji župnijska cerkev Sv. Antona Puščavnika. Kraj je dobil ime po cerkvi, ki je stala ob pomembni poti Ptuj–Gornja Radgona.

Tako kot vedno so organizatorice najprej poskrbele za odlično okrepčilo vseh izletnikov, nato pa smo se odpravili do cerkve, pred katero nas je prijazno pozdravil župnik, gospod Janko Babič. Povabil nas je v cerkev, kjer smo prisostvovali maši, med katero nas je g. župnik temeljito seznanil z zgodovino cerkve, katere prva omemba sega že v leto 1299 (ta je bila lesena in je pogorela). V začetku 16. stoletja so postavili novo, in sicer zidano, ki je v preteklih stoletjih doživela veliko sprememb (mnogo prezidav in dozidav).

V letu 2016 so praznovali 500-letnico postavitve zidane cerkve Sv. Antona, v začetku letošnjega leta pa že 400-letnico župnije. O zgodovini cerkve, župnije, vasi in občine Cerkvjenjak ter o življenju v tem koncu naše dežele v preteklosti in sedanosti je gospod župnik govoril z izrednim zanosom in navdušenjem, v svoje pripovedovanje pa je vpletel tudi veliko humorja, da smo se večkrat iz srca nasmejali. Pohvalil je izredno dobro sodelovanje z Občino in s krajanji, zato je cerkev, ki je bila še v začetku tega tisočletja v izredno slabem stanju, doživela v zadnjih letih temeljito obnovo in je danes v ponos kraju.

V okviru cerkvenih dejavnosti deluje veliko sekcij, nekaj posebnega pa so pritrkovalci oz. klenkarji, kot jim pravijo v Cerkvjenjaku. In kaj je posebnega? To, da imajo menda edi-

ni v Sloveniji tudi klenkarice. Pritrkovanje po zvonovih je v glavnem pri nas še vedno privilegij moških.

Tušakova domačija »cerkvenjaška lepota«

Dobro razpoložene in nasmejane nas je nato gospod župnik pospremil na ogled muzejske zbirke Feliksa Rajha, ki nas je prijazno sprejel pred hišo z muzejem. Gospod Rajh ima svojo zbirko razstavljen v »cerkvenjaški krasotici« (povzeto po spletni strani Občine Cerkvjenjak), kakor domačini pravijo Tušakovi domačiji. Povedal nam je, da je že v osnovni šoli pomagal enemu izmed učiteljev pri zbiranju starin, kasneje pa je s tem nadaljeval. Ker je njegova domača hiša postala pretesna za vse, kar je zbral, se je leta 2000 odločil za nakup Tovšakove domačije, ki pa jo je bilo potrebno temeljito obnoviti. To ni bilo lahko, ampak s trdim delom in tudi z odrekanjem vse družine jim je podvig uspel.

Današnja zbirka obsega več kot 800 različnih eksponatov (staro pohištvo, gospodinjske pripomočke, orodje, glasbila, orožje, manjše delovne stroje, fotografije ...). In še ena zanimivost – nekoč je bila v tej hiši združna trgovina, v kateri je del svoje vajeniške dobe preživela ena izmed udeleženk izleta. Ta zares bogata zbirka pa ni edina zanimivost Tušakove domačije. V kletnih prostorih je lepo urejena stara zeliščna lekarna, v kateri smo lahko poskusili kar nekaj »tekočih zeliščnih pripravkov« za različne težave (želodčne, psihične ...), s katerimi nam je postregel kar g. župnik, ki se je tako prelevil v zdravilca oz. natarjarja, kot se je sam imenoval.

Vse, kar smo videli (cerkev, muzej), je zares vredno ogleda – in če se boste kdaj znašli v Cerkvjenjaku, tega ne izpustite.

Izredno dobro razpoloženi smo se nato odpravili v bližnjo Komarnico, in sicer do Izletniške kmetije Breznik, kjer nas je že zunaj pričakal veseli harmonikar. Po prijazni dobrodošlici lastnika kmetije smo se okrepčali z zares odlično Martinovo pojedino (okusno in obilno) in veselo zaplesali. Ogledali smo si tudi vinsko klet, v kateri smo ob degustaciji preizkusili kar štiri hišna vina, ki nam jih je odlično predstavil Breznik mlajši (lastnikov sin), bodoči magister vinarstva. Seveda smo bili

tudi priče krstu vina ob prisotnosti naše vinske kraljice Kornelije Poharič. Ob živi glasbi smo plesali, peli in se veselili vse do večernih ur. Polni novih spoznanj in lepih doživetij smo se dobro razpoloženi vrnili domov.

Zares smo se imeli lepo, zato hvala vsem, ki ste se zopet izredno potrudili, da smo vsi izletniki uživali ves čas druženja. Prepričana sem, da se vsi udeleženci strinjate s tem in da si vsi želimo še več takih srečanj, na katerih zlahka pozabimo na vsakodnevne probleme in težave. Pridružite se nam prihodnje leto tudi tisti člani društva, ki letos niste bili z nami. Zagotavljam vam – ne bo vam žal.

Zdenka Kodrič

Foto: Arhiv DU Duplek

KAŠELJ

Kašelj je ena izmed najpogostejših težav, zaradi katere pacienti poiščete pomoč v lekarni

Sam po sebi ni bolezen, temveč simptom, ki se najpogosteje pojavlja ob virusni okužbi zgornjih dihal (npr. ob prehladu in gripi), ki so pogoste zlasti v jesenskih in zimskih mesecih.

Kaj je kašelj?

Kašelj je sunkovit izdih, ki iz dihal izloči neželjeno vsebino (čezmerno sluz in tuje snovi). Je zaščitni refleks, ki omogoči normalno, nemoteno dihanje. Pojavi se ob draženju ali zaporu dihalnih poti.

Kašelj se začne z globokim vdihom, sledi mu sunkovit izdih, ki ga začasno ustavijo glasilke. Tlak v dihalih se zato poveča. Visok zračni tlak nato odpre glasilke in zrak preleti sapnik s hitrostjo do 800 km/h, zaradi česar se iz dihal lahko izloči neželjena vsebina.

Vrste kašlja

Ločimo suh dražeč kašelj ter moker kašelj.

Suh dražeč kašelj je kašelj brez izmečka in tako nima fiziološkega pomena. Največkrat je posledica okužbe ali vnetja žrela in zgornjih dihalnih poti, ki ga naše telo zazna kot tujek ter ga želi s kašljem odstraniti. To vrsto kašlja imenujemo tudi neproduktiven kašelj.

Moker kašelj je kašelj, pri katerem se s kašljanjem izloča izmeček. Moker ali produktiven kašelj povzročajo okužbe ali vnetja v spodnjem delu dihal. Tam se tvori gosta sluz, ki jo nato telo s kašljem odstrani. Izmeček je lahko bister, gnojen, obarvan ali neprijetnega vonja.

Zdravila za pomiritev kašlja in olajšanje izkašljevanja

Izbira zdravila je odvisna predvsem od vrste kašlja. Kadar je kašelj suh, dražeč in torej nima fiziološkega pomena, ga lahko zavremo, pomirimo. Ravno nasprotno je pri mokrem kašlju, ki omogoča izločanje sluzi. Če bi zavirali moker kašelj, bi to privedlo do zastajanja sluzi v spodnjih dihalih, kar bi lahko vodilo v hujše zaplete. Cilj uporabe zdravil pri mokrem kašlju je tako le olajšanje izkašljevanja.

Za pomiritev suhega kašlja so v lekarni na voljo zdravila, ki zavirajo center za kašelj v možganih in jih imenujemo antitusiki. Zdravilni učinkovini, ki se uporabljata v zdravilih brez recepta, sta butamirat in dekstrometorfan. Na voljo pa so tudi zdravila rastlinskega izvora, ki vsebujejo sluzi ozkolistnega trpotca in gozdnega slezenovca, ki prekrijejo sluznico in tako zavirajo draženje.

Za olajšanje izkašljevanja pri mokrem kašlju se uporabljajo zdravila z ekspektoransi, ki povečajo izločanje sluzi ali le-to razredčijo. Zdravilne učinkovine so acetilcistein, ambroksol, bromheksin in gvaifenezin. V zdravilih rastlinskega izvora za olajšanje izkašljevanja najdemo jeglič, navadni bršljan in vrtno materino dušico ali timijan.

Pri izbiri pravega zdravila za vas vam bomo v lekarni z veseljem pomagali.

Kako si pomagamo sami?

Ne glede na vrsto kašlja je pomembno pitje zadostne količine tekočine.

Pri mokrem kašlju koristita tudi vlaženje zraka v prostoru in inhalacija.

Suh kašelj pomagajo blažiti mentol, kafra in eterična olja smreke, bora, evkalipta. Uporabljajo se od starosti dveh let naprej, in sicer za pripravo inhalacij in mazil za nanos na kožo vratu, prsnega koša in hrbta.

Kdaj je samozdravljenje kašlja primerno?

Kašelj, ki traja več kot tri tedne, se ponavlja in ima druge spremljajoče simptome in znake (kot so močno povišana temperatura, rumeno, zeleno ali krvavo obarvan izmeček, piskanje v prsah, lajajoč kašelj ...) ali se pojavlja le ponoči, ni primeren za samozdravljenje. Kašelj je namreč v teh primerih lahko posledica resnejše bolezni ali celo stranski učinek nekaterih zdravil. Prav tako je potreben obisk pri zdravniku, če bolehatе za katero izmed naslednjih bolezni: astmo, kronično obstruktivsko pljučno boleznijo, bronhitisom, popuščanjem srca in gastroezofagealno refluksno boleznijo. Samozdravljenje ni primerno za otroke, ki kašljajo in so mlajši od enega leta, ter ženske med nosečnostjo in dojenjem.

Sami lahko kašelj zdravite največ teden dni. Če v tem času ne pride do izboljšanja ali pa se kašelj celo poslabša, je obisk zdravnika nujen.

Dobro je vedeti

S kašljem lahko okužite tudi druge ljudi, zato si med kašljanjem pokrijte usta in si roke takoj umijte. Med kašljanjem se vedno obrnite proč od sogovornika.

Za svoje zdravje lahko največ naredite sami s krepitvijo imunskega sistema. Zato je pomembno, da se pravilno prehranjujete, se dovolj gibate, se izogibate stresu in dovolj spite. Po potrebi dodajajte tudi vitaminsko-mineralne dodatke ali zdravila rastlinskega izvora za zvečanje odpornosti organizma.

Za dobro delujoč imunski sistem pa je pomembno tudi to, da počnete tisto, kar vas veseli in uživate v družbi ljudi, ki jih imate radi. Obilo takih trenutkov vam v novem letu želi celoten kolektiv Lekarne Duplek. Vabimo vas, da nas obiščete v lekarni ali na spletni strani www.lekarna-duplek.si.

Patricija Vindiš, Lekarna Duplek, absolventka Fakultete za farmacijo

OKREPIMO IMUNSKI SISTEM

Pred okužbami se je dobro zavarovati z naravnimi zdravili, ki nimajo stranskih učinkov

Z vremensko ohladitvijo se poveča tveganje za prehladna obolenja. Imunski sistem nas bo branil pred napadi bacilov, virusov, bakterij, če ga bomo pravočasno okrepili, predvsem črevesje, kjer se nahaja glavna imunska celica. Pri tem bodo najpomembnejšo vlogo odigrali probiotiki (jogurt, kefir, kislo zelje, repa, kvas ...). Probiotikom pa bomo pomagali z vlakninami: semeni, oreščki, otrobi, topinamburjem, česnom, čebulo in drugo zelenjavo. Če smo uživali antibiotike, smo uničili črevesno

»trato«, ki se bo obnavljala 3 mesece. Pri tem nam bo najboljše pomagala omenjena prehrana.

Ob pojavu vročine ne ukrepajmo takoj, saj se pri višji temperaturi telesa uniči največ virusov, bakterij. Če pa smo nestrpni, si skuhamo bezgov čaj, ki bo sprožil potenje in s tem padec temperature. Prav tak učinek dosežemo s pitjem kozarca soka rdeče pese. Spijemo pa lahko tudi sok pomaranče s pol žličke kajenskega popra in žličko medu v čaju ali topli vodi.

Pri kašlju skuhamo žajbljev, timijanov, slezenovčev, lipov ali čebulni čaj z medom ali propolisom. Pripravimo si tudi sirup čebule, črne redkve ali jagod bezga. Ne pozabimo na kurjo juhico z obilo zelenjave!

Boleče grlo je virusnega porekla, zato antibiotiki ne bodo učinkovali. Grlo izpiramo z razredčenim propolisom, žajbljevim čajem. Pijemo čaj iz ingverja, kurkume, cimeta, klinčkov.

Težave s sinusi rešujemo z vdihovanjem vroče vode z naribanim ingverjem (tudi s suhim) ali z vdihovanjem naribanega hrena.

Prehlada se lotimo nemudoma. Vzamemo Immunol (tega ne jemljemo kar tako za vsak primer, ker se telo

na substance navadi, ko pa ga zares potrebujemo, se ne bo odzvalo). Zelo učinkoviti bomo z inhalacijami večkrat na dan. V večji lonc narežemo vejice iglavcev, rožmarina ali drugih aromatičnih zelišč (lahko tudi dve kapljici eteričnega olja). Razkužili bomo gornje dihalne poti, da se okužba ne bo selila naprej (bronhiji, pljuča). Poleg naravne, sezonske, lokalne hrane moramo užiti veliko C vitamina, ki bo opravil protivirusno nalogo. Vitamin E je prav tako imunostimulativen, vitamini A, B, D delujejo protivnetno.

Vsak dan uživajmo križnice: zeljnice, repo, rukolo, kolerabo, redkev, hren idr., saj so naravni antibiotiki, ki preprečujejo vse civilizacijske bolezni. Hrano obogatimo z začimbami: s čilijem, čebulo, česnom, ingverjem, kurkumo, origanom, klinčki, rožmarinom, timijanom. Te že v majhnih količinah delujejo zdravilno. Izogibajmo se mastni, sladki, mlečni hrani. Sladkor blokira imunski sistem za nekaj ur, mlečni izdelki pa zaslužijo dihalne poti.

Gibanje, optimizem, pozitivna naravnost do narave in ljudi nas bodo krepili in ohranjali zdrave.

Marija TREP

NOVICE IZ NAŠIH AMBULANT

Karmen Koser, dipl. med. sestra

Dovolite, da sem vam predstavim! Moje ime je Karmen in prihajam iz majhne vasice z imenom Destrnik. Sem preprosta, zgovorna ter zaupanja vredna oseba, ki je vedno pripravljena pomagati.

Delo medicinske sestre mi je bilo položeno v zibelko, že kot otrok sem vedno govorila, da bom medicinska sestra, ko bom velika, saj sem vedno rada svetovala, priskočila na pomoč ter imela poseben odnos do ljudi, ki so zboleli. Moje šolanje se je po osnovni šoli nadaljevalo na Srednji zdravstveni šoli Maribor in ker sem želela pridobiti še več strokovnega znanja, sem se vpisala na Fakulteto za zdravstvene vede. V času študija sem si izkušnje pridobivala v ambulanti za predšolske otroke na Ptuj, kjer sem z veseljem delala. Moja prva zaposlitev je nato bila v Domu upokojencev na Ptuj, ker sem delala kot srednja medicinska sestra, po objavljenem razpisu za dipl. med sestro pa sem nato odšla v referenčno ambulanto v Dornavo. Tam sem delala 3 leta in spoznala, da je to moja sanjska služba. Delo me resnično veseli, rada prihajam v službo, saj mi delo nudi veliko možnosti za osebno rast. Na obraz se mi prikraide nasmeh, ko

vidim, da ljudje radi prihajajo k nam in da nam zaupajo. Zato prihajam v Sava Med, d. o. o. kot referenčna sestra, ki se zelo veseli srečanj z vami. Upam in si želim, da se bomo s celotnim timom s skupnimi močmi borili proti boleznim našega vsakdana.

Karmen Koser, nova diplomirana medicinska sestra v referenčni ambulanti SAVA MED, d. o. o.

Hitro, hitro mine čas,
Kaj v tem letu čaka nas?
Vsaka zvezda ena želja,
Za veselje, zdravje, srečo!
Vse težave pozabimo,
Novih dni se veselimo.

**Srečno 2018 vam želi,
SAVA MED d.o.o. in
MEDIKUS d.o.o.**

ANTON KOLAR SLUGA, DR. MED., SPEC. SPL. MED. (1. 2. 1944 – 21. 10. 2017)

Naš Anton Kolar Sluga, za večino naš Tone, je bil rojen v relativno premožni meščanski družini v Mariboru. Živel so na lokaciji sedanjega UKC Maribor. Oče Ivan Sluga se je ukvarjal s prevozništvom – na začetku s konji, kasneje z avto prevozništvom. Še pozneje pa je delal kot taksist. Mama Frančiška (dekljiški priimek Gajšek) je po rodu iz trgovske družine. Tone-

tova babica je imela že v 30-ih letih prejšnjega stoletja trgovino »Gajšek«, ki se je nahajala v pritličju stavbe sedanjega mariborskega Kazina ob starem mostu. Naš Tone je že kot otrok spoznal notranjost dunajske opere in pokazal interes za kulturo in umetnost, kar ga je spremljalo tudi kasneje v življenju.

Razgledani starši so ga poslali na takrat še klasično gimnazijo (sedanjo Prvo gimnazijo), ki jo je končal in postal glede na status te šole razgledan klasični intelektualec. Velikokrat je v svojih zgodbah omenjal svoje drage sošolce iz gimnazije, tudi na obletnice mature je redno hodil.

Študij medicine je opravljal na Reki. Tam je spoznal druge Slovence: Zmaga, Petra, Jožeta in številne druge, ki so bili tudi študenti medicine in s katerimi je leta in leta ohranjal redne in prijateljske stike.

Na Reki je že od leta 1947 deloval Slovenski dom KPD Bazovica, ki je vse do prihoda slovenskih študentov vegetiral v programu kulture in sodelovanja. Študenti, posebno omenjena ekipa študentov s štajerskega konca, so zelo hitro prevzeli pomembne funkcije v slovenskem timu. Naš Tone je bil eden od stebrov organizacije kulturne dejavnosti. Organizirali so predavanja, gostili profesorje iz Ljubljane, razširili obstoječo knjižnico. V Slovenski dom je prihajalo vedno več tam živečih Slovencev, istočasno pa je Bazovica postala osrednji kraj zbiranja študentov medicine, saj je bila fakulteta v neposredni bližini. Povezave mladih intelektualcev Reke – Hrvatov, Slovencev, Bosancev – je odmevala tudi v kulturnem življenju Rečanov. Spletle so se močne prijateljske vezi, ki trajajo še danes.

V času študija je naš Tone zasnoval družino. Vojaški rok je služil v Makedoniji, in sicer v mestu Kumanovo.

Leta 1976 se je naš Tone z družino vrnil v Maribor in takoj začel z delom v SB Maribor kot stažist – dobesečno tam, kjer je odraščal njegov oče in so njegovi imeli družinsko hišo. V bolnici so hitro opazili njegovo razgledanost, značaj in poštenost. Dobival je ponudbe za različne specializacije, ampak se je zaradi svoje odprte komunikacije in empatičnega odnosa do ljudi vseeno odločil za družinsko (takrat še splošno) medicino v ZD Mariboru. Kariero zdravnika splošne medicine je

tako začel na zunanjih lokacijah – še v stari stavbi v Dupleku, veliko let pa hkrati tudi v Staršah, Marjeti na Dravskem polju in Malečniku. Sam je v teh časih pokrival 4 okoliške ambulante, hkrati pa je še dežural v stari dežurni ambulanti ZD Maribor, v centru mesta, na terenu ter na lokacijah Lovrenc na Pohorju, Oplotnica idr. V času dela v Zdravstvenem domu Maribor je uspešno opravil specializacijo iz splošne medicine in pridobil naziv specialista splošne medicine. V svoji bogati karieri je opravljal tudi delo mrliškega oglednika, bil je mentor številnim generacijam mladih zdravnikov, stažistom in študentom.

Bil je uradni mentor študentom Medicinske fakultete v Ljubljani ter glavni mentor številnim specializantom splošne/družinske medicine. Bil je dolgoletni član Zdravniške zbornice Slovenije od njene ponovne ustanovitve in tudi poslanec skupščine Zbornice, kjer je deloval kot predstavnik mariborske regije (primarno zdravstvo).

Postal je tudi častni občan občine Duplek, kar je bila zanj velika čast in kar je vedno s ponosom omenjal!

Po otvoritvi nove občinske stavbe leta 2001 in novih prostorov Zdravstvene postaje Duplek je z velikim veseljem sprejel nove izzive razvoja primarnega zdravstvenega varstva v občini Duplek.

Imel sem to srečo in čast, da sva se spoznala leta 2003, in sicer zelo kmalu po mojem prihodu iz ZD Radlje v ZD Maribor. S svojo razgledanostjo, poštenostjo in osebnostno širino me je takoj privabil in prepričal, da bi svojo življenjsko pot začel in tudi nadaljeval ravno v ambulanti v Dupleku. Od leta 2007 pa sva skupaj začela tudi zasebno pot in si drug drugemu pomagala. Skupaj sva v službi in izven nje prebila čudovitih 14 let. Veliko me je naučil, veliko časa sva prebila v skupnih pogovorih, se družila, skupaj potovala in se izobraževala.

Našem Tonetu je služba veliko pomenila, tudi njegovi domači so ga spoznavali skozi njegovo delo, ki se nikoli ni končalo le s koncem delovnega urnika ambulante. Tone je bil dober mož svoji Leonelli, čudovit oče svoji hčerki Bredi, zelo nežen dedi vnukinji Ani in prijazen tast zetu Damjanu.

Tone je vedno ostal samosvoj, zaprisežen fantast s smislom za humor in obvezno s kančkom cinizma, meščan po rojstvu, kulturi in opredelitvi! Bil je veliki ljubitelj glasbe, predvsem jazza, užival je v družbi izbranih prijateljev. Bil je veliki ljubitelj umetnosti, leposlovja, zgodovine in politike, izjemen kuhar, ljubitelj dobre hrane ... Skoraj nemogoče je na enem mestu strniti vse njegove interese in širino njegovih zanimanj.

Dragi Tone, vedno boš ostal z nami, v naših mislih in predvsem v naših srcih. Ponosen sem, da sem bil tvoj sodelavec in prijatelj.

Počivaj v miru.

*Doc. dr. Vojislav Ivetić, dr. med., spec. druž. med.
Kolektiva SAVA MED d.o.o. in MEDIKUS d. o. o.*

DOKTORJU KOLARJU V SPOMIN

Čeprav tako mora biti – eni odhajajo, drugi prihajajo – smo žalostni, ker odhajaš. Prezgodaj odhajaš. Ostaja praznina. Niti moja želja, da bi kakšen popoldan preživela skupaj kot upokojenca in obujala prijetne spomine, se žal ne bo uresničila. A zagotovo vemo, da se ti nismo dovolj oddolžili za vse dobro, kar si s svojim strokovnim in zavzetim delom naredil za slehernega svojega pacienta, za vse nas.

Čeprav sta bila človečnost in dobrota del tvojega načina življenja in zato nisi pričakoval javnih priznanj, bi tvoj visoki moralni lik morali prej ozavestiti. Ob tvoji strokovnosti in človeški toplini smo se kljub formalni neurejenosti na področju zdravstva počutili varno. Vzvišenemu poklicu si podredil druga področja življenja in tako zedinil zemeljsko in večno.

To si potrdil tudi z nadaljevanjem dela družinskega zdravnika v občini Duplek, čeprav je tvoje zdravje postajalo krhko in si imel pogoje za upokojitev. S profesionalno doslednostjo pa si zagotovil, da se bo delo družin-

skega zdravnika nadaljevalo. Zato sem ponosen, da sem bil tvoj sopotnik, da sva to dobrobit za občane občine Duplek ustvarjala skupaj.

Dragi naš doktor Kolar! Ne le kot zanesljivega zdravnika, pogrešali te bomo tudi kot prijetno, prijazno in duhovito osebo, ki nam je pomagala tudi z zdravim humorjem in optimizmom. Pa še z modrostjo in koristnimi nasveti. Zato je s tvojim odhodom praznina v naših srcih še večja. Toda ti odhajaš.

Sled pa ostaja. Trajni odtisi ostajajo. Odtisi dragega zdravnika Kolarja. Odtisi častnega občana občine Duplek. Odtisi dragega prijatelja. Naš dragi prijatelj odhaja. Njegov duh pa živi. Kot spodbuda in kažipot. Slava mu!

*Janez RIBIČ,
bivši župan Občine Duplek in
bivši poslanec DZ ter častni občan*

*Ob novem letu se spomnimo preteklega leta
in delamo načrte za prihodnost.
Smelo in z zaupanjem stopite v novo leto,
ki naj bo zdravo, zadovoljno in srečno.*

Milan Simonič, predsednik VVD Trta

POROČILI SO SE

BISERNA POROKA JANKA IN KATARINE SIMONIČ

Janko in Katarina Simonič Foto: Majda Simonič

29. novembra 1957 se je začela skupna življenjska pot Janka Simoniča in Katarine Simonič, rojene Šabeder. Janko se je rodil v Sp. Dupleku leta 1934 kot prvi otrok v družini Simonič, imel je še dva mlajša brata. Katarina, rojena leta 1935, pa je tretji otrok v številni Šabedrovi družini iz Zg. Dupleka, kjer se je rodilo deset otrok. Oba sta bila zaposlena, v Sp. Dupleku pa sta si ustvarila dom. V zakonu sta se jima rodili dve hčerki, Katica in Majda. Jesen življenja preživljata skupaj s hčerko Majdo, ki skrbi, da je njuno življenje kljub bolezni lepo. Pri tem pa pomaga tudi ostala družina. Neizmerno imata rada svoje vnuke – Sama, Dunjo in Sanjo. Na njun obraz velikokrat narišejo nasmeh pravnuki Luka, Vid, Lina in Taj, ki prababico in pradedka radi obiščejo. Veliko se družijo, predvsem poleti pri hčerki Katici v Zimici.

Ob lepem jubileju jima želimo še naprej veliko trdnega zdravja in razumevanja v krogu družine, ki ju ima oba zelo rada.

Katarina POŠTRAK

GENERACIJA IZPRED 35 LET

Generacija, ki je leta 1982 uspešno zaključila Osnovno šolo Bratov Greif, sedaj OŠ Duplek, se je zbrala in proslavila 35. obletnico. 21. oktobra 2017 smo preživeli čudovit popoldan, ki se je podaljšal v večerne in zgodnje jutranje ure.

Dan je potekal v znamenju pripadnosti generaciji, ki se še danes zelo dobro drži, je mladostno razigrana, se zna sprostiti in poveseliti ter deliti občutke lepega z nekdanjimi sošolci, sokrajani, nekdanjimi/sedanjimi prijatelji. S prisotnostjo nas je na kratko počastila tovarišica Silva Krajnc in nas osvestila, da je pred nami še dolgo življenje.

Dogajanje je potekalo na Turistični kmetiji Pesel, ki je kot zmeraj poskrbela za dobro pogostitev in domačnost.

Navzočim in tudi tistim, ki ste bili z nami v mislih, se z Mojco Bračič zahvaljujeva za izkazano dobro voljo in prisrčen odziv.

Vsem, ki ste že v družbi Abrahama, in tistim, ki boste kmalu, želim obilo pozitivne energije in upam, da se kmalu spet srečamo.

Albina Hojski Ilijevec

Foto: Emil Šterlek

MARIJA KIKEL JE PRAZNOVALA 80 LET

V tem jesenskem času, polnem toplote, smo se zbrale tvoje prijateljice iz telovadbe Društva upokojencev Duplek, da bi ti naklonile par besed ob tvojem jubileju – 80-letnici.

Prišla si med nas v Duplek, se hitro vključila v vaško življenje, v še posebno veselje ti je druženje v telovadni skupini, kjer nam s svojo vitalnostjo, dobro voljo in nasmejanim obrazom lepšaš urice telovadbe in našega druženja. Ostani še naprej tako pozitivna, vitalna in nasmejana kljub svojim letom, ki jih tako dobro skrivaš.

Iz srca ti želimo vse lepo in mnogo aktivnih gibov z nami! Še na mnoga leta!

Tvoje prijateljice telovadke

Marija Kikel

MLADI DOPISNIK

Uredniški odbor sestavljamo: Mia Miholič, Ajda Rojko, Žana Ivana Halužan Sagadin, Julija Jelatancev, Žak Petrič Grajfoner ter mentorici Maja Ferk in Darinka Mulaosmanovič.

MOJ DNEVNIK: MIRNO MORJE

Ko sem izvedel, da me je učiteljica izbrala za učenca, ki gre na Mirno morje, sem bil zelo vesel. Komaj sem čakal, da doma povem staršem. Ko pa sem izvedel, da bosta z mano šla tudi Erik in Mihaela, sem bil presrečen. En teden pred odhodom smo dobili sponzorske stvari: majice, dežnik, blokce, zvezke, podlogo za miško, obeske, kape, brisačo itd. Bil sem vesel, ko mi je razredničarka dajala stvari. Sošolci so me spraševali, čemu vsa ta darila – in razložil sem jim, da grem na Mirno morje za en teden. Juhuhu!

16. septembra 2017

Zjutraj smo se zbrali pred OŠ Gustava Šiliha Maribor. Odpravili smo se proti cilju – Splitu. Tam sta skiperja Ivo in Katarina prevzela barko. Spoznali smo še ostale člane barke, ki so prišli iz OŠ Kamnik. To so bili Anže, Elvis ter Ivo in Katarina. Potem smo na jadrnico zložili vso prtljago in si razdelili kabine. Zložili smo hrano v omare in izvedeli, kje je kaj. Povedali in razložili so nam pravila, ki veljajo na jadrnici. Nato smo še pomerili reševalne jopiče. Na jadrnici nas je bilo osem. Po kosilu smo raziskovali marino in šli v trgovino. Zvečer je padala toča, igrali smo karte, se stuširali v marini in nato odšli spat. Skozi okno sem lahko užival v razgledu.

17. septembra 2017

Zjutraj sva se z Erikom prva zbudila, poslušala glasbo in se pogovarjala. Potem smo opravili jutranje dolžnosti, pojedli zajtrk in se začeli pripravljati na izplutje, a je začelo deževati in padala je toča, zato smo ostali v marini. Ostali smo v notranjosti in se učili za skiperski izpit, vadili

smo mornarske vozle in tehniko ter spoznavali jadrnico. Ko je prenehalo deževati, smo končno odpluli. Med vožnjo smo se zelo zabavali, pripravljali smo kosilo. Ko smo prispeli v marino Frapa, nam je učiteljica Nina pokazala, kje so kopalnice, stranišča, trgovina, drugi pomoli ... Takoj smo opazili zelo velike jahte, ki so bile tam privezane. Ko smo pojedli večerjo (jedli smo govejo juho, panirana piščanca, pečen krompir in solato), smo dobili zapestnice in po vsej marini iskali osebo, ki je imela enako zapestnico. Par sta našla Erik in Elvis, ki sta tudi dobila nagrado. Zvečer smo se vsi dobili na trgu, nato pa se predstavili v disko. Ker so potekale finale v košarki, kjer se je naša Slovenija spopadla s Srbijo, nam je učiteljica Nina dovolila, da v gostilni pogledamo tekmo in navijamo za naše prvake! Seveda so nam priigrali zlato kolajno!

18. septembra 2017

Ko smo izpluli iz marine, smo prvič odprli glavno jadro. Med vožnjo sem sedel na premcu in gledal valove. Ko smo prispeli do dogovorjene kopalne točke, smo se bočno zasidrali k ostalim jadrnicam slovenske flote. Tam smo se kopali. Anže, Elvis in jaz smo se vozili s čolnom na vesla okoli zasidranih jadrnic. Ena izmed jadrnic je imela motorni čoln, na katerega smo privezali ostale čolne na vesla ter naredili vlak. Na ostale čolne so prišli še drugi otroci in se potem vozili okrog jadrnic. Nekaj časa smo bili še zasidrali, nato pa smo z genovim jadrnom in ugasnjenim motorjem odjadrili na pot proti marini Maslenica na otoku Šolta. Tam smo se pripravili na predstavitev bark in ekip. Oblekli smo kostume POLIK, se slikali, predstavili svojo barko in delili zvezke, urnike ter koledarje ostalim otrokom slovenske flote. To je bilo super. Dolgo v noč je sledil »palačinka party«, kjer smo jedli raznovrstne palačinke, sedeli na velikih stopnicah, plesali v disko na prostem in se pogovarjali.

19. septembra 2017

Po deževni noči smo pojedli zajtrk, ki smo si ga pripravili sami, in se hitro odpravili na pot proti marini Kaštela.

Morje je bilo zelo valovito in nas je močno premetavalo. Doživeli smo tudi pijavico, zelo hudo nevihto. Najboljši skiper Ivo in njegovi dve pomočnici, učiteljici Katarina in Nina, so krotili jadrnico, mi smo pa z rešilnimi jopiči sedeli v salonu jadrnice, dokler nevihta ni prenehala. K sreči ni nihče bruhal. Ko smo prispeli v marino, smo si naredili broške in se odpravili na iskanje parov. Bil sem uspešen, saj sem našel dve broški. Tudi Erik je našel dve, Mihaela pa je bila najuspešnejša, saj je našla vse tri. Popoldan so se pričele najrazličnejše delavnice: izdelati sem si dal odlitek dlani v mavcu, izdelovali smo svojo zastavo, pri kateri smo uporabili vse možne ideje, in jo na koncu predali učiteljici Nini. Zvečer smo igrali karte in odšli spat. Dan se mi je zdel zelo kratek.

20. septembra 2017

Ponoči je spet deževalo. Zbudili smo se v mrzlem jutru. Ta dan smo se preizkusili v vožnji z invalidskim vozičkom. Z zavezanimi očmi smo hodili po posodah, ki so bile napolnjene z vodo, baloni, storži, senom in sekanci, ter ugotavljali, kaj je notri. Enako smo naredili z rokami. Izdelovali smo škatlice, jih porisali in vanje dali obe-sek za ključke, zgradili smo DaVincijev most, po katerem smo tudi hodili. Nato smo se pripravili na praznovanje Mihaelinega rojstnega dne. Učiteljici Katarina in Nina sta ji pripravili torto iz bombonov s svečko v sredini. Odprli smo otroški šampanjec in nazdravili. Za darilo smo s kombijem odšli na ogled Splita. Sprehajali smo se po ulicah Splita, si ogledali zapore, zlata vrata, za srečo smo pobožali prst kipa in odšli na sladoled. Zvečer smo šli v disko. Tam so bili vsi udeleženci Mirnega morja 2017 in izžrebali so zmagovalca iskanja brošk.

21. septembra 2017

Ta dan je bil za Mirno morje najpomembnejši, saj je vseh 100 in nekaj bark zaplulo skupaj po morju. 24 držav je bilo letos udeleženih v tej floti miru in tolerance. Izpluli smo z ostalimi jadrnicami in vse naenkrat so odprle jadra. Ko smo prišli iz zaliva, smo se razkropili in se namenili proti Braču. Naš cilj je bila Milna. Na poti smo odpirali in zapirali jadra, se zabavali, poslušali glasbo in se sončili. Učili in ponavljali smo znanje za izpit mladega skiperja. Pluli smo po majhnih valovih in bilo je prijetno. Ko smo pristajali, je učiteljica Nina vrgla vrv in barko so privezali. Nato sva z Erikom postavila pasarelo, da smo lahko varno prišli na kopno. Nato smo se kopali, sončili in zabavali. Zvečer smo odšli na dolg sprehod, pojedli sladoled in se pogovarjali.

22. septembra 2017

Zjutraj smo izpluli iz Milne na Braču. Pluli smo do lepega zaliva v Milni, kjer smo se zasidrili. Tam smo se kopali, skakali iz jadrnice, iskali školjke, se vozili s supom, se vozili s čolnom, ki sem ga tudi sam veslal, jedli mini pice in puding. Tudi potapljali smo se in se sončili ter igrali in predvsem zabavali. Nato smo čoln dvignili, počakali, da smo se posušili, in se pripravili na pot. Imel sem priložnost, da sem lahko vozil jadrnico. Po vrnitvi v marino smo si privoščili še zadnjo večerjo v restavraciji marine Kaštela, kjer so nas počastili s pomfrijem in čevapčiči.

23. septembra 2017

Zadnji dan smo vso svojo prtljago zložili na voziček in jo odpeljali do kombija. Sledilo je poslavljanje od ostalih udeležencev Mirnega morja. Sedli smo v kombi in se od-

pravili na pot proti domu. Ko smo se pripeljali do šole, so nas tam že čakali naši starši. Erikova mama je za dobrodošlico spekla buhtlje, ki smo jih z veseljem pojedli. Na koncu smo se še fotografirali in se poslovili.

To je bilo nekaj najboljšega, kar se mi je kadarkoli zgodilo, zato to izkušnjo priporočam prav vsakemu otroku. Še enkrat hvala razredničarki, ki me je izbrala, da sem na Mirno morje odšel prav jaz, hvala učiteljici Nini, ki nam je bila 8 dni prava mama, hvala za družbo, izkušnje in učenje. Hvala skiperju Ivu, ki nas je varno vozil iz marine v marino. In velika zahvala vsem sponzorjem, ki ste mi to neponovljivo potovanje omogočili!

David Ferčec, 8.a OŠ Duplek

NA OBISKU PRI PREDSEDNIKU DRŽAVE

V sredo, 25. oktobra 2017, smo se učenci OŠ Korena in predstavniki občine odzvali povabilu predsednika države ter se odpeljali v Ljubljano.

Vožnja je bila pestra in zanimiva. Po slabih dveh urah smo se pripeljali med značilne ljubljanske mestne ulice in izstopili na postaji. Čez cesto smo zagledali lepo, veliko in predvsem veličastno stavbo. To je bila Predsedniška palača. Vhod v stavbo je varovala častna straža. Ko smo stopili v palačo, se je pred nami razprostrl veličasten pogled na široko stopnišče, ki je vodilo v več soban in hodnikov. Najprej smo v garderobi odložili stvari in v spremstvu odšli v sprejemno dvorano, kjer smo sedli na preprogo in nestrpnost čakali. Napovedovalka je napovedala prihod predsednika, ki se je začel s himno, saj je bil ta dan praznik, in sicer dan suverenosti. Sledil je kratek program in potem nas je predsednik nagovoril. Po nagovoru smo se lahko z njim pogovarjali. Kasneje nas je povabil na ogled svoje pisarne in ostalih prostorov v palači. Na koncu pa smo dobili sila dober sladoled.

Čas je hitro minil in že smo polni različnih vtisov zapustili veličastno palačo ter se odpeljali proti domu.

Julija Jelatancev, 9. razred OŠ Korena

UTRINKI Z OBISKA PREDSEDNIŠKE PALAČE

Predsedniška palača je bila čudovita. Všeč mi je bilo, da nam je dal predsednik možnost, da smo ga lahko vprašali, karkoli smo želeli. To je bila velika čast za vse nas.

Tina Bezjak, 8. razred OŠ Korena

Všeč mi je bil predsednikov sprejem in to, da nam je pokazal palačo.

Issa Rebernik, 7. razred OŠ Korena

Najbolj všeč so mi bili predsednikova pisarna, akvarij z zlato ribico in lestenci v palači, ki so bili ogromni, svetleči, polni biserov različnih oblik.

Vita Rojko, 7. razred OŠ Korena

Všeč so mi bila razstavljena predsedniška darila in čas, ko se mi je predsednik podpisoval na slovensko zastavico.

Aleks Mišič, 7. razred OŠ Korena

Všeč mi je bila zbirka predsedniških daril, pa tudi slado-

Druženje s predsednikom v njegovi delovni sobi

Ogled razstavljenih predsedniških daril

Vse foto: Andreja Flis

led, ki smo ga dobili; domov smo lahko odnesli slovensko zastavico in se podpisali v veliko knjigo.

Kaja Hanžekovič, 8. razred OŠ Korena

Všeč so mi bili sprehod po celotni palači, lestenci in sladoled, ki smo ga dobili. Bilo je poučno in zanimivo.

Erika Novak, 8. razred OŠ Korena

PROSTOVOLJKE V KNJIŽNICI

Nekoč je nekdo rekel: »Če misliš, da je branje knjig dolgočasno, jih bereš narobe.«

Ja. To je resnica. Toda nas šest ne misli, da so knjige dolgočasne. Me – Ajda, Mia, Melanie, Ema, Karolina in Lia, učenke 7. razreda – v knjižnici OŠ Duplek opravljamo prostovoljno delo vsak četrtek in petek prvo šolsko uro. Naučile smo se opravljati različna dela v knjižnici. Znamo razvrščati in izposojati gradivo ter ga razporejati po knjižnih policah. Počutimo se zelo odgovorno, saj imamo neke vrste službo. Hkrati pa je delo v knjižnici zelo zabavno, čeprav nam ni všeč, da moramo govoriti tiho. Pomagale smo pri postavitvi razstave Umetniki sezone. Ob dnevu šolske knjižnice smo pripravile tudi ure za starejše učence.

Čeprav smo za nekatere »piflarke«, imamo to prostovoljno delo zelo rade in vsak teden komaj čakamo, da se zjutraj ponovno družimo med knjigami.

Lia Horvat Zupančič, 7. a OŠ Duplek

IZLET NA ŽAVCARJEV VRH

V torek, 10. oktobra 2017, smo imeli učenci predmetne stopnje športni dan.

Zjutraj smo si v telovadnici šole ogledali predstavitev šole boksa. Nato smo pojedli malico. Avtobusi so malo zamujali, a nas to ni motilo. Odpeljali smo se do Spodnjega Rušnika po cesti proti Gaju. Tam smo izstopili in se po strmi gozdni poti povzpeli do kočice na Žavcarjevem vrhu. Med potjo smo se večkrat za nekaj minut ustavili in počivali. Videli smo tudi veliko črno-rumenih močeradov in žabo, druge živali pa so se nas prestrašile. Našli smo veliko kostanjev, nekateri pa so ob poti našli celo nekaj užitnih gob. Šli smo tudi mimo hrušk, s katerimi smo se okrepčali.

Končno smo prispeli do zelene lokacije na Žavcarjevem vrhu. Zgoraj sta nas pričakala lepo vreme in čudovit razgled na dolino. V prostem času smo se družili in se okrepčali s hrano in pijačo iz nahrbtnika, kot se spodobi za prave pohodnike. Potem smo krenili nazaj. Vsi smo mislili, da bo pot nazaj lažja kot navzgor, a smo se zmotili. Po poti nazaj smo se šalili in veliko smejali. Na cesti nas je že pričakal avtobus, s katerim smo se odpeljali proti Dupleku. Na koncu dneva so nas bolele noge, a smo bili navdušeni, da smo premagali tako veliko razdaljo.

Izlet bi z veseljem ponovili, vendar bomo morali to leto nabirati kondicijo, da bomo drugo leto s še lažjimi koraki prispeli do vrha.

Karolina Pernek in Mia Miholič, 7.b, OŠ Duplek

VZPON NA ŽAVCARJEV VRH

V četrtek, 12. oktobra 2017, smo se učenci OŠ Korena odpeljali z avtobusom pod Žavcarjev vrh. Imeli smo namreč športni dan.

Z avtobusom smo se pripeljali do vznožja, izstopili in se odpravili na vrh. Ko smo hodili nekje 50 minut, smo bili na sredini, tam smo sedli in pomalicali. Po 10 minutah smo odšli naprej. Ko smo hodili nekaj časa, smo počakali tiste, ki so bili počasnejši. Ko so prišli, smo se odpravili dalje. Čez 10 minut smo prišli na jaso, od koder je bil zelo lep razgled. Tu smo lahko fotografirali in kaj popili. Potem smo šli dalje. Nekateri učenci so začeli pobirati kostanje, nabrali so jih zelo veliko. Na poti smo videli tudi kmetijo, za katero je sledil zadnji vzpon na vrh. Ko smo prišli na vrh, smo tam pomalicali in šli v trgovino. Ko je minila ena ura, smo odšli nazaj. Pot navzdol je bila veliko hitrejša. Ko smo prišli z vrha, smo odšli na avtobus in naravnost proti Koreni.

Upam, da bomo še večkrat šli na takšne pohode, saj je bilo zelo zabavno.

Andreas Štifter, 8. razred OŠ Korena

OBISK FOTOGRAFSKEGA MUZEJA

V sredo, 11. oktobra 2017, smo se učenci OŠ Korena odpravili v muzej.

Učenci šestega, sedmega in devetega razreda so odšli v Muzej narodne osvoboditve, učenci osmega razreda pa smo odšli v Fotografski muzej Maribor. Tam smo si ogledali fotoaparate – od najstarejših pa do skoraj naj sodobnejših. Gospod nam je pokazal najstarejši fotoaparat, ki se je imenoval kamera obskura (camera obscura). Pokazal nam je eksperiment, pri katerem je na list namazal razne kemikalije in gor položil roko ter dal list na sonce. Čez nekaj sekund se je vsak košček papirja, ki ga je sonce doseglo, obarval črno, le deli, ki jih je njegova roka pokrivala, so ostali ne potemnjeni. Dal nam je možnost, da si sami sestavimo svojo camera obscura. Imeli smo dva tulca, in sicer večjega in malo manjšega, tako da sta šla eden v drugega. Na večjega smo prilepili delček srebrne folije in vanj naredili manjšo luknjico. Na manjšega smo prilepili košček peko papirja. S tem smo končali ogled in se z ostalimi učenci odpravili še na Piramido, kjer smo si odpočili in se fotografirali.

Imeli smo se zelo lepo. Z avtobusom smo se odpeljali v Koreno in lahko smo odšli domov.

Kaja Hanžekovič, 8. razred OŠ Korena

OBISK MUZEJA NARODNE OSVOBODITVE

V sredo, 11. oktobra 2017, smo imeli učenci predmetne stopnje OŠ Korena kulturni dan.

Ob 7:45 smo se zbrali pred Kulturnim domom Korena in se odpeljali v Muzej narodne osvoboditve Maribor. Tam so nam predstavili vire iz prve in druge svetovne vojne. Ogledali smo si tudi različne predmete in tistega časa, ki so pripadali vojski ali posameznikom. Ti predmeti imajo še danes različno vrednost. Po ogledu smo malicali in se odpravili na Piramido. Na vrhu smo si malo odpočili, se fotografirali in se počasi odpravili proti avtobusu. Po prihodu v šolo smo šli na kosilo in se odpravili domov.

Kulturni dan mi je bil všeč, saj smo se veliko novega naučili in se zraven še malo razgibali.

Katja Senekovič, 7. razred OŠ Korena

GASILSKA VAJA

V petek, 13. oktobra 2017, nas je učence OŠ Korena ob enajsti uri presenetil zvok sirene. Vsi učenci smo bili prestrašeni, saj nismo vedeli, kaj se dogaja. Spogledali smo se in hitro stekli iz šole. Zbrali smo se na cerkvenem dvorišču. Takrat smo tudi zaslišali sireno gasilskega avtomobila. Pridrveli so gasilci z dvema avtomobiloma in stekli v kuhinjo, kjer bi naj zagorelo. Šele čez nekaj časa smo izvedeli, da je bila to samo vaja.

Potem smo šli na šolsko igrišče, kjer smo si lahko ogledali gasilska vozila z opremo. Nižji razredi pa so lahko poskusili gasiti z vodo. Gasilski avto je imel naslednjo opremo: cevi, trojak, motorno žago, ročnik, prometne stožce, agregat, kladivo ...

Čas ogleda je hitro minil in morali smo se vrniti v šolske klopi.

Nejc Bela in Jernej Senekovič, 8. razred OŠ Korena

EVROPSKO MLADINSKO PRVENSTVO V JUDU

Evropsko mladinsko prvenstvo v judu se je pričelo 15. septembra 2017 v športni dvorani Lukna pri stadionu Ljudski vrt v Mariboru. Priprave na prvenstvo so intenzivno potekale zadnjih nekaj mesecev. Dan pred uradnim pričetkom smo pripravljali dvorano, prav tako smo imeli tudi generalko za svečano otvoritev.

V petek zjutraj so se že pričele kvalifikacije, ki so trajale vse do 15:30. Sledila je svečana otvoritev s himno, plesno točko in pozdravom predsednika JZS Darka Mušiča,

Imel sem to čast, da sem zastavo nosil prvi

Foto: Rok Rakun

na koncu otvoritve pa je sledila še predstavitev sodelujočih držav. Mladi judoisti smo nosili zastave. Jaz sem imel to čast, da sem jo nosil prvi, in sicer albansko zastavo.

Po otvoritvi so se pričeli finalni boji, na katerih smo mlajši judoisti nosili tekmovalcem košarice, v katere so pred borbo odložili svoje osebne stvari. Zaključek prvega dne je bil ob 19. uri. V soboto so tekmovali tudi naši tekmovalci, ki so se odlično borili, vendar je bilo premalo za stopničke. Eno zlato medaljo je dobila le Klara Apotekar. V polfinalu se je sicer poškodovala, vendar je to ni ustavilo na poti do zmage. Soboto smo uspešno zaključili ob 19. uri.

Ostal je še zadnji, tretji dan prvenstva, ki je bil namenjen ekipnim bojem. V ženskih bojih so zmagale Francozinje, pri moških pa Azerbajdžanci. Naši fantje so na žalost izpadli v prvem krogu. Dekleta so se prebila v drugi krog in nato še v tretji, kjer so na žalost izgubila, saj jim sodniki niso bili naklonjeni.

Ko se je tekmovalje zaključilo, sta sledila kratek program in seveda predaja zastave EJP naslednjemu organizatorju. Prihodnje leto bo prvenstvo potekalo v Bolgariji v mestu Sofija.

Ko so se uradne luči ugasnile in so tekmovalci zapustili dvorano, se je za nas začelo veliko delo. Najprej smo se vsi, ki smo sodelovali pri izvedbi prvenstva, fotografirali. Ob tem se nam je naš predsednik JZS Darko Mušič vsem skupaj zahvalil za pomoč, pridno delo in potrpežljivost. In po teh lepih besedah zahvale je sledilo pospravljanje dvorane. Bilo nas je veliko, zato je zadeva tekla zelo hitro. Kot nagrada za pridnost pa nas je čakala še odlična torta, ki jo je spekla ena od mam, ga. Velišček.

Vsi trije dnevi so bili izpeljani odlično, na kar smo ponosni, saj je prvenstvo potekalo v našem mestu. Vesel sem, da sem lahko bil del tega in da sem lahko tudi sam nekoliko prispeval k dobri izvedbi prvenstva.

Maj Garb, 8.b OŠ Duplek

KUHARSKO TEKMOVANJE KUHARJEV AMATERJEV

V soboto, 7. oktobra 2017, smo se z družino odpeljali proti gostinski šoli v Celju, saj smo se prijavi na kuharsko tekmovanje kuharjev amaterjev.

Po slabi uri vožnje smo končno prišli do zelenega cilja. Iz avta smo znosili sestavine in jih razpostavili po kuharskem pultu. Odšli smo v spodnje nadstropje, kjer nas je pozdravila urednica revije, ki je to kuharsko tekmovanje s pomočjo Lidla tudi organizirala. Pojedli smo še nekaj okusnih piškotkov in popili zelo dober pomarančni sok.

Končno je napočil čas kuhanja. Midve z mam sva pripravljali palačinke s polnilom iz mletega mesa in zelenjave, barvno solato iz paprike in kremo z javorjevim sirupom. Moj brat Tomaž in ati pa sta pripravljala lazanjo in zeleno solato. Kuhali smo dve uri, medtem pa smo opravili tudi intervjuje z novinarko. Večkrat nas je prišla pogledat tudi komisija. Ocenjevali so: čistočo pri kuhanju, zdrav način priprave hrane, preprostost jedi in okus. Skuhati smo morali za 5 oseb, na koncu pa smo morali en krožnik pripraviti za komisijo in ga lepo aranzirati. Česar nismo dali komisiji, smo postregli na degustacijski

mizi. Iz te mize smo lahko poskusili tudi vse, kar so skuhal drugi tekmovalci. Čez nekaj časa je v jedilnico prišla komisija. Vsi smo bili že neučakani, kajti prišli so razglasiti rezultate. Najprej so razglasili, kdo je pristal na tretjem mestu, nato pa so povedali, kdo je bil drugi. In potem so rekli, da glavno nagrado dobi moški par. Vsi smo že takoj vedeli, da sta zmagala moj brat Tomaž in ati. Prevzela sta nagrado. Na koncu smo se še vsi skupaj fotografirali. Zelo mi je bilo všeč, da sem lahko v živo videla Tomaža Kavčiča in da sem lahko občutila, kako je delati pod pritiskom, ko ti nekdo med pripravljanjem jedi ves čas gleda pod roke. Na koncu pa sem vedela, da z mam nisva mogli biti prav daleč od tretjega mesta.

Karolina Pernek, 7.b OŠ Duplek

POČITNIŠKI DAN V SOLČAVI

V soboto, 28. oktobra 2017, smo se z družino zbudili ob pol šestih, imeli zajtrk, se preoblekli in sedli v avto. Odpeljali smo se proti Solčavi k dedku in babici.

Čez približno dve uri smo prispeli v Solčavo. Ustavili smo se na pokopališču, kjer je pokopana moja teta. Prižgali smo svečo, malo obujali spomine, nato pa se odpeljali proti naši domačiji. Ko smo prišli, smo se malo pogovarjali, nato pa poprijeli za delo. Sestra je pomagala babici v kuhinji, mama je odšla na vrt, jaz pa sem se z očetom in dedkom lotil pospravljanja kleti. Do kosila je bila klet kot nova. Za kosilo sta sestra in babica skuhal testenine in pripravili zrezke. Po kosilu smo si malo odpočili in se pripravili na odhod. Poslovali smo se in se odpeljali.

Naša domačija v Solčavi mi je zelo všeč, zato se bom z veseljem še kdaj vrnil.

Žan Vrbnjak, 7. razred OŠ Korena

NACIONALNI PROJEKT »RASTEM S KNJIGO«

Nacionalni projekt Rastem s knjigo je namenjen sedmošolcem in želi med učenci spodbujati bralno kulturo, tj. motivacijo za branje in obisk šolske knjižnice. V ta projekt smo vključeni tudi učenci 7. razreda OŠ Korena.

S tem namenom smo se odpeljali v torek, 23. novembra 2017, v Knjižnico Duplek, kjer nas je knjižničarka lepo sprejela in nas povabila na pogovor v sosednjo sobo. Sedeli smo na stolčkih in blazinah.

Pogovor je potekal o delovanju knjižnice, branju, pomenu branja, knjižnično-informacijskem znanju, o naših talentih in še čem.

Čas je hitro minil in že smo se morali posloviti. Za zaključek pa je vsak učenec prejel knjigo slovenskega pisatelja Mihe Mazzinija Zvezde vabijo. Delo je mladinski roman, za katerega je pisatelj prejel nagrado modra ptica za leto 2016.

Obisk knjižnice je bil zanimiv, saj smo se o marsičem pogovorili in se naučili nekaj novega.

Zala Grajfoner, 7. razred OŠ Korena

*Vsem občankam in občanom želimo
mirne in prijetne božične praznike ter
srečno in uspehov polno novo leto.*

Srečno 2018

Naj vam novo leto prinese
čim več lepih stvari,
naj bodo pozabljeni vsi dvomi in skrbi,
uspeh naj vam povsod sledi,
sreča, veselje, ljubezen,
naj med vami tli.

S toplino božič naj te greje,
srce naj tvoje pomiri,
ena snežinka pada zate,
drobna, a z mnogo želja,
za novo leto naj ti prinese
najlepše trenutke tega sveta.

**Vesel božič in srečno novo leto vam želi
KO RK DVORJANE!**

Poiščimo srečo v tistih stvareh,
ki vžigajo iskrice v naših očeh.
Pozabimo vse tiste žalostne reči,
ki nam privabljajo solze v oči.
Prižgimo si iskrico v prazničnih dneh,
izvabimo z ustnic naših nasmeh.

**VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE,
MNOGO SRČE, ZDRAVJA,
MIRU IN ZADOVOLJSTVA
V LETU 2018
VAM ŽELI
KO RK KORENA!**

Štefka Ljubojevič, predsednica

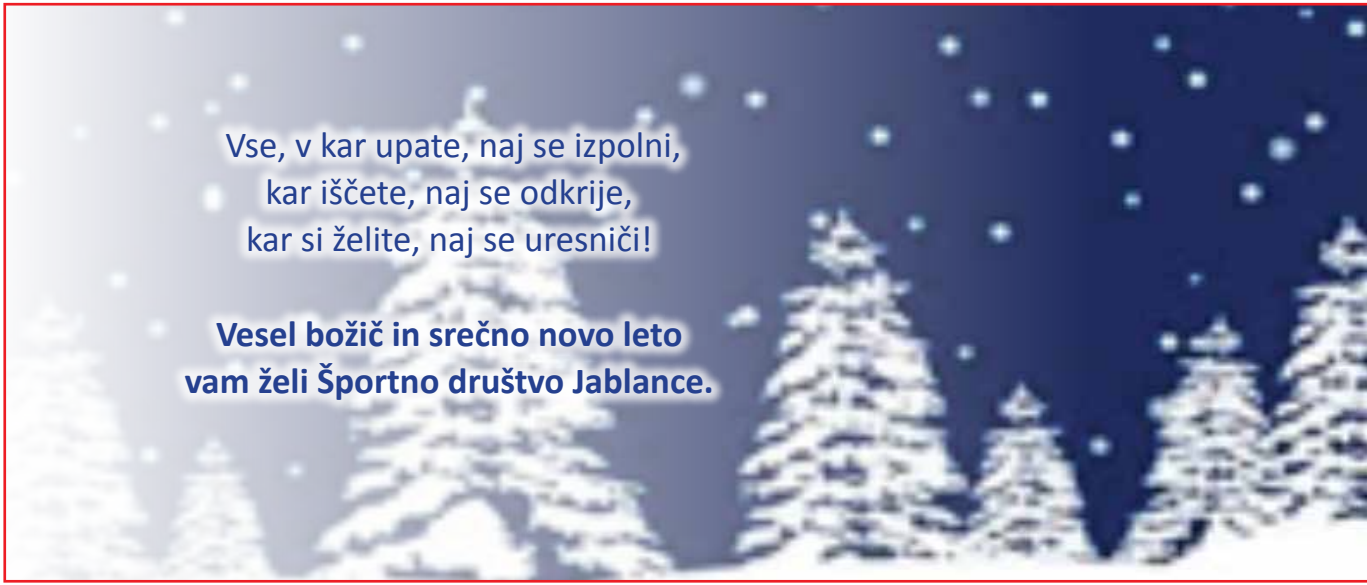
Sanjajte,
kar koli vam srce poželi!
Zaupajte v svojo moč, ki je skrita v vas!
Z veseljem zaključite obdobje tega leta,
da boste v novo vstopili z mnogo pozitivne energije.

Srečno in uspešno 2018
vam želi

Prihaja čas, ko začutimo vsi,
da sreča le pozabljena ni.
Ljubezen in mir nam polnita srcé,
dobrota steguje svoje roké.
Najbližje objameš, jih stisneš močno
in v srcu želiš jim vse lepo.

**Prijetne božične praznike in vse najlepše v
letu 2018 vam želi ženska rekreacija Korena!**

Vse, v kar upate, naj se izpolni,
kar iščete, naj se odkrije,
kar si želite, naj se uresniči!

**Vesel božič in srečno novo leto
vam želi Športno društvo Jablance.**

PETEK, 22. december 2017:

- ob 17. uri: otvoritev Božičnega sejma s ponudbo unikatnih izdelkov in domačih dobrot, animacija za otroke s čarovnikom Grego pri dvorani v Spodnjem Dupleku, okraševanje jelke z otroki Vrtca Duplek,
- ob 18. uri: predstava za najmlajše z obiskom božička in obdaritvijo v dvorani v Spodnjem Dupleku,
- od 19. do 22. ure: zabava z glasbeno skupino »ŠTAJERSKI FAKINI«.

SOBOTA, 23. december 2017:

- ob 17. uri: Božični sejem s ponudbo unikatnih izdelkov in domačih dobrot,
- od 18. do 22. ure: zabava z glasbeno skupino »FRAJERKE«.

NEDELJA, 24. december 2017:

- ob 9. uri: Božični sejem s ponudbo unikatnih izdelkov in domačih dobrot,
- ob 11. uri: gledališka predstava za otroke z gledališčem KU KUC pri dvorani v Spodnjem Dupleku.

**Vabljeni
na prireditveni prostor pri dvorani v Spodnjem Dupleku!**